

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 10. joulukuuta 2020
(OR. en)

13944/20

Toimielinten välinen asia:
2020/0353 (COD)

ENV 792
ENT 150
MI 561
CODEC 1320

EHDOTUS

Lähettäjä:	Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine DEPREZ
Saapunut:	10. joulukuuta 2020
Vastaanottaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	COM(2020) 798 final
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI akuista ja käytetyistä akuista, direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta ja asetuksen (EU) N:o 2019/1020 muuttamisesta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2020) 798 final.

Liite: COM(2020) 798 final

Bryssel 10.12.2020
COM(2020) 798 final

2020/0353 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

**akuista ja käytetyistä akuista, direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta ja asetuksen (EU)
N:o 2019/1020 muuttamisesta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SEC(2020) 420 final} - {SWD(2020) 334 final} - {SWD(2020) 335 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Akkujen kehittäminen ja tuotanto ovat Euroopalle strategisia elinehtoja siirryttäessä puhtaaseen energiaan. Ne ovat myös keskeinen osa Euroopan autoteollisuutta. Liikenne aiheuttaa EU:ssa noin neljänneksen kasvihuonekaasupäästöistä, ja se on kaupunkien ilmansaasteiden pääasiallinen syy.

Sähköajoneuvojen yleistymisen vähentää tieliikenteen kasvihuonekaasupäästöjä ja haitallisia päästöjä. Henkilö-, paketti- ja linja-autojen ja jossain määrin myös kuorma-autojen sähköistämisen odotetaan lisääntyvän EU:ssa voimakkaasti vuosina 2020–2030. Ensisijainen kehitystä vauhdittava tekijä on EU:n lainsäädäntö, jossa asetetaan hiilidioksidin päästönormit autonvalmistajille, ja vaikutuksensa on myös EU:n säännöksillä, joissa asetetaan jäsenvaltioiden vähimmäistavoitteet puhtaiden ajoneuvojen julkisille hankinnoille¹. Seuraavassa vaiheessa kyseeseen tulee eräiden asuinsektorin palvelujen, kuten energian varastoinnin tai lämmityksen, sähköistäminen, mikä auttaa vähentämään päästöjä entisestään.

Maailman talousfoorumi arvioi, että **akkujen maailmanlaajuisia tuotantoa on lisättävä 19-kertaisesti**, jotta siirtyminen vähähiiliseen talouteen tapahtuisi nopeammin².

Nyt käsillä olevan aloitteen tarkoituksena on nykyaikaistaa akkuihin sovellettavaa EU:n lainsäädäntökehystä. Se on olennainen osa **vihreän kehityksen ohjelmaa**³ eli EU:n uutta kasvustrategiaa, jonka tavoitteena on muuttaa EU nykyaikaiseksi, resurssitehokkaaksi ja kilpailukykyiseksi taloudeksi, jossa i) kasvihuonekaasujen nettopäästöjä ei ole lainkaan vuoteen 2050 mennessä, ii) talouskasvu ei edellytä resurssien käytön lisäämistä ja iii) yhtäkään ihmistä tai aluetta jätetä jälkeen muista. Se pohjautuu Euroopan komission hyväksymiin sitoumuksiin ja strategioihin, joihin kuuluvat **akkuja koskeva strateginen toimintasuunnitelma**⁴, uusi **kiertotaloutta koskeva toimintasuunnitelma**⁵, **Euroopan uusi teollisuusstrategia**⁶ sekä **kestävän ja älykkään liikkumisen strategia**⁷, jonka päämääränä on vähentää liikenteen kasvihuonekaasupäästöjä 90 prosentilla vuoteen 2050 mennessä.

Komission työn lisäksi sekä **neuvosto että parlamentti** ovat vaatineet toimia, joilla tuetaan siirtymistä sähköiseen liikkuvuuteen, hiilineutraaliin energian varastointiin ja kestäviin akkujen arvoketjuihin. Euroopan investointipankki on ilmoittanut, että se ennakoii lisäävänsä akkuihin liittyvien hankkeiden tukeaan yli **1 miljardiin euroon vuonna 2020**⁸.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/33/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, puhtaiden ja energiatehokkaiden tieliikenteen moottoriajoneuvojen edistämisestä (EUVL L 120, 15.5.2009, s. 5).

² Maailman talousfoorumi ja maailmanlaajuinen akkualan allianssi (Global Batteries Alliance), A vision for a sustainable battery value chain in 2030: Unlocking the potential to power sustainable development and climate change mitigation, 2019.

³ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – Euroopan vihreän kehityksen ohjelma (COM(2019) 640 final).

⁴ Liitteenä asiakirjassa COM(2018)293 final.

⁵ COM(2020)98 final.

⁶ COM(2020)102 final.

⁷ COM(2020)789

⁸ <https://www.eib.org/en/press/all/2020-121-eib-reaffirms-commitment-to-a-european-battery-industry-to-boost-green-recovery>

Tällä aloitteella pyritään puuttumaan **kolmeen hyvin tiiviisti toisiinsa kytkeytyvään akkuihin liittyvään ongelmaan**:

- **Ensimmäinen ongelma** liittyy siihen, ettei ole olemassa **riittäviä toimintapuitteita, jotka kannustaisivat investoimaan** kestävien akkujen tuotantokapasiteettiin. Ongelman syyt liittyvät siihen, etteivät **sisämarkkinat** toimi riittävän tehokkaasti ja ettei olemassa ole **riittäviä tasapuolisia toimintaedellytyksiä**⁹, ja ne ovat johdettavissa sovellettavan lainsäädännön eroihin **sisämarkkinoilla**. Kyse on muun muassa akkudirektiivin epätasaisesta täytäntöönpanosta ja luotettavien ja vertailukelpoisten tietojen puutteesta EU:ssa.
- **Toinen ongelma** liittyy siihen, etteivät **kierrätysmarkkinat toimi optimaalisesti** eikä **materiaalikierto ole riittävän suljettua**, mikä heikentää EU:n mahdollisuuksia lieventää raaka-aineiden saantiin liittyvää riskiä. Nykyisessä sääntelykehityksessä on useita puutteita. Se ei tarjoa käyttöön selkeitä ja riittävän yhdenmukaistettuja sääntöjä eikä akkudirektiivin säännöksissä oteta huomioon teknologian ja markkinoiden viimeaikaista kehitystä. Nämä puutteet vähentävät kierrätystoiminnan kannattavuutta ja jarruttavat investointeja uusiin teknologioihin ja tarvittavaan lisäkapasiteettiin tulevaisuuden akkujen kierrättämiseksi.
- **Kolmantena ongelmana** ovat asiaan liittyvät **sosiaaliset ja ympäristöriskit**, jotka eivät tällä hetkellä kuulu EU:n ympäristölainsäädännön piiriin. Näitä riskejä ovat i) läpinäkyvyyden puute raaka-aineiden hankinnassa, ii) vaaralliset aineet ja iii) hyödyntämättömät mahdollisuudet vähentää akkujen elinkaaren ympäristövaikutuksia.

Ongelmien taustalla ovat markkinoiden toimintapuutteet ja tiedon puute. Molemmat näistä liittyvät sisämarkkinoiden toimintaan. Niitä kärjistää myös kolmas tekijä, nimittäin akkujen arvoketjujen monimutkaisuus.

Ehdotuksella on kolme **tavoitetta**: 1) sisämarkkinoiden toiminnan vahvistaminen (käsittäen tuotteet, prosessit, käytetyt akut ja kierrätystuotteet) varmistamalla tasapuoliset toimintaedellytykset yhteisillä säännöillä, 2) kiertotalouden edistäminen ja 3) ympäristövaikutusten ja sosiaalisten vaikutusten vähentäminen akkujen elinkaaren kaikissa vaiheissa. Nämä kolme tavoitetta kytkeytyvät läheisesti toisiinsa.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Nykyinen **akkudirektiivi** kattaa vain akkujen käyttöiän loppuvaiheen. EU:ssa ei tällä hetkellä ole voimassa säännöksiä muista akkujen tuotanto- ja käyttövaiheisiin liittyvistä näkökohdista, kuten sähkökemiallisesta suorituskyvystä ja kestosta, kasvihuonekaasupäästöistä tai vastuullisesta hankinnasta.

Ehdotetulla asetuksella olisi ”yksi sisään, yksi ulos” -periaatteen¹⁰ mukaisesti **korvattava nykyinen akkudirektiivi**.

⁹ Tasapuolisilla toimintaedellytyksillä tarkoitetaan yhteisiä sääntöjä ja normeja, jotka estävät yksittäisen maan yrityksiä saamasta kilpailuetua muissa maissa toimiviin yrityksiin nähden.

¹⁰ Jokaisen lainsäädäntöehdotuksen, joka luo uuden sääntelyrasitteen, olisi vapautettava ihmiset ja yritykset vastaavasta rasitteesta EU:n tasolla samalla politiikanalalla. Puheenjohtajan tiedonanto komissiolle: Euroopan komission työmenetelmät (P(2019) 2).

Ehdotus on kaikilta osin **EU:n voimassa olevan ympäristö- ja jätelainsäädännön** mukainen. Se täydentää kyseistä lainsäädäntöä, johon kuuluvat romuajoneuvoista 18 päivänä syyskuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/53/EY¹¹, jätteistä 19 päivänä marraskuuta 2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY¹², sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta 4 päivänä heinäkuuta 2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/19/EU¹³, tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa annettu direktiivi 2011/65/EU¹⁴, teollisuuden päästöistä 24 päivänä marraskuuta 2010 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen)¹⁵ ja kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista 18 päivänä joulukuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006 (REACH)¹⁶.

Tässä ehdotuksessa esitetään vaiheittain käyttöön otettavia vaatimuksia, joiden tavoitteena on minimoida akkujen elinkaarenaikainen hiilijalanjälki. Pyrkimykset vähentää valmistusprosessin hiilijalanjälkeä edistävät tässä yhteydessä välillisesti uusiutuvan energian tuotantoa.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Aloite on linjassa EU:n kansainvälisten **kauppapoliittisten** velvoitteiden kanssa erityisesti siksi, että sillä varmistetaan syrjimättömyys EU:ssa tuotettujen tuotteiden ja tuontituotteiden välillä.

Aloite tukee kaikilta osin **innovaatioperiaatetta** ja siihen liittyviä mahdollistavia toimia Horisontti 2020 -puiteohjelmasta myönnettävän EU:n tutkimus- ja innovaatorahoituksen puitteissa.

Tavoitteena on myös varmistaa yksinkertaiset ja virtaviivaistetut seuranta- ja raportointivelvoitteet ja siten vähentää jäsenvaltioiden hallinnollista taakkaa **EU:n paremman säädöskäytännön**¹⁷ ja raportointia ja seurantaa koskevan toimivuustarkastuksen¹⁸ mukaisesti.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Ehdotus perustuu **Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimuksen) 114 artiklaan**, jota on käytettävä sisämarkkinoiden toteuttamiseen tai niiden toiminnan varmistamiseen tähtäävissä toimenpiteissä. Oikeusperusta on toinen kuin voimassa olevassa akkudirektiivissä 2006/66/EY, joka perustui EY-sopimuksen 175 artiklaan (nykyinen SEUT-sopimuksen 191 artikla) sekä EY-sopimuksen 95 artiklaan (nykyinen SEUT-sopimuksen 114 artikla) yksittäisten tuotteisiin liittyvien säännösten osalta.

¹¹ EYVL L 269, 21.10.2000, s. 34.

¹² EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3.

¹³ EUVL L 197, 24.7.2012, s. 38.

¹⁴ EUVL L 174, 1.7.2011, s. 88–110

¹⁵ EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17.

¹⁶ EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1.

¹⁷ SWD(2015)111 final.

¹⁸ COM(2017)312 final.

Ehdotuksella puututaan **keskeisiin sisämarkkinaongelmiin**, joita ovat i) markkinoille saatettuja akkuja koskevat epätasapuoliset toimintaedellytykset, koska sovellettavat säännöt ovat tulkinnanvaraisia, ii) kierrätysmarkkinoiden toiminnan esteet, iii) akkudirektiivin epätasainen täytäntöönpano, iv) laajamittaisten investointien kiireellinen tarve muuttuviin markkinaolosuhteisiin reagoimiseksi, v) mittakaavaetujen tarve ja vi) vakaan ja kokonaan yhdenmukaistetun sääntelykehityksen tarve.

Akkujen tuotantoon, käyttöön ja käytöstä poistoon liittyy myös useita **ympäristöongelmia**. Ympäristöongelmat, joita EU:n ympäristösäännöstö ei suoraan kata ja jotka siksi edellyttävät sääntelytoimia, **ovat kaikki yhdistettävissä sisämarkkinoiden toimintaan**. Yksi tällainen ongelma ovat akkujen sisältämien **vaarallisten aineiden haitalliset ympäristövaikutukset** silloin, kun akuista ei huolehdi asianmukaisesti jätteenä. Ongelma voidaan ratkaista irtoakkujen asianmukaisella keräyksellä ja kierrätyksellä. Yksi syy siihen, miksi irtoakkujen keräysasteet ovat alhaiset, ovat keräysjärjestelmien perustamisesta aiheutuvat kustannukset ja se, ettei saastuttaja maksaa -periaatetta sovelleta sisämarkkinoilla riittävällä ja yhdenmukaisella tavalla. Optimaalista heikommat keräysasteet ovat **ongelmallisia** myös liiketoiminnan kannattavuuden näkökulmasta. Tämä johtuu siitä, että kierrätysteknologiat ovat **pääomavaltaisia** ja edellyttävät laajoja **mittakaavaetuja**, joissakin tapauksissa yli sen mitä EU:n kansalliset markkinat voivat tarjota. Toinen ongelma on se, ettei **akkujen kokonaisympäristövaikutuksia ei ole onnistuttu vähentämään** lisäämällä akkujen arvoketjujen kiertoa. Ongelman perimmäisenä syynä on jälleen markkinoiden toimintapuute. Eri toimijoiden tarjolla ei ole yhtäläisin edellytyksin kannustimia (ja tietoa) koko arvoketjun laajuudelta. Sähköajoneuvoakkujen uusiokäytön markkinoilla ei myöskään ole oikeusvarmuutta käytettyjen akkujen jätestatuksesta eikä saatavilla ole riittävästi tietoa akkujen käyttäytymisen ennustamiseksi.

Ehdotuksen **tavoitteena** on näin ollen varmistaa yhteisten sääntöjen soveltaminen talouden toimijoille sisämarkkinoilla ja välttää kilpailun vääristyminen. Toimenpiteillä yhdenmukaistetaan edelleen i) unionin markkinoille saatettujen akkujen **tuotevaatimuksia** ja ii) yritysten tarjoamien jätehuoltopalvelujen tasoa. Ehdotuksessa esitetään vaatimuksia, joilla varmistetaan **uusioraaka-aineiden toimivat markkinat** ja samalla ehkäistään ja vähennetään akkujen tuotannosta ja käytöstä (sekä akkujen käsittelystä kuten kierrätyksestä käyttöiän lopussa) johtuvia **ympäristövaikutuksia**. Näin edistetään kiertotalouteen perustuvaa akkuteollisuutta kaikkialla Euroopassa ja **vältetään hajanaisuus**, johon toisistaan poikkeavat kansalliset toimintamallit voisivat johtaa.

Akkujen valmistus ja käyttö, niiden arvoketju ja käytöstä poistettujen akkujen käsittely ovat **monialaisia kysymyksiä**, jotka vaikuttavat useisiin politiikan aloihin. Sisämarkkinatavoitteiden ohella ehdotuksella **edistetään siksi myös ympäristöön, liikenteeseen, ilmastotoimiin, energiaan ja kansainväliseen kauppaan liittyviä tavoitteita**. Ehdotettujen toimenpiteiden vaikutusarviointi osoittaa, että **useimmissa tapauksissa sisämarkkinatavoitteet ovat ensisijaisia** ja ympäristöhyödyt täydentäviä. Siksi on aiheellista käyttää SEUT-sopimuksen 114 artiklaa ainoana oikeusperustana.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

EU:n tasolla asetettavista yhteisistä vaatimuksista, jotka kattavat akkujen koko elinkaaren, saadaan selvää lisäarvoa. On olennaista varmistaa, että valmistajiin, maahantuojiin ja yleisemmin talouden toimijoihin sovelletaan yhdenmukaistettuja vaatimuksia, jotka on täytettävä, kun i) akku saatetaan unionin markkinoille ja ii) annetaan tietoa asiakkaille sisämarkkinoilla. Kierrättäjien on myös voitava toimia yhdenmukaisin vaatimuksin, joita sovelletaan samalla tavoin kaikkiin kierrätysyrityksiin koko EU:ssa. Jos EU:n tasolla ei

määriteltäisi yhdenmukaisia sääntöjä, kansallisen tason toimet johtaisivat eroihin talouden toimijoihin sovellettavissa vaatimuksissa.

Kestävän akkuarvoketjun kehittäminen on pääomavaltaista ja edellyttää mittakaavaetuja, jotka ylittävät sen, mitä kansalliset taloudet voivat tarjota. Jotta tähän päästään, tarvitaan yhdenmukaisesti ja moitteettomasti toimivat sisämarkkinat kaikissa jäsenvaltioissa, joissa kaikkiin akkujen arvoketjun toimijoihin sovelletaan samoja sääntöjä.

Yhteisiä sääntöjä tarvitaan myös **kiertotalouteen siirtymiseksi**, mikä osaltaan edistää innovatiivisia ja kestäviä eurooppalaisia liiketoimintamalleja, tuotteita ja materiaaleja. Jäsenvaltiot eivät voi yksinään asettaa näitä tavoitteita, vaan tarvittavan toiminnan **laajuuden** vuoksi tähän päästään paremmin unionin tasolla. **Yhdenmukainen EU:n toiminta on sen vuoksi perusteltua ja tarpeellista.**

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotetuilla toimenpiteillä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen sääntelyvarmuuden takaamiseksi, jotta voidaan **kannustaa laajamittaisia investointeja** kiertotalouteen ja varmistaa samalla ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun korkea taso.

Kaikkiaan ehdotetussa toimintavaihtoehdossa on kyse **asteittaisesta muutoksesta** verrattuna nykyiseen **sääntely- ja institutionaaliseen kehikseen** (eli voimassa olevaan akkudirektiiviin). Arvoketjun **varhaisemmissa vaiheissa**, joista ei tällä hetkellä ole EU:n lainsäädäntöä, ehdotetut muutokset koskevat enimmäkseen EU:n markkinoille saatettavien akkujen **tieto- ja perusvaatimuksia**.

Joidenkin ehdotettujen toimintavaihtoehtojen osalta vaikutusarvioinnissa todettiin, että **vaiheittainen lähestymistapa** olisi parhaiten linjassa suhteellisuusperiaatteen kanssa. Sen vuoksi ehdotukseen sisältyy tavoitetason ja vaatimusten **asteittainen nostaminen** useilla osa-alueilla. Tämä koskee esimerkiksi ladattavien teollisuusakkujen suorituskyky- ja kesto-vaatimuksia. Näihin säännöksiin sisältyy ensivaiheessa velvoitteita tietojen antamisesta, eikä sovellettavien vähimmäisarvojen asettamista edellytetä ennen kuin käyttöön saadaan enemmän tietoa.

- **Sääntelytavan valinta**

Akkudirektiivin arviointi ja vaikutusarviointia pohjustanut analyysi osoittivat, että **yhdenmukaistamiseen päästään paremmin asetuksella** kuin direktiivillä, jollaista käytettiin aiemmassa rajoitetummassa lähestymistavassa. **Toisistaan poikkeavat kansalliset toimenpiteet** jätteiden keräämisessä ja hyödyntämisessä ovat johtaneet talouden toimijoiden ja tuottajien kannalta **epäjohdonmukaiseen sääntelykehikseen**. Nämä kansallisen lainsäädännön eroista johtuvat esteet voidaan poistaa vain ottamalla käyttöön yksityiskohtaisemmat, yhdenmukaistetut säännöt keräys- ja hyödyntämisprosessien organisoinnista ja niihin liittyvistä vastuista. Näihin sääntöihin tulisi sisältyä vaatimuksia, joita sovelletaan suoraan yrityksiin.

Asetuksella **asetetaan sellaisenaan sovellettavia vaatimuksia kaikille toimijoille**, mikä takaa tarvittavan oikeusvarmuuden ja täytäntöönpanomahdollisuudet yhdentyneillä markkinoilla EU:n laajuudelta. Asetuksella voidaan myös **varmistaa, että velvoitteet pannaan täytäntöön samanaikaisesti ja samalla tavoin kaikissa 27 jäsenvaltiossa.**

Komissiolle annetaan myös joukko **valtuuksia kehittää täytäntöönpanotoimenpiteitä**. Täytäntöönpanotoimenpiteillä komissio voi tarvittaessa tarkentaa asetusta ja huolehtia siitä, että yhteiset säännöt otetaan oikea-aikaisemmin käyttöön. Asetuksella voidaan myös **vähentää aikataulujen epävarmuutta**, jota tyypillisesti liittyisi direktiivin saattamiseen osaksi kansallista lainsäädäntöä alalla, jolla aikaan ja oikeusvarmuuteen liittyvät kysymykset

ovat olennaisen tärkeitä markkinoiden ennakoitun kasvun ja yleisemmin markkinadynamiikan muutosten vuoksi.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

• Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset

Komissio julkaisi huhtikuussa 2019 akkudirektiivin arvioinnin¹⁹ parempaa sääntelyä koskevien komission suuntaviivojen ja akkudirektiivin 23 artiklan vaatimusten mukaisesti. Arvioinnin keskeiset tulokset esitetään tiivistetysti vaikutusarvioinnin liitteessä 6, ja niitä hyödynnettiin analyysissä (ks. varsinkin ongelman määrittely koskeva jakso).

Tämän toimintapoliittisen ehdotuksen **toimenpiteillä puututaan akkudirektiivin arvioinnissa määriteltyihin osa-alueisiin, joilla toimintaolosuhteet eivät ole tarpeeksi yhdenmukaisia eivätkä säännökset tarpeeksi yksityiskohtaisia**, mikä johtaa hajanaisuuteen sisämarkkinoilla. Tasapuoliset toimintaedellytykset vääristyvät, kun tarvittava selkeys ja kustannustehokkuus puuttuvat (esim. liittyen tuottajavastuujärjestöihin). Ehdotukseen sisältyvillä toimenpiteillä myös **varmistetaan, että sääntely-ympäristö on ajan tasalla ja tarkoituksenmukainen, jotta uusi tekninen kehitys kuten sähköajoneuvot, -polkupyörät ja -mopot voidaan ottaa huomioon** samoin kuin teollisuusakkujen uusiokäytön mahdollisuus.

• Sidosryhmien kuuleminen

Parempaa sääntelyä koskevien suuntaviivojen mukaisesti järjestettiin useita sidosryhmäkuulemisia.

- DG GROW järjesti kesä-marraskuussa **2019** ensimmäisen kuulemiskierroksen osana **akkujen kestävyysvaatimuksia** koskevan lainsäädäntöaloitteen valmistelutoimia. Se muodostui avoimesta julkisesta kuulemisesta, johon saatiin 180 kannanottoa, ja kolmesta julkisesta sidosryhmäkokouksesta, joissa käsiteltiin kahden toteutettavuustutkimuksen tuloksia.
- Poliittista päätöstä siitä, että akkudirektiivi korvattaisiin **yhdellä oikeudellisella välineellä** ja että se käsittäisi ladattavien akkujen kestävyysvaatimukset, joiden parissa DG GROW oli työskennellyt vuoden 2018 puolivälistä lähtien, seurasi helmi-toukokuussa **2020** toinen kuulemiskierros. Siihen kuului
 - kohdennettuja haastatteluja akkuarvoketjun edustajien, kuluttajien ja ympäristöjärjestöjen kanssa
 - yritystutkimus (valmistajat, jätehuollosta vastaavat tahot ja kierrättäjät)
 - kyselytutkimus, joka suunnattiin (Horisontti 2020 -ohjelmasta ja LIFE-ohjelmasta rahoitettavien) tutkimus- ja innovaatiohankkeiden edustajille

¹⁹ Komission kertomus Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista ja direktiivin 91/157/ETY kumoamisesta 6 päivänä syyskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/66/EY täytäntöönpanosta ja vaikutuksista ympäristöön ja sisämarkkinoiden toimintaan (COM(2019) 166 final, 9.4.2019) ja komission yksiköiden valmisteluasiakirja paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista ja direktiivin 91/157/ETY kumoamisesta annetun direktiivin 2006/66/EY arvioinnista (SWD(2019) 1300).

- alakohtaisia kokouksia sidosryhmien kanssa
- kokous jäsenvaltioiden asiantuntijaryhmän kanssa.
- Asetusehdotuksen **alustava vaikutustenarviointi** julkaistiin 28. toukokuuta 2020, ja määräaika palautteen antamiselle päättyi 9. heinäkuuta 2020. Vastauksia saatiin yhteensä 103, ja niissä paljolti tuettiin kantoja, joita sidosryhmät olivat esittäneet prosessin varhaisemmassa vaiheessa (mm. kohdennettujen sidosryhmäkuulemisten aikana).

Kaikkiaan kuulemiset osoittivat, että suuri yleisö **tunnustaa yleisesti** tarpeen sääntelyaloitteelle, joka kattaa akkujen koko arvoketjun kokonaisvaltaisella tavalla. Julkisiin kuulemisiin osallistuneet sidosryhmät myönsivät yleisesti, että uusi akkulainsäädäntö on perusteltu **teknologisten, taloudellisten ja sosiaalisten muutosten** vuoksi. Sidoryhmät olivat myös yhtä mieltä siitä, että nykyisiä sääntöjä tulisi **yhdenmukaistaa paremmin** ja että EU:n kehyksen pitäisi kattaa **akkujen koko linkaari**. Ne totesivat, että tarvitaan yhteiset ja nykyistä tiukemmat akkuja, osia, käytettyjä akkuja ja uusiomateriaaleja koskevat kestävyysäännöt, jotta EU:n sisämarkkinoiden toiminta voidaan taata selkeillä ja yhteisillä säännöillä.

Keskeiset **teollisuuden** esille tuomat tarpeet olivat i) vakaa sääntelykehys, joka takaa investointivarmuuden, ii) tasapuoliset toimintaedellytykset, jotka mahdollistavat akkujen kestävä tuotannon, ja iii) kierrätysmarkkinoiden tehokas toiminta laadukkaiden uusioraaka-aineiden saatavuuden parantamiseksi. **Kansalaisyhteiskunnan** edustajat nostivat esille erityisesti tarpeen huolehtia kestävästä hankinnasta ja soveltaa kiertotalouden periaatteita akkujen arvoketjuun.

Sidosryhmäkuulemisista tehdyt yksityiskohtaiset päätelmät esitetään vaikutusarvioinnin **liitteessä 2 ja liitteessä 9**.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Eri toimintavaihtoehtojen analysoimiseksi komissio hyödynsi **ulkopuolista asiantuntijatukea** tekemällä sopimukset muun muassa seuraavista:

- toteutettavuustutkimus toimenpiteistä, joilla paikataan EU:n nykyisen akkulainsäädännön puutteita
- tutkimus yksittäisistä erityisaiheista (kuten uusiokäytöstä, rajoituksista ja pantti- ja palautusjärjestelmistä)
- taustaselvitys sisäisesti varastoivien ladattavien sähkökemiallisten akkujen ekologisesta suunnittelusta ja energiamerkinnöistä
- kestäviä akkuja koskeva täydentävä toteutettavuustutkimus
- sisäisesti varastoivien ladattavien sähkökemiallisten akkujen ekologista suunnittelua ja energiamerkintöjä koskeva vaikutustenarviointi.

Asiantuntijat työskentelivät tiiviissä yhteistyössä komission kanssa tutkimuksensa eri vaiheissa.

Lisäasiantuntemusta hyödynnettiin tekemällä kirjallisuustutkimus sekä sidosryhmien kuulemisissa antamien vastausten pohjalta.

- **Vaikutustenarviointi**

Tämä ehdotus perustuu vaikutustenarviointiin. Kun sääntelyntarkastelulautakunnan 24. kesäkuuta 2020 antamassa kielteisessä lausunnossa esitetyt kommentit oli otettu huomioon,

vaikutustenarviointi sai 18. syyskuuta 2020 myönteisen lausunnon tietyin varauksin. Lopullisessa lausunnossaan lautakunta pyysi lisätietoja lähinnä toimintavaihtoehtojen perusskenaariosta ja vaihtoehtojen osatekijöistä.

Vaikutustenarvioinnissa tarkastellaan **13 toimenpidettä**, joilla puututaan **seuraaviin ongelmiin**: i) olemassa ei ole riittäviä toimintapuitteita, jotka kannustaisivat investoimaan kestävien akkujen tuotantokapasiteettiin, ii) kierrätysmarkkinat eivät toimi optimaalisesti ja iii) huomioon otettavat sosiaaliset ja ympäristöriskit eivät tällä hetkellä kuulu EU:n ympäristölainsäädännön piiriin. Nämä 13 toimenpidettä perustuvat i) akkudirektiivin arvioinnin pohjalta tehtyyn analyysiin, ii) käsillä olevasta aloitteesta järjestettyihin julkisiin kuulemisiin, iii) eri taustaselvityksiin ja iv) poliittisiin sitoumuksiin, kuten vihreän kehityksen ohjelmaan. Ne ilmentävät **toimintatarvetta koko monimutkaisen arvoketjun laajuudelta**.

Kunkin kolmentoista laajan toimenpiteen puitteissa tarkasteltiin useita yksittäisiä osatoimenpiteitä. Osatoimenpiteet ovat useissa tapauksissa keskenään **vaihtoehtoisia** (esim. toimenpiteessä 3 irtoakkujen keräysastetavoite voi olla joko 65 % tai 75 %, ei kumpikin näistä). Eräissä muissa tapauksissa osatoimenpiteet on suunniteltu **kumulatiiviseksi ja/tai täydentäväksi** (esim. toimenpiteessä 13 teollisuusakkujen ”akkupassia” sovelletaan tiedonantovelvoitteiden lisäksi). Kaikkia osatoimenpiteitä analysoidaan vaikutustenarvioinnin **liitteessä 9** suhteessa niiden vaikutuksiin verrattuna nykykehitysskenaarioon.

Analysoinnin helpottamiseksi osatoimenpiteet on ryhmitelty **neljäksi keskeiseksi toimintavaihtoehdoksi**, joita verrataan nykykehitysskenaarioon :

- **Vaihtoehdossa 1** eli **nykykehitysskenaariossa** akkudirektiivi, joka kattaa lähinnä akkujen käyttöiän loppuvaiheen, **pidetään ennallaan**. Arvoketjun **alkupään vaiheille ei tällä hetkellä ole olemassa EU:n lainsäädäntöä**, joten tilanne pysyy muuttumattomana. Lisätietoja tästä vaihtoehdosta löytyy perusskenaariota käsittelevästä **kohdasta 5 ja liitteestä 9**.
- **Vaihtoehto 2**, jossa **tavoitteet on asetettu keskitasolle**, perustuu edelleen akkudirektiiviin, mutta asteittain vahvistaa ja nostaa tavoitetasoa. Arvoketjun **alkupään vaiheissa**, joille ei tällä hetkellä ole EU:n lainsäädäntöä, ehdotetut muutokset ovat **tieto- ja perusvaatimuksia** edellytyksenä akkujen saattamiselle EU:n markkinoille.
- **Kunnianhimoinen vaihtoehto 3** on luonteeltaan **jonkin verran murroksellisempi**, mutta ratkaisu olisi edelleen kuitenkin teknisesti toteuttamiskelpoinen. Siinä esimerkiksi asetettaisiin raja- ja kynnysarvoja, joihin on päästävä tietyssä määrääjassa.
- **Erittäin kunnianhimoinen vaihtoehto 4** sisältää toimenpiteitä, jotka menisivät huomattavasti nykyistä sääntelyä pidemmälle ja vaikuttaisivat toimialan käytäntöihin hyvin paljon.

Taulukossa 1 luodaan yleiskatsaus toimintavaihtoehtojen eri osatoimenpiteisiin. Vaikutustenarvioinnissa parhaaksi arvioitu vaihtoehto on korostettu vihreällä.

Komissio katsoo, että suositeltavin vaihtoehto on vaihtoehtojen 2 ja 3 yhdistelmä. Yhdistelmä tarjoaisi tasapainoisen lähestymistavan tuloksellisuuden (tavoitteiden saavuttamisen) ja tehokkuuden (kustannustehokkuuden) kannalta. Parhaaksi arvioitu vaihtoehto helpottaa EU:n reagointia nopeasti muuttuviin markkinaolosuhteisiin ja tukee siirtymistä vähähiilisempään talouteen kunnianhimoisella tavoitteenasettelulla vailla riskiä kohtuuttomista kustannuksista tai häiriöistä.

Taulukko 1: Parhaaksi arvioitu vaihtoehto

Toimenpiteet	Vaihtoehto 2 – Tavoitteet keskitasolla	Vaihtoehto 3 – Korkea tavoitetaso	Vaihtoehto 4 – Erittäin korkea tavoitetaso
1. Luokittelu ja määrittely	Uusi sähköajoneuvoakkujen luokka 5 kg:n painorajoitus irtoakkujen erottamiseksi teollisuusakuista	Uusi irtoakkujen keräysasteiden laskentamenetelmä keräykseen käytettävissä olevien akkujen määrän perusteella	/
2. Teollisuusakkujen uusiokäyttö	Ensimmäisen käyttöiän lopussa käytetyt akut katsotaan jätteeksi (lukuun ottamatta uudelleenkäyttöä). Käyttötarkoituksen muuttaminen katsotaan jätteenkäsittelyksi. Käyttötarkoitukseltaan muutetut (uusiokäytettävät) akut katsotaan uusiksi tuotteiksi, joiden on täytettävä tuotevaatimukset, kun ne saatetaan markkinoille	Käytetyt akut eivät ole jätettä ensimmäisen käyttöiän lopussa. Käyttötarkoitukseltaan muutetut (uusiokäytettävät) akut katsotaan uusiksi tuotteiksi, joiden on täytettävä tuotevaatimukset, kun ne saatetaan markkinoille.	<i>Pakollinen uusiokäytettävyys</i>
3. Irtoakkujen keräysaste	65 %:n keräystavoite vuonna 2025	70 %:n keräystavoite vuonna 2030	75 %:n keräystavoite vuonna 2025
4. Autonakkujen ja teollisuusakkujen keräysaste	Uusi autonakkuja, sähköajoneuvoakkuja ja teollisuusakkuja koskeva raportointijärjestelmä	Kevyiden kulkuneuvojen akkujen keräystavoite	Nimenomainen teollisuusakkuja, sähköajoneuvoakkuja ja autonakkuja koskeva keräystavoite
5. Kierrätystehokkuudet ja materiaalien talteenotto	<u>Litiumioniakut ja Co, Ni, Li ja Cu:</u> Litiumioniakkujen kierrätystehokkuus: 65 % vuoteen 2025 mennessä Materiaalin talteenotto: Co 90 %, Ni 90 %, Li 35 % ja Cu 90 % vuonna 2025 <u>Lyijyakut ja lyijy:</u> Lyijyakkujen kierrätystehokkuus: 75 % vuoteen 2025 mennessä Materiaalin talteenotto: lyijy 90 % vuonna 2025	<u>Litiumioniakut ja Co, Ni, Li ja Cu:</u> Litiumioniakkujen kierrätystehokkuus: 70 % vuoteen 2030 mennessä Materiaalin talteenotto: Co 95 %, Ni 95 %, Li 70 % ja Cu 95 % vuonna 2030 <u>Lyijyakut ja lyijy:</u> Lyijyakkujen kierrätystehokkuus: 80 % vuoteen 2030 mennessä Materiaalin talteenotto: lyijy 95 % vuoteen 2030 mennessä	/
6. Teollisuus- ja sähköajoneuvoakkujen hiilijalanjälki	Pakollinen hiilijalanjälki-ilmoitus	Akkujen hiilijalanjälkiluokat ja enimmäishiilimäärät markkinoille saattamisen edellytyksenä	/
7. Ladattavien teollisuusakkujen ja sähköajoneuvoakkujen suorituskyky ja kesto	Suorituskykyä ja kestoja koskevat tietovaatimukset	Suorituskyvyn ja keston vähimmäisvaatimukset teollisuusakuille markkinoille saattamisen edellytyksenä	/

Toimenpiteet	Vaihtoehto 2 – Tavoitteet keskitasolla	Vaihtoehto 3 – Korkea tavoitetaso	Vaihtoehto 4 – Erittäin korkea tavoitetaso
8. Ei-ladattavat irtoakut (primaariset irtoakut)	Primaaristen irtoakkujen suorituskyvyn ja keston tekniset muuttajat	Yleiskäyttöisten primaaristen irtoakkujen vaiheittainen käytöstä poistaminen	Primaaristen akkujen poistaminen käytöstä kokonaan
9. Teollisuusakkujen, sähköajoneuvoakkujen ja autonakkujen kierrätetty sisältö	Pakollinen ilmoitus kierrätetyn sisällön määrästä vuonna 2025	Kierrätetyn sisällön pakolliset määrät vuosina 2030 ja 2035	/
10. Laajennettu tuottajan vastuu	Selkeät eritelvät laajennettua tuottajan vastuuta koskevista velvoitteista teollisuusakkujen osalta Vähimmäisnormit tuottajavastuujärjestöille	/	/
11. Irtoakkujen suunnitteluvaatimukset	Tiukempi irrotettavuutta koskeva velvoite	Uusi vaihdettavuutta koskeva velvoite	Yhteentoimivuusvaatimus
12. Tietojen antaminen	Perustietojen antaminen (merkintöinä, teknisinä asiakirjoina tai verkossa) Tarkempien tietojen antaminen loppukäyttäjille ja talouden toimijoille (valikoivasti)	Sähköisen tiedonvaihtojärjestelmän ja akkupassijärjestelmän käyttöönotto (vain teollisuus- ja sähköajoneuvoakuille)	/
13. Hankintaketjun selvityspäätteet teollisuus- ja sähköajoneuvoakkujen raaka-aineille	Vapaaehtoiset hankintaketjun selvityspäätteet	Pakolliset hankintaketjun selvityspäätteet	/

Selitteet: vihreä = parhaaksi arvioitu vaihtoehto; vaaleanvihreä = parhaaksi arvioitu vaihtoehto, kunnes asiaa arvioidaan uudelleen.

Luokittelua ja määrittelyä koskevan **toimenpiteen 1** tavoitteena on selkeyttää akkuluokkiin sovellettavia nykyisiä säännöksiä ja saattaa ne uusimman teknisen kehityksen mukaisiksi (toimintavaihtoehto 2). Hallinnolliset muutokset joihinkin nykyisen akkudirektiivin säännöksiin parantaisivat useiden muiden säännösten toimivuutta aiheuttamatta merkittäviä taloudellisia kustannuksia tai hallinnollisia rasitteita. Sidosryhmät ovat ilmoittaneet hyväksyvänsä tämän toimenpiteen. Mahdollisuutta ottaa käyttöön uusi keräysasteen laskentamenetelmä ”keräyksen käytettävissä olevan määrän” perusteella (vaihtoehto 3) on määrä arvioida uudelleen tarkistuslausekkeen nojalla.

Teollisuus- ja sähköajoneuvoakkujen uusiokäyttöä koskevassa **toimenpiteessä 2** toimintavaihtoehtojen 2 ja 3 arvioidut **taloudelliset ja ympäristöhyödyt** olisivat **samat** (olettaen, että markkinaosuus on yhtä suuri). Tällöin on otettava huomioon se, että akkujen uusiokäytön kehittäminen vaikuttaa vastaavasti kierrätykseen. **Hallinnolliset kustannukset vaihtoehdossa 3** – jossa käytettyjä akkuja ei välttämättä katsottaisi jätteeksi niiden ensimmäisen käyttöiän lopussa (ja pidettäisiin jätteenä vasta, kun akun haltija päättää poistaa akun käytöstä) – ovat **huomattavasti pienemmät** kuin vaihtoehdossa 2. Vaihtoehto 3 asetettiin etusijalle vaikutustenarvioinnissa, koska se kannustaisi parhaiten kehittämään akkujen uusiokäytön markkinoita, ja sidosryhmät kannattivat sitä. Vaihtoehto 2 – jonka

mukaan akuista tulee jätettä – aiheuttaisi ylimääräisiä kustannuksia vaarallisten jätteiden käsittelyyn tarvittavista luvista, mikä huolestutti sidosryhmiä. Tämä vaihtoehto voisi siksi rajoittaa akkujen uusiokäytön markkinoiden kehittymistä, koska kustannukset olisivat korkeammat. Komissio katsoi, että asianmukaisin tapa edetä on vaihtoehtojen 2 ja 3 yhdistelmä, jossa asetetaan erityiset jätteeksi luokittelun päättymistä koskevat kriteerit – mukaan lukien toimintakunnon tarkastus – jotka akkujen on täytettävä, jotta ne soveltuisivat käyttötarkoituksen muuttamiseen tai uudelleenvalmistukseen. Tällä lähestymistavalla, jota tuetaan laajennetulla tuottajan vastuulla, on tarkoitus edesauttaa akkujen käyttötarkoituksen muuttamista ja uudelleenvalmistusta ja samalla varmistaa, että käytetyt akut käsitellään asianmukaisesti ja sopusoinnussa EU:n jätelainsäädännön ja kansainvälisten sopimusten kanssa.

Irtoakkujen keräysastetavoitetta koskevalle **toimenpiteelle 3** arvioidaan parhaaksi **vaihtoehdot 2** (keräystavoite 65 % vuonna 2025) ja **3** (keräystavoite 70 % vuonna 2030). Kustannuksiksi arvioidaan noin 1,09 euroa (vaihtoehto 2) ja 1,43 euroa (vaihtoehto 3) henkeä kohti vuodessa, ja ne on määrä rahoittaa laajennetun tuottajan vastuun mekanismin kautta. Keräystavoitteiden merkittävä nostaminen perusskenaarioon verrattuna johtuu kahdesta syystä. Ensinnäkin **ympäristöhyödyt eivät kasva lineaarisesti** litiumioniakkujen keräyksen kasvun tahdissa. Toiseksi näyttö osoittaa, että hyödynnettävissä on **mittakaava- ja tehokkuusetuja**. **Sidosryhmät hyväksyvät korkeammat keräystavoitteet** yleisesti hyväksyttynä periaatteena, kunhan ne ovat realistisia ja kunhan sidosryhmillä on riittävästi aikaa tavoitteiden saavuttamiseen. Näin ei katsottu olevan vaihtoehdossa 4, jossa keräystavoite on 75 prosenttia vuoteen 2025 mennessä.

Paras vaihtoehto **toimenpiteelle 4** on **vaihtoehto 2** eli uusi autonakkuja ja teollisuusakkuja koskeva raportointijärjestelmä. Tästä ei odoteta aiheuttavan merkittäviä taloudellisia kustannuksia tai hallinnollisia rasitteita, mutta se johtaisi keräysasteen nousuun. **Vaihtoehdon 3** eli **kevyiden kulkuneuvojen akkujen erityisen keräystavoitteen** odotetaan johtavan keräysasteen merkittävään kasvuun. Ensin on kuitenkin kehitettävä ”keräykseen käytettävissä olevan määrän” menetelmä, joten tätä vaihtoehtoa on määrä arvioida uudelleen tarkistuslausekkeen nojalla.

Kierrätystehokkuuksia ja materiaalin talteenottoa koskevan **toimenpiteen 5** osalta parhaaksi arvioitu vaihtoehto on **vaihtoehto 2**, jossa lyijyakkuihin sovellettavia tavoitteita nostetaan, ja **vaihtoehto 3**, jossa asetetaan uusia tavoitteita litiumioniakuille, koboltille, nikkelille, litiumille ja kuparille. Vaihtoehdossa 2 asetetaan tavoitteet vuodeksi 2025 sen perusteella, mikä on teknisesti mahdollista tällä hetkellä, ja vaihtoehdossa 3 vuodeksi 2030 sen perusteella, mikä on teknisesti mahdollista tulevaisuudessa. Useisiin muuttujiin liittyvän **suuren epävarmuuden** vuoksi näiden vaihtoehtojen taloudellisten ja ympäristövaikutusten kvantifiointi on osoittautunut vaikeaksi. Mallintamisarviot viittaavat siihen, että **myös kaikkein varovaisimpien oletusten perusteella vaikutus olisi myönteinen**.

Sähköajoneuvoakkujen hiilijalanjälkeä koskevan **toimenpiteen 6** osalta suositeltavin vaihtoehto on **vaihtoehto 2** eli pakollinen ilmoitus, jota täydennetään ajan myötä vaihtoehdolla 3 ottamalla käyttöön hiilijalanjälkiluokat ja enimmäisarvot edellytyksenä akkujen saattamiselle EU:n markkinoille. **Vaihtoehdon 3** käyttöönotto heti ensin olisi tehokkaampi toimintamalli, mutta tähän tarvitaan täydellisemmät tiedot ja menetelmät, mikä vaatii enemmän aikaa. Vaihtoehto 2 mahdollistaa kuitenkin asteittaisen siirtymisen vaihtoehdossa 3 esitettyihin toimenpiteisiin. Pyrkimyksenä on edistää unionin tavoitetta saavuttaa ilmastoneutraalius vuoteen 2050 mennessä ja torjua ilmastonmuutosta puhtaamman ja kilpailukykyisemmän Euroopan puolesta, kuten uudessa kiertotalouden

toimintasuunnitelmassa²⁰ todetaan. Delegoitua säädöstä, jossa enimmäishiilimäärien arvot vahvistetaan, tuetaan erillisellä vaikutustenarvioinnilla.

Ladattavien teollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen akkujen suorituskykyä ja kestoja koskevan **toimenpiteen 7** osalta suositeltavin vaihtoehto on **vaihtoehto 2**, jossa asetetaan tietovaatimukset lyhyellä aikavälillä. Tämä auttaisi yhdenmukaistamaan akkujen suorituskyky- ja kesto-ominaisuuksien laskentaa ja käytettävyyttä, jolloin kuluttajat ja yritykset voisivat tehdä tietoon perustuvia päätöksiä. Kun tarvittavat tiedot ovat saatavilla ja standardointityö on saatu päätökseen, **suorituskykyä koskevat vähimmäisvaatimukset** (vaihtoehto 3) voidaan ottaa käyttöön myöhemmässä vaiheessa. Komissio totesi, että tämä vaihtoehto on tehokkaampi pitkällä aikavälillä, jotta voidaan **auttaa markkinoita siirtymään suorituskyvyltään parempiin akkuihin**, mikä puolestaan johtaa ympäristövaikutuksen vähenemiseen.

Ei-ladattavia irtoakkuja koskevan **toimenpiteen 8** osalta suositeltavin vaihtoehto on **vaihtoehto 2**, jossa asetetaan sähkökemiallisen suorituskyvyn ja keston muuttajat resurssien ja energian tehottoman käytön minimoimiseksi. Näistä muuttujista annetaan tietoa myös merkinnöissä (toimenpide 12), joilla tiedotetaan kuluttajille akkujen suorituskyvystä. **Vaihtoehtojen 3 ja 4** suhteen katsottiin, ettei tällä hetkellä ole riittävästi näyttöä siitä, että ei-ladattavien akkujen käytöstä poistaminen osittain tai kokonaan olisi tehokas ratkaisu ja toteutettavissa. Ei-ladattavien akkujen tuottajat ja kierrättäjät vastustavat näitä kahta kunnianhimoisempaa vaihtoehtoa.

Parhaaksi arvioitu vaihtoehto **toimenpiteelle 9** on sekä **vaihtoehto 2** eli pakollinen ilmoitus kierrätetystä sisällöstä lyhyellä aikavälillä että **vaihtoehto 3**, jossa asetetaan pakolliset tavoitteet kierrätetylle sisällölle litiumin, kobolttin, nikkelin ja lyijyn osalta vuosiksi 2030 ja 2035. Nämä kaksi vaihtoehtoa täydentävät toisiaan ja auttaisivat luomaan **ennakoitavan oikeudellisen kehyksen, joka kannustaisi markkinatoimijoita investoimaan** kierrätysteknologioihin, joita ei muutoin kehitettäisi, koska ne eivät ole kustannuskilpailukykyisiä primaariraaka-aineiden tuotannon kanssa.

Laajennettua tuottajan vastuuta ja tuottajavastuujärjestöjä koskevan **toimenpiteen 10** osalta ei ehdotettu kunnianhimoista vaihtoehtoa, koska kyse on ensisijaisesti nykyisten akkudirektiivin säännösten hienosäädöstä. Ehdotetulla toimenpiteellä luotaisiin **tasapuoliset toimintaedellytykset** laajennettua tuottajan vastuuta koskeville järjestelmille sähköajoneuvo- ja teollisuusakkuja varten, jotka molemmat luokitellaan tällä hetkellä teollisuusakuiksi, ja tuottajavastuujärjestöille irtoakkujen osalta. Toimenpiteen **taloudelliset kustannukset** ennakoidaan **vähäisiksi**, ja kasvavien keräysasteiden tuomat **ympäristöhyödyt kompensoisivat ne suurelta osin**.

Irtoakkujen suunnitteluvaatimuksia koskevan **toimenpiteen 11** osalta suositeltavin vaihtoehto on akkujen irrotettavuutta koskevan velvoitteen tiukentaminen (vaihtoehto 2) ja uusi velvoite akkujen vaihdettavuudesta (vaihtoehto 3). Näiden vaihtoehtojen taloudelliset kustannukset ovat vähäpätöiset, mutta ne tuottavat **ympäristöhyötyjä ja resurssisäästöjä**. Toimintakeinona on helpottaa akkujen ja akuilla varustettujen laitteiden uudelleenkäyttöä, korjaamista ja kierrätystä.

Luotettavien tietojen antamista koskevan **toimenpiteen 12** osalta suositellaan vaihtoehdon 2 ja vaihtoehdon 3 yhdistelmää. **Vaihtoehto 2**, jonka mukaan perustiedot ja erityisemmät tiedot annettaisiin merkintöinä, asiakirjoina ja verkossa, on suositeltavin, koska sen avulla voidaan

²⁰ COM(2020)98 final, https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:9903b325-6388-11ea-b735-01aa75ed71a1.0017.02/DOC_1&format=PDF

parantaa kuluttajien ja loppukäyttäjien tiedonsaantia ja edistää **markkinoiden siirtymistä ympäristökestävämpiin akkuihin**. Monet maailmanlaajuiset organisaatiot ovat hyväksyneet **vaihtoehdossa 3** sovellettavan periaatteen, jonka mukaan käyttöön otetaan sähköinen tiedonvaihtojärjestelmä ja akkupassi siten kuin maailmanlaajuinen akkualan allianssi (Global Batteries Alliance) on esittänyt. **Sähköisen tiedonvaihtojärjestelmän** perustamisesta aiheutuu kertaluonteiset hallinnolliset kustannukset, mutta se yksinkertaista hallintoa ja pitkällä tähtäimellä alentaa täytäntöönpanokustannuksia. **Akkupassi** myös mahdollistaisi, että uusiokäyttäjät voivat tehdä tietoon perustuvia liiketoimintapäätöksiä ja kierrättäjät voivat suunnitella toimintaansa paremmin ja parantaa kierrätystehokkuuksiaan.

Raaka-aineiden hankintaketjun selvityspeiraatteita koskevan **toimenpiteen 13** osalta parhaaksi arvioitu vaihtoehto on **vaihtoehto 3**, jossa näitä periaatteita sovelletaan pakollisina. Sidosryhmät ovat **melko lailla yhtä mieltä** siitä, että tämä vaihtoehto olisi **tehokkaampi tapa** vähentää akkujen valmistukseen käytettävien raaka-aineiden louhintaan, jalostukseen ja kauppaan liittyviä sosiaalisia ja ympäristöriskejä. Tätä vaihtoehtoa olisi tarkasteltava ottaen huomioon valmisteilla oleva yritysten kestävää hallinnointi- ja ohjausjärjestelmää koskeva monialainen lainsäädäntö, jota komissio aikoo ehdottaa vuonna 2021.

Vaikutustenarvioinnin liitteessä 3 esitetään yhteenveto kustannuksista ja hyödyistä ja niiden kvantifioinnista.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Ehdotetuista toimenpiteistä on vain vähäinen hallinnollinen rasitus.

Tässä toimintapoliittisessa ehdotuksessa hyödynnetään mahdollisimman pitkälti **digitalisoinnin** tarjoamia mahdollisuuksia hallinnollisten kustannusten vähentämiseen. Esimerkiksi toimenpiteessä 12 ehdotetaan **sähköistä tiedonvaihtoa**, jotka kattaisi tiedot kaikista markkinoille saatetuista irta- ja teollisuusakkujen malleista. Toimenpiteellä 12 otettaisiin käyttöön akkupassi kullekin yksittäiselle teollisuus- ja sähköajoneuvoakulle, joka on saatettu markkinoille. Tiedonvaihto- ja passijärjestelmän kehittämisestä koituu huomattavia kustannuksia sekä komissiolle että yrityksille. Se tarjoaa kuitenkin jäsenvaltioiden viranomaisille ja komissiolle **tehokkaan välineen ehdotetun asetuksen velvoitteiden täytäntöönpanoon** ja markkinatietoutta edistävän välineen velvoitteiden tarkistamiseksi ja tarkentamiseksi tulevaisuudessa.

- **Perusoikeudet**

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia perusoikeuksien suojeluun.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotus edellyttää henkilöstön ja määrärahojen käyttöä datan ja palvelujen ostamiseen. Osa henkilöstötarpeista on tarkoitettu täyttämään komission, yhteisen tutkimuskeskuksen (JRC) ja Euroopan kemikaaliviraston (ECHA) nykyisistä määrärahoista. Komission henkilöresurssien tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetulla pääosaston henkilöstöllä ja/tai pääosastossa toteutettujen henkilöstön uudelleenjärjestelyjen tuloksena saadulla henkilöstöllä. Näiden työntekijöiden lisäksi hallinnoivalle pääosastolle myönnetään lisähenkilöstöä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä ja talousarviorajoitukset huomioon ottaen.

Ehdotukseen sisältyy useita artikloja muista työvirroista, jotka on määrä täsmentää asetusta täydentävillä täytäntöönpanosäädöksillä tai delegoiduilla säädöksillä 3–8 vuoden aikajänteellä. Niihin kuuluvat kestävyysvaatimusten noudattamisen todentaminen, vaatimustenmukaisuuden tarkastusjärjestelmä, jätehuolto, tietovaatimukset ja merkinnät. Tällaiset suunnitellut lisätoimet luetellaan seuraavassa:

- CENin/CENELECin standardointityön seuraaminen
- yhteisten eritelmien laatiminen seuraaville: i) ei-ladattavien irtoakkujen suorituskyky ja kesto, ii) ladattavien teollisuusakkujen suorituskyky ja kesto ja iii) kiinteiden akkusähkövarastojen turvallisuus
- tuki yhdenmukaistettujen laskentasääntöjen kehittämiseksi seuraavia varten: i) hiilijalanjälki-ilmoitus (mukaan luettuna tuotteen ympäristöjalanjälkeä koskevien tuoteryhmäsääntöjen (PEFCR-sääntöjen) tarkistaminen sähköajoneuvoakkujen ja ladattavien teollisuusakkujen osalta) ja ii) hiilijalanjälkiluokkien laskenta sähköajoneuvoakuille ja ladattaville teollisuusakuille
- tuki yhdenmukaistettujen laskentasääntöjen kehittämiseksi seuraavia varten: i) kierrätetty sisältö sähköajoneuvoakuissa ja ladattavissa teollisuusakuissa, ii) kierrätystehokkuudet, iii) talteenotettu materiaali ja iv) jäteluokitus
- irtoakkujen irrotettavuutta ja vaihdettavuutta koskevan ohjeistuksen laadinta
- sähköisen tiedonvaihtojärjestelmän käyttöönotto sähköajoneuvoakkuihin ja ladattaviin teollisuusakkuihin liittyvien tietojen toimittamista varten
- ympäristöä säästävän julkisen hankinnan kriteerien laatiminen akkuja varten
- komission päätöksessä 2000/532/EY²¹ olevan jäteluettelon muuttaminen
- riskinarvioinnin tekeminen akuissa käytettävistä aineista ja näiden riskien hallinta
- raportointivelvollisuuksien päivitys.

JRC tulee tarjoamaan komissiolle keskeisen tärkeää tukea tarvittavassa teknisessä työssä. Noin 6,2 miljoonalla eurolla rahoitetaan tarvittavat selvitykset ja hallinnollinen sopimus JRC:n kanssa komission tukemisesta useissa työkokonaisuuksissa:

- Yhteisten eritelmien laatiminen seuraaville: i) yleiskäyttöisten irtoakkujen suorituskyky ja kesto, ii) ladattavien teollisuusakkujen ja sähköajoneuvoakkujen suorituskyky ja kesto ja iii) kiinteiden akkusähkövarastojen turvallisuus.
- Yhdenmukaisten sääntöjen laatiminen seuraaville: i) irtoakkujen erilliskeräys, ii) hiilijalanjälki-ilmoitukset, iii) hiilijalanjäljen, kierrätetyn sisällön ja kierrätystehokkuuksien laskeminen ja iv) hiilijalanjälkiluokkien laskeminen sähköajoneuvoakuille ja ladattaville teollisuusakuille.
- Ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevien kriteerien analysointi (mukaan luettuna julkisten hankintojen sidosryhmien kuuleminen ja ehdotettujen hankintasääntöjen oikeudellinen tarkastus).
- Tuki irtoakkujen irrotettavuutta ja vaihdettavuutta koskevalle ohjeistukselle.

²¹ Komission päätös 2000/532/EY, tehty 3 päivänä toukokuuta 2000, jätteistä annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a alakohdan mukaisen jäteluettelon laatimisesta tehdyn komission päätöksen 94/3/EY ja vaarallisista jätteistä annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY 1 artiklan 4 kohdan mukaisen vaarallisten jätteiden luettelon laatimisesta tehdyn neuvoston päätöksen 94/904/EY korvaamisesta (EYVL L 226, 6.9.2000, s. 3).

- Tuki kohdennettujen muutosten tekemiselle Euroopan jäteluetteloon akkuja koskevilta osin.
- Tuki yleiskäyttöisten ei-ladattavien irtoakkujen vaiheittaiselle käytöstä poistamiselle.
- Tuki merkintävaatimuksille.
- Ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevien kriteerien laatiminen.

Euroopan kemikaalivirasto ECHA tukee komissiota akkujen sisältämien aineiden ja niiden sääntelyrajoitusten hallinnoinnissa osana nykyisiä REACH-toimia. Tätä varten ECHAan tarvitaan kaksi uutta väliaikaista toimihenkilöä (AD 5–7) kokoaikaiseksi muutettuna (keskikustannus 144 000 euroa/vuosi seitsemäksi vuodeksi ja siitä eteenpäin). Lisäksi tarvitaan kokoaikaiseksi muutettuna yksi sopimussuhteinen työntekijä (CA FG III, keskikustannus 69 000 euroa/vuosi kolmen vuoden ajan) kasvattamaan osaamispuhjaa, helpottamaan priorisointia ja tukemaan työsuunnitelman laadintaa. Tämä työsuunnitelma perustuisi selvitykseen siitä, miten ECHAN nykyistä tietämystä akkuteollisuuden tavoista hallita käyttämiään vaarallisia kemikaaleja voitaisiin vahvistaa tarkoituksena tunnistaa sääntelyllisen riskinhallinnan piiriin tulevaisuudessa otettavia aineita. Selvityksen kustannukseksi arvioidaan 400 000 euroa (jakautuen kolmelle vuodelle) ja sillä voidaan ulkoistaa osa asiaan liittyvistä selvitystarpeista.

DG GROW on arvioinut, että ehdotetun sähköisen järjestelmän kehittäminen palvelemaan akkutietojen vaihtoa maksaisi noin 10 miljoonaa euroa. Vuonna 2021 on määrä käynnistää toteutettavuustutkimus ja arvioida, mikä on paras arkkitehtuuri sähköiselle tiedonvaihtojärjestelmälle ja mitä palveluja sen olisi tarjottava.

Euroopan komissio vastaa asetukseen liittyvistä neuvotteluista, sen yleisestä täytäntöönpanosta ja kaikkien asetuksessa kaavailtujen täytäntöönpanosäädösten ja delegoitujen säädösten hyväksymisestä. Tämä edellyttää i) JRC:n ja ECHAN työpanosta ja ii) tavanomaisia päätöksentekoprosesseja, mukaan lukien sidosryhmäkuulemiset ja komiteamenettelyt. Mallinnuksessa kaksi kokoaikaista AD-virkkaa varataan pelkästään hallinnollisille tehtäville eli i) neuvotteluihin ja asetuksen yleiseen täytäntöönpanoon ja ii) erilaisiin valmistelutöihin ja sekundaarilainsäädännön laatimiseen akkuasetuksessa ehdotetuissa määräajoissa. Teknisistä tehtävistä vastaavat yksi kokoaikainen kansallinen asiantuntija (oletetun aikataulun mukaisesti) ja sopimussuhteiset toimihenkilöt. Toinen kahdesta AD-virasta toteutetaan siirtona DG ENVissä. Komission henkilöstökustannuksiksi tulee yhteensä 3 075 000 euroa, joka perustuu komission henkilöstön kustannusrakenteen viimeisimpään päivitykseen DG BUDGin sivuilla:

https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/en/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx.

On huomattava, että säädökseen liittyvässä rahoitus selvityksessä annetut tiedot ovat yhteensopivia vuoden 2020 jälkeistä monivuotista rahoituskehystä koskevan ehdotuksen kanssa.

Vuosina 2021–2029 tarvitaan joitakin lisäresursseja, jotta voidaan i) kehittää akkujen suorituskykyyn ja keston sovellettavia standardeja ja yhteisiä eritelmiä, ii) laatia yhdenmukaistetut laskentasäännöt irtoakkujen erilliskeräystä, hiilijalanjäljen ilmoittamista, hiilijalanjälkiluokkien laskentaa sekä kierrätetyn sisällön ja kierrätystehokkuuksien laskentaa varten, iii) laatia irtoakkujen irrotettavuutta ja vaihdettavuutta koskeva ohjeistus, iv) päättää sähköiseen tiedonvaihtoon liittyvien ilmoitusten muodoista ja kehittää tähän tarvittavia järjestelmiä ja v) laatia ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevat kriteerit. Tähän liittyviä tutkimuksia ja hallinnollisia järjestelyjä varten varataan LIFE-ohjelmasta yhteensä

noin 4,7 miljoonaa euroa ja tavaroiden ja palvelujen sisämarkkinoiden toiminnan ja kehittämisen budjettikohdasta 10,7 miljoonaa euroa.

Ehdotuksen talousarvio esitetään käyppinä hintoina lukuun ottamatta ECHA-lohkoa, jossa palkkoihin on tehty 2 prosentin vuotuinen indeksikorotus. ECHA tarvitsee saamansa tuen lisäksi lisäresursseja.

Tähän ehdotukseen liittyvässä rahoitus selvityksessä esitetään sen vaikutukset talousarvioon ja henkilö- ja hallinto resursseihin.

5. LISÄTIEDOT

• Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt

Akkujen luokitukseen ehdotetun muutoksen tarkoituksena on päivittää voimassa olevia sääntöjä, jotta ne kattaisivat kaikki akut, myös mahdolliset uudet akkutyypit. Seurantajärjestelyillä olisi varmistettava, että uudet toimenpiteet pannaan täytäntöön aiotulla tavalla ja niiden täytäntöönpanoa valvotaan.

Uuden keräysastetavoitteen asettaminen irtoakuille edellyttää keräysasteen seuranta jäsenvaltioissa. Tätä tehdään jo nykyisestä 45 prosentin tavoitteesta, mihin kuuluu Eurostatin vuosittainen tiedonkeruu jäsenvaltioilta. Uuden tavoitteen asettaminen ei sen vuoksi lisäisi raportointivelvoitteita.

Autonakkujen ja teollisuusakkujen osalta raportointijärjestelmän luominen edellyttää kansallisella tasolla jo tuotettujen tietojen keruuta. Autonakkujen ja sähköajoneuvoakkujen osalta raportointijärjestelmä voitaisiin pohjata romuajoneuvodirektiivillä perustetun järjestelmän päälle.

Litiumakkujen **kierrätystehokkuustavoitteeksi** on asetettu 65 prosenttia vuodesta 2025 alkaen. Eurostat on kerännyt tietoja lyijy- ja kadmiumakkujen ja muiden akkujen kierrätystehokkuuksista vuosittain vuodesta 2014 lähtien. Litiumin sisällyttäminen samaan tiedonkeruumenettelyyn olisi vain pieni lisäys.

Velvollisuus ilmoittaa markkinoille saatettujen akkujen koko elinkaareen (käyttövaihetta lukuun ottamatta) liittyvä **hiilijalanjälki** edellyttää, että käyttöön otetaan tietotekninen väline, jotta valmistajat voivat syöttää tiedot suoraan järjestelmään. Komissio aikoo tarjota käyttöön verkkopohjaisen työkalun ja vapaan pääsyn johdannaisdata-aineistoihin helpottaakseen hiilijalanjäljen laskentaa hyväksytyjen sääntöjen pohjalta. Toimitettuja tietoja voidaan käyttää, jotta voidaan asettaa kasvihuonekaasupäästöjen vertailuarvot, arvioida, olisiko kasvihuonekaasuintensiteettiä kuvaavien luokkien käyttöön otosta hyötyä akkujen hiilijalanjäljen ja ympäristötehokkuuden parantamista ajatellen, sekä arvioida lisäkannustimien ja/tai markkinaehtoisten toimenpiteiden tarvetta.

Vastaavasti olisi velvoitettava antamaan **suorituskykyä ja kesto**a koskevat tiedot teknisissä asiakirjoissa. Akun tyypistä riippuen nämä tiedot olisi asetettava saataville myös sähköisesti erityisessä verkkotietokannassa ja/tai akkupassissa.

Tuottajien velvollisuus antaa tietoja **kierrätetyn sisällön** määrästä perustuisi yhdenmukaistettuun menetelmään.

Akkujen **irrotettavuuteen** sovellettavia nykyisiä velvoitteita vahvistettaisiin, ja uusia säännöksiä ehdotetaan niiden **korvattavuudesta**.

Säännökset hiilijalanjälki-ilmoituksista ja kierrätettyä sisältöä koskevista ilmoituksista ja raaka-aineiden vastuullisen hankinnan selvityspeiraatteista edellyttäisivät **ulkopuolista todentamista**, josta periaatteessa huolehtisivat ilmoitetut laitokset.

Kansalliset markkinaviranomaiset vastaisivat siitä, että kaikkien asetuksen velvoitteiden täyttämiseksi toimitettujen tietojen paikkansapitävyys tarkistetaan.

- **Selittävät asiakirjat (direktiivien osalta)**

Koska säädös on asetus, jota sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa, selittäviä asiakirjoja ei tarvita.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Asetuksen *I luku* sisältää yleiset säännökset.

1 artiklassa vahvistetaan kestävyyttä, turvallisuutta ja merkintöjä koskevat vaatimukset, joiden mukaisesti akut voidaan saattaa markkinoille tai ottaa käyttöön, sekä käytettyjen akkujen keräämistä, käsittelyä ja kierrätystä koskevat vaatimukset. Asetusta sovelletaan kaikkiin akkutyyppeihin, ja artiklassa luetellaan nämä neljä akkuluokkaa eli irtoakut, autonakut, sähköajoneuvoakut ja teollisuusakut.

2 artikla sisältää määritelmät.

3 artiklassa vahvistetaan asetuksen vaatimukset täyttävien akkujen vapaan liikkuvuuden periaate sisämarkkinoilla.

4 artiklassa esitetään tiivistetysti, mihin säännöksiin kestävyys-, turvallisuus-, merkintävaatimukset sisältyvät ja viitataan vastaavasti II ja III lukuun. Niiden seikkojen osalta, jotka eivät kuulu näiden säännösten soveltamisalaan, akut eivät saa muodostaa riskiä ihmisten terveydelle, turvallisuudelle, omaisuudelle tai ympäristölle.

5 artikla koskee jäsenvaltioiden velvollisuutta nimetä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, jonka vastuulle akkujen käyttöään loppuvaiheeseen liittyvät kysymykset kuuluvat.

Asetuksen *II luvussa* vahvistetaan kestävyyttä ja turvallisuutta koskevat vaatimukset.

6 artiklassa yhdessä **liitteen I** kanssa asetetaan rajoituksia vaarallisten aineiden ja erityisesti elohopean ja kadmiumin käytölle akuissa.

7 artiklassa yhdessä **liitteen II** kanssa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat sähköajoneuvoakkujen ja ladattavien teollisuusakkujen hiilijalanjälkeä. Vaatimukset vaiheistetaan siten, että ensivaiheessa vaaditaan tietoja hiilijalanjälki-ilmoituksen muodossa. Seuraavaksi akut luokitellaan hiilijalanjälkiluokkiin. Viime vaiheessa vahvistetaan noudatettava elinkaarenaikainen enimmäishiilijalanjälki ottaen huomioon asiaa koskevan vaikutustenarvioinnin tulokset. Hiilijalanjälki-ilmoitus on määrä ottaa käyttöön 1. heinäkuuta 2024, suorituskykyluokat 1. tammikuuta 2026 ja elinkaarenaikaiset enimmäishiilijalanjäljet 1. heinäkuuta 2027.

8 artiklan mukaan kobolttia, lyijyä, litiumia tai nikkeliä aktiivimateriaalina sisältävien, sisäisesti varastoivien teollisuus- ja sähköajoneuvoakkujen teknisissä asiakirjoissa on 1. tammikuuta 2027 alkaen oltava tiedot kyseisten talteenotettujen materiaalien määrästä kussakin akkumallissa ja -erässä valmistuslaitoksittain. Näiden akkujen on 1. tammikuuta 2030 alkaen sisällettävä vähintään seuraava osuus jätteestä talteenotettua kobolttia, lyijyä, litiumia tai nikkeliä kyseisten akkujen aktiivimateriaaleissa olevasta koboltista, lyijystä, litiumista tai nikkelistä: koboltista 12 prosenttia, lyijystä 85 prosenttia, litiumista 4 prosenttia ja nikkelistä 4 prosenttia. Tammikuun 1. päivästä 2035 alkaen talteenotetun koboltin vähimmäisosuus nousee 20 prosenttiin, litiumin 10 prosenttiin ja nikkelin 12 prosenttiin. Lyijyn vähimmäisosuus pysyy 85 prosentissa. Komissiolle siirretään valta antaa delegoitu säädös tavoitteiden muuttamiseksi, jos se on perusteltua ja

tarkoituksenmukaista jätteestä talteenotetun koboltin, lyijyn, litiumin tai nikkelin saatavuuden tai puutteen vuoksi.

9 artiklassa yhdessä **liitteen III** kanssa edellytetään, että 1. tammikuuta 2026 alkaen yleiskäyttöisiä irtoakkuja voidaan saattaa markkinoille ainoastaan, jos sähkökemialliselle suorituskyvyllä ja kestolle vahvistettuja muuttujia noudatetaan. Komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan muuttujien vähimmäisvaatimukset ja muutetaan niitä tekniikan ja tieteen kehityksen huomioon ottamiseksi. Komissio arvioi 31. joulukuuta 2030 mennessä ei-ladattavien yleiskäyttöisten irtoakkujen asteittaiseen käytöstäpoistoon tähtäävien toimenpiteiden toteutettavuutta ja toimittaa tätä varten Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen sekä harkitsee aiheellisia toimenpiteitä, mukaan lukien lainsäädäntöehdotukset.

10 artiklassa yhdessä **liitteen IV** kanssa säädetään sisäisesti varastoivien ladattavien teollisuusakkujen ja sähköajoneuvoakkujen sähkökemiallisen suorituskyvyn ja keston muuttujia koskevasta tietovaatimuksesta. Ladattavien teollisuusakkujen on 1. tammikuuta 2026 alkaen täytettävä vähimmäisarvot, joiden vahvistamiseksi komissiolla siirretään valta antaa delegoitu säädös.

11 artiklassa säädetään, että valmistajien on suunniteltava irtoakuilla varustetut laitteet siten, että loppukäyttäjä tai riippumattomat toimijat voivat helposti irrottaa ja vaihtaa käytetyt akut.

12 artiklassa yhdessä **liitteen V** kanssa edellytetään, että kiinteät akkusähkövarastot ovat turvallisia tavanomaisen toiminnan ja käytön aikana, mukaan lukien näyttö siitä, että ne on testattu onnistuneesti liitteessä V säädettyjen turvallisuusmuuttujien osalta, mitä varten olisi käytettävä uusinta tekniikkaa edustavia testausmenetelmiä. Komissiolle siirretään valta muuttaa delegoidulla säädöksellä liitteessä V vahvistettuja akkujen turvallisuuden testaamisessa huomioon otettavia turvallisuusvaatimuksia.

Asetuksen **III luvussa** vahvistetaan merkintä- ja tietovaatimukset.

13 artiklassa ja **liitteessä VI** edellytetään, että akut on 1. tammikuuta 2027 alkaen merkittävä näkyvästi, helposti luettavasti ja pysyvästi siten, että akkujen ja niiden pääominaisuuksien tunnistamiseksi tarvittavat tiedot käyvät ilmi. Akun tai akun pakkauksen eri merkinnöissä on ilmoitettava myös käyttöikä, latauskapasiteetti, erilliskeräysvaatimus, vaaralliset aineet ja turvallisuusriskit. Akkuun painettavasta tai kaiverrettavasta QR-koodista on oltava pääsy akkua koskeviin tietoihin, jotka riippuvat akun tyypistä. Komissiolle siirretään valta vahvistaa täytäntöönpanosäädöksellä yhdenmukaistetut eritelmät tietyille merkintävaatimuksille.

14 artiklassa edellytetään, että ladattavissa teollisuusakuissa ja sähköajoneuvoakuissa on oltava akunhallintajärjestelmä, joka tallentaa tarvittavat tiedot akkujen toimintakunnon ja odotetun käyttöiän määrittämiseksi liitteessä VII vahvistettujen muuttujien mukaisesti. Muuttujia koskevien akunhallintatietojen on milloin tahansa oltava akun laillisesti ostaneen oikeushenkilön tai luonnollisen henkilön tai tämän puolesta toimivan kolmannen osapuolen saatavilla akun jäännösarvon arvioimiseksi, akun uudelleenkäytön, käyttötarkoituksen muuttamisen tai uudelleentekemisen helpottamiseksi ja akun asettamiseksi sellaisten riippumattomien aggregaattoreiden saataville, joilla on sähköverkoissa toimivia virtuaalivoimalaitoksia.

IV luku sisältää säännöt akkujen vaatimustenmukaisuuden arvioinnista ja koostuu enimmäkseen vakiosäännöksistä. Erikseen on hyödyllistä mainita 17 ja 18 artikla.

17 artikla koskee vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjä, ja siinä säädetään kahdesta eri arviointimenettelystä, jotka riippuvat arvioinnin kohteena olevista

tuotevaatimuksista. Sovellettavat menettelyt kuvataan yksityiskohtaisesti **liitteessä VIII**. Komissio voi delegoidulla säädöksellä muuttaa vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjä lisäämällä menettelyyn todentamisvaiheita ja muuttamalla arviointimoduulia akkujen markkinoilla tai akkujen arvoketjussa tapahtuneen kehityksen perusteella.

18 artikla koskee EU-vaatimustenmukaisuusvakuutusta, jossa todetaan, että asetuksen kestävyys-, turvallisuus- ja merkintävaatimuksia on osoitettavasti noudatettu. EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen malli esitetään **liitteessä IX**.

V luku koskee vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten ilmoittamista ja koostuu enimmäkseen vakiosäännöksistä. Joitakin säännöksiä on muutettu ilmoitettujen laitosten riippumattomuuden lujittamiseksi. Tässä yhteydessä on hyödyllistä mainita erikseen 23, 25, 27, 28 ja 33 artikla.

23 artiklassa säädetään vaatimuksista, jotka koskevat ilmoittamisesta vastaavia viranomaisia. Ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten on toimittava objektiivisesti ja puolueettomasti ja huolehdittava saamiensa tietojen luottamuksellisuudesta. Niiden olisi kuitenkin voitava vaihtaa tietoja ilmoitetuista laitoksista kansallisten viranomaisten, muiden jäsenvaltioiden ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten ja komission kanssa, jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus vaatimustenmukaisuuden arvioinnissa.

25 artikla sisältää ilmoitettuja laitoksia koskevat vaatimukset. Ilmoitetun laitoksen ja sen palveluksessa olevan henkilöstön olisi voitava säilyttää riippumattomuutensa akun arvoketjun toimijoista ja muista yrityksistä, erityisesti akkujen valmistajista, akkujen valmistajien kauppakumppaneista, akkujen valmistuslaitosten osakassijoittajista sekä muista ilmoitetuista laitoksista ja ilmoitettujen laitosten toimialajärjestöistä ja emo- tai tytäryhtiöistä.

27 artikla koskee ilmoitettujen laitosten tytäryhtiöitä ja alihankintaa. Ilmoitetut laitokset voivat teettää osia vaatimustenmukaisuuden arviointiin liittyvistä toimistaan alihankintana tai käyttää näihin tehtäviin tytäryhtiöitä, mutta olisi varmistettava, että tietyt toiminnot ja päätöksentekomenettelyt suorittaa vaatimustenmukaisuuden arvioinnista vastaava ilmoitettu laitos itse.

28 artiklassa säädetään ilmoittamista koskevasta hakemuksesta. Ilmoitetun laitoksen olisi 25 artiklan mukaan voitava dokumentoida riippumattomuutensa ja osoittaa se ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle.

33 artikla koskee ilmoitettujen laitosten toimintaan liittyviä velvollisuuksia. Jos sertifiointipäätös on kielteinen, talouden toimijan olisi voitava täydentää akun asiakirja-aineistoa ennen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen toista ja lopullista sertifiointipäätöstä.

VI luvussa vahvistetaan talouden toimijoiden velvollisuudet. Säännökset ovat vakio- tai muotoisia, mutta on syytä mainita artikla 39.

39 artiklassa yhdessä **liitteen X** kanssa edellytetään, että sisämarkkinoille saatettaville ladattaville teollisuusakuille ja sähköajoneuvoakuille vahvistetaan hankintaketjun selvityseriaatit (*due diligence* -periaatteet). Komissiolla siirretään valta tarkistaa luettelo aineista ja riskiluokista, joita tämä velvoite koskee.

VII luku sisältää velvoitteet akkujen käsittelystä elinkaaren päättyessä. Aiheellista on mainita erikseen säännökset, jotka koskevat rekisteröintiä, laajennettua tuottajan vastuuta, keräystä, käsittelyä ja kierrätystä, mukaan lukien kierrätystehokkuudet, elinkaaren loppuvaiheen tietoja,

akkujen käyttötarkoituksen muuttamista ja raportointia. Tähän lukuun sisältyvillä säännöillä korvataan vastaavat direktiivin 2006/66/EY säännöt. Direktiivi kumotaan 1. heinäkuuta 2023.

46 artiklassa jäsenvaltiot velvoitetaan perustamaan rekisteri palvelemaan seurantaan siitä, että tuottajat noudattavat vaatimuksia akkujen käsittelystä elinkaaren päätyttyä. Rekisteriä hallinnoi toimivaltainen viranomainen jäsenvaltiossa. Tuottajilla on velvollisuus rekisteröityä, ja rekisteröinti myönnetään hakemuksesta, joka sisältää kaikki artiklassa luetellut tiedot.

47 artiklassa vahvistetaan laajennettu tuottajan vastuu akuille, jotka toimitetaan jäsenvaltiossa ensimmäistä kertaa. Siihen sisältyy vaatimus, jonka mukaan akkujen tuottajien on varmistettava jätehuoltovelvoitteiden täyttäminen. Tuottajat voivat huolehtia velvoitteidensa täyttämisestä myös kollektiivisesti tuottajavastuujärjestön kautta. Tähän vastuuseen sisältyy muun muassa velvollisuus rahoittaa ja järjestää käytettyjen akkujen erilliskeräys ja käsittely, raportoida toimivaltaiselle viranomaiselle, edistää akkujen erilliskeräystä sekä antaa tietoa, mukaan lukien akkujen elinkaaren loppuvaiheen tiedot.

48 artiklassa säädetään, että tuottajien on joko yksin tai tuottajavastuujärjestön välityksellä varmistettava kaikkien käytettyjen irtoakkujen keräys riippumatta niiden luonteesta, tavaramerkistä tai alkuperästä. Tätä varten niiden on perustettava loppukäyttäjälle maksuton keräyspisteiden verkosto yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa, mukaan lukien jakelijat, sähkö- ja elektroniikkalaiteromun ja romuajoneuvojen käsittely- ja kierrätyslaitokset, viranomaiset ja vapaaehtoiset keräyspisteet. Lisäksi tuottajien on huolehdittava tarvittavista käytännön järjestelyistä käytettyjen akkujen keräämiseksi ja kuljettamiseksi näistä keräyspisteistä, jotta käytetyt irtoakut voidaan myöhemmin käsitellä ja kierrättää. Käytettyjen irtoakkujen tuottajien on saavutettava artiklassa säädetyt keräystavoitteet. Keräysjärjestelyille on saatava lupa toimivaltaiselta viranomaiselta, jonka on varmistettava, että tuottajat noudattavat käytettyjen irtoakkujen keräysvelvoitteita ja että tavoitteet saavutetaan.

49 artiklassa edellytetään, että autonakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvoakkujen tuottajat järjestävät kaikkien käytettyjen autonakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvoakkujen keräyksen joko yksin tai tuottajavastuujärjestön kautta. Keräyksen on oltava maksuton eikä loppukäyttäjää saa velvoittaa ostamaan uutta akkua. Tuottajan on tarjouduttava ottamaan käytetyt autonakut, teollisuusakut ja sähköajoneuvoakut takaisin loppukäyttäjiltä tai helppopääsyisistä keräyspisteistä yhteistyössä näiden akkujen jakelijoiden, sähkö- ja elektroniikkalaiteromun ja romuajoneuvojen käsittely- ja kierrätyslaitosten sekä viranomaisten ja jätehuollosta niiden puolesta huolehtivien kolmansien osapuolten kanssa.

55 artiklassa vahvistetaan käytettyjen irtoakkujen keräysasteet, jotka jäsenvaltioiden on saavutettava, lukuun ottamatta toistaiseksi kevyissä kulkuneuvoissa käytettäviä akkuja. Keräysasteet nousevat asteittain siten, että käytetyistä irtoakuista kerätään vuoden 2025 loppuun mennessä 65 prosenttia ja vuoden 2030 loppuun mennessä 70 prosenttia.

56 artiklassa säädetään vaatimuksista, jotka käsittelylaitosten on täytettävä kaikkien kerättyjen käytettyjen akkujen osalta, jotta ne voidaan käsitellä ja kierrättää asianmukaisesti. Jos käsittelylaitokset ja -prosessit kuuluvat teollisuuden päästöistä annetun direktiivin 2010/75/EU soveltamisalaan, sovelletaan mainittua direktiiviä. Käsittely on joka tapauksessa suoritettava parhaan käytettävissä olevan tekniikan ja liitteessä XII olevassa A osassa täsmennettyjen vaatimusten mukaisesti. Ottaen huomioon direktiivin 2008/98/EY 4 artiklassa vahvistettu jätehierarkia akkuja ei saa polttaa eikä sijoittaa kaatopaikoille.

Kierrätystehokkuuksia ja materiaalin hyödyntämistavoitteita koskevassa **57 artiklassa** säädetään, että kaikki kerätyt käytetyt akut on kierrätettävä. Kierrätysprosesseissa on saavutettava liitteessä XII säädetty vähimmäiskierrätystehokkuudet, jotka kasvavat ajan myötä. Nämä vaatimukset koskevat lyijyakkuja, nikkeli-kadmiumakkuja, litiumakkuja sekä muita akkuja.

59 artikla sisältää uusiokäytettävien teollisuus- ja sähköajoneuvoakkujen käyttötarkoituksen muuttamiseen ja uudelleenvalmistukseen liittyvät vaatimukset. Vaatimuksilla helpotetaan tällaisia toimintoja muun muassa siten, että akkujen tuottajien on annettava käyttötarkoituksen muuttamisesta huolehtiville toimijoille pääsy akunhallintajärjestelmään akun toimintakunnon määrittämistä varten. Akkujen käyttötarkoituksen muuttamisesta tai uudelleenvalmistuksesta huolehtivilla on velvollisuus varmistaa, että akkujen ja niiden osien tarkastus, suorituskyvyn testaus, pakkaaminen ja siirto suoritetaan asianmukaisia laadunvalvonta- ja turvallisuusohjeita noudattaen. Niiden on varmistettava myös, että käyttötarkoitukseltaan muutettu tai uudelleenvalmistettu akku on tämän asetuksen sekä muun sovellettavan lainsäädännön ja teknisten vaatimusten mukainen erityisen käyttötarkoituksensa osalta, kun se saatetaan markkinoille. Jos kuitenkin osoitetaan, että käyttötarkoitukseltaan muutettava tai uudelleenvalmistettava akku oli saatettu markkinoille ennen kuin tiettyjä hiilijalanjälki-, kierrätys-, suorituskyky- ja kestovaatimuksia ja hankintaketjun selvityspäätteitä (jotka sisältyvät asetuksen 7, 8, 10 ja 39 artiklaan) alettiin soveltaa, kyseisten säännösten mukaisia velvoitteita ei sovelleta käyttötarkoitukseltaan muutettuun tai uudelleenvalmistettuun akkuun. Osoittaakseen, ettei akku ole enää jätettä, toimijan on toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä esitettävä todisteet 1) toimintakunnon arvioinnista tai testauksesta, 2) jatkokäytöstä (esittämällä lasku tai myyntisopimus) ja 3) asianmukaisesta suojasta kuorman vahingoittumista vastaan kuljetuksen, lastauksen ja purkamisen aikana. Näiden tietojen on oltava yhtäläisin ehdoin ja edellytyksin loppukäyttäjien ja näiden puolesta toimivien kolmansien osapuolten saatavilla osana käyttötarkoitukseltaan muutettuun tai uudelleenvalmistettuun akkuun liitettäviä teknisiä asiakirjoja, kun akku saatetaan markkinoille tai otetaan käyttöön.

60 artikla sisältää vaatimukset käytettyjä akkuja koskevien tietojen antamisesta. Velvoitteita asetetaan tuottajille tai niiden puolesta toimiville tuottajavastuujärjestöille, loppukäyttäjille ja jakelijoille sen mukaan, miten ne osallistuvat käytettyjen akkujen käsittelyyn. Artiklassa asetetaan myös velvoitteita antaa käytettyjen akkujen keräyksen ja varastoinnin turvallisuuden edellyttämät tiedot jakelijoille ja keräykseen ja jätteenkäsittelyyn osallistuville toimijoille. Näille toimijoille on myös annettava tiedot käytettyjen akkujen poistamisen ja käsittelyn helpottamiseksi.

61 artikla koskee jätehuoltoon osallistuvien toimijoiden raportointia toimivaltaiselle viranomaiselle akkujen jätehuollosta. Raportointivaatimusten mukaan tuottajien tai niiden puolesta toimivien tuottajavastuujärjestöjen on ilmoitettava tiedot markkinoille saatettujen akkujen ja kerättyjen ja käsiteltäväksi ja kierrätettäväksi toimitettujen käytettyjen akkujen määrästä ja kierrättäjien on ilmoitettava kierrätettävien käytettyjen akkujen kierrätystehokkuudet ja käytetyistä akuista talteenotetun materiaalin osuudet sekä käsiteltyjen ja kierrätettyjen akkujen määrä.

62 artikla koskee jäsenvaltioiden raportointia komissiolle. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kultakin kalenterivuodelta akkutyypin ja -kemian mukaan eritelty tiedot jäsenvaltion alueella ensimmäistä kertaa jakeluun tai käyttöön toimitettujen akkujen määrästä, kerättyjen käytettyjen akkujen määrästä ja saavutetuista kierrätysasteista ja siitä, onko asetuksessa vahvistetut kierrätystehokkuudet ja talteenotetun materiaalin osuudet saavutettu. Komissio hyväksyy tietojen toimittamismuodon täytäntöönpanosäädöksillä.

VIII luku koskee sähköistä tiedonvaihtoa

64 artikla koskee sähköistä tiedonvaihtojärjestelmää, jonka komissio perustaa 1. tammikuuta 2026 mennessä. Järjestelmän on sisällettävä liitteessä XIII esitetyt tiedot sisäisesti varastoivista ladattavista teollisuusakuista ja sähköajoneuvoakuista. Tietoja on voitava lajitella ja niistä on voitava suorittaa hakuja noudattaen kolmansien osapuolten käytön avoimia standardeja. Talouden toimijoiden on voitava syöttää järjestelmään tietoja koneellisesti luettavassa muodossa. Komissio julkaisee järjestelmän kautta tietyt 62 artiklassa mainitut tiedot ja vahvistaa täytäntöönpanosäädöksellä järjestelmän arkkitehtuurin yksityiskohdat, tietojen toimittamismuodon ja järjestelmän tietojen käyttöä, jakamista, hallintaa, tutkimista, julkaisemista ja uudelleenkäyttöä koskevat säännöt.

Akkupassia koskevassa **65 artiklassa** edellytetään, että jokaisesta yksittäisestä markkinoille saatetusta teollisuus- ja sähköajoneuvoakusta on 1. tammikuuta 2026 mennessä oltava käytössä sähköinen tietue eli akkupassi. Tietueiden on oltava yksilöllisiä kullekin akulle yksilöllisellä tunnisteella. Akkupassin avulla on päästävä kunkin akkutyypin ja -mallin perusominaisuuksia koskeviin tietoihin, jotka on tallennettu 64 artiklan nojalla perustetun järjestelmän tietolähteisiin ja joiden on oltava saatavilla verkossa.

IX luvussa vahvistetaan markkinavalvontaa koskevat vakiosäännökset.

Markkinavalvontaviranomaisilla on asetuksen **69 artiklan** nojalla oikeus vaatia talouden toimijoita ryhtymään korjaaviin toimiin, jos havaintojen perusteella akku ei ole vaatimustenmukainen tai talouden toimija rikkoo jotakin sisämarkkina-, kestävyys-, turvallisuus- tai merkintäsäännöistä tai hankintaketjun selvityseriaatteista johtuvaa velvoitetta.

Asetuksen *X luvun* aiheina ovat ympäristöä säästävä julkinen hankinta, menettely vaarallisia aineita koskevien rajoitusten käyttöönottamiseksi ja muuttamiseksi ja komission suorittama hankintaketjun selvitysjärjestelyjen tunnustaminen.

Ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevan **70 artiklan** mukaan hankintaviranomaisten ja hankintayksikköjen on akkuja tai akuilla varustettuja tuotteita hankkiessaan otettava huomioon akkujen elinkaarenaikaiset ympäristövaikutukset, jotta tällaiset vaikutukset voidaan pitää mahdollisimman vähäisinä. Tarkoituksena on, että hankintaviranomaiset ja hankintayksiköt soveltavat 7–10 artiklaan perustuvia teknisiä eritelmiä ja sopimuksentekoperusteita varmistaakseen, että tuote valitaan tuotteista, joiden elinkaarenaikaiset ympäristövaikutukset ovat merkittävästi vähäisemmät. Komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa pakolliset vähimmäiskriteerit ympäristöä säästäville julkisille hankinnoille.

71 artikla sisältää menettelyn, jonka mukaisesti 6 artiklassa ja liitteessä I säädettyjä vaarallisten aineiden rajoituksia voidaan muuttaa.

72 artikla koskee hankintaketjun selvitysjärjestelyjä ja niiden tunnustamista komission toimesta. Hallitukset, toimialajärjestöt ja etujärjestöjen ryhmittymät, jotka ovat kehittäneet ja jotka valvovat selvitysjärjestelyjä, voivat esittää komissiolle hakemuksen kehittämiensä ja valvomiensa hankintaketjun selvitysjärjestelyjen tunnustamisesta. Jos komissio toteaa, että hankintaketjun selvitysjärjestely on sellainen, että pantuaan sen käytännössä täytäntöön talouden toimija voi noudattaa selvityseriaatteiden käyttöönoton vaatimusta, se hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jolla tunnustetaan järjestelmän vastaavuus tämän asetuksen vaatimusten kanssa.

XI luvussa säädetään siirretystä säädösvallasta ja komiteamenettelystä.

XII luvussa säädetään asetuksen (EU) N:o 2109/1020 muuttamisesta.

XIII luvussa vahvistetaan loppusäännökset.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS**akuista ja käytetyistä akuista, direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta ja asetuksen (EU) N:o 2019/1020 muuttamisesta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon²,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan vihreän kehityksen ohjelma³ on Euroopan kasvustrategia, jonka tavoitteena on tehdä unionista oikeudenmukainen ja vauras yhteiskunta, jonka talous on moderni, resurssitehokas ja kilpailukykyinen, jossa kasvihuonekaasujen nettopäästöistä on päästy eroon vuoteen 2050 mennessä ja jossa kasvuun pyritään lisäämättä luonnonvarojen käyttöä. Siirtyminen fossiilisten polttoaineiden käytöstä ajoneuvoissa sähköiseen liikenteeseen on yksi edellytys ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamiselle vuoteen 2050 mennessä. Jotta unionin tuotepolitiikalla voidaan osaltaan vähentää hiilidioksidipäästöjä maailmanlaajuisesti, on varmistettava, että unionissa kaupan pidettävät ja myytävät tuotteet hankitaan ja valmistetaan kestäväällä tavalla.
- (2) Akut ovat tärkeä energianlähde ja yksi keskeisistä kestävä kehityksen, vihreän liikenteen, puhtaan energian ja ilmastoneutraaliuden mahdollistavista tekijöistä. On odotettavissa, että akkujen ja erityisesti tieliikenteen sähköajoneuvojen ajovoimakkujen kysyntä lisääntyy nopeasti tulevina vuosina, minkä vuoksi näiden markkinoiden strateginen merkitys kasvaa maailmanlaajuisesti. Akkuteknologia-alan merkittävä tieteellinen ja tekninen kehitys jatkuu. Akkujen strategisen merkityksen vuoksi ja jotta voidaan taata oikeusvarmuus kaikille toimijoille ja välttää syrjintä, kaupan esteet ja vääristymät akkumarkkinoilla, on tarpeet vahvistaa säännöt, jotka

¹ EUVL C , , s. .

² EUVL C , , p. [...]

³ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – Euroopan vihreän kehityksen ohjelma (COM(2019) 640 final).

koskevat akkujen kestävyysparametreja, suorituskykyä, turvallisuutta, keräystä, kierrätystä, uusiokäyttöä sekä akuista annettavia tietoja. On tarpeen luoda yhdenmukaistettu sääntelykehys, jota sovelletaan unionin markkinoille saatettavien akkujen koko elinkaareen.

- (3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/66/EY⁴ on parantanut akkujen ominaisuuksia ympäristönsuojelun kannalta ja asettanut talouden toimijoille yhteisiä sääntöjä ja velvollisuuksia, kuten yhdenmukaistetut säännöt akkujen raskasmetallipitoisuudelle ja merkinnöille sekä säännöt ja tavoitteet kaikkien käytettyjen akkujen jätehuollolle laajennetun tuottajavastuun perusteella.
- (4) Direktiivin 2006/66/EY täytäntöönpanoa, vaikutuksia ja arviointia koskevissa komission kertomuksissa⁵ on tuotu esiin paitsi direktiivin saavutukset myös siihen liittyvät rajoitukset, erityisesti kun otetaan huomioon perusteellisesti muuttunut toimintaympäristö, jolle on ominaista akkujen kasvava käyttö ja strateginen merkitys.
- (5) Akkuja koskevassa komission strategisessa toimintasuunnitelmassa⁶ esitetyillä toimenpiteillä tuetaan pyrkimyksiä luoda Eurooppaan akkujen arvoketju, joka kattaa raaka-aineiden louhinnan, kestävän hankinnan ja jalostuksen, kestävät akkumateriaalit, kennojen tuotannon sekä akkujen uudelleen käytön ja kierrätyksen.
- (6) Komissio vahvisti Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa sitoutumisensa akkuja koskevan strategisen toimintasuunnitelman täytäntöönpanoon ja aikovansa ehdottaa lainsäädäntöä, jolla varmistetaan turvallinen, kiertotalouteen perustuva ja kestävä akkujen arvoketju kaikille akuille, myös sähköajoneuvojen kasvavien markkinoiden tarpeisiin.
- (7) Neuvoston 4 päivänä lokakuuta 2019 antamissa päätelmissä ”Enemmän kiertoa – Siirtyminen kestäväan yhteiskuntaan” vaadittiin muun muassa johdonmukaisia toimia, joilla tuetaan akkujen kestävyttä ja kiertoa parantavan teknologian kehittämistä ja siirtymistä sähköiseen liikkuvuuteen. Neuvosto vaati myös tarkistamaan direktiiviä 2006/66/EY kiireellisesti ottamalla huomioon kaikki kyseeseen tulevat akut ja materiaalit ja tarkastelemalla erityisesti litiumiin ja kobolttiin sovellettavia erityisvaatimuksia sekä mekanisme, jonka avulla direktiiviä voidaan mukauttaa akkuteknologian tuleviin muutoksiin.
- (8) Maaliskuun 11 päivänä 2020 hyväksytyssä uudessa kiertotaloutta koskevassa toimintasuunnitelmassa⁷ todetaan, että ehdotuksessa uudeksi akkuja koskevaksi sääntelykehyykseksi tarkastellaan sääntöjä kierrätysmateriaalin osuudesta ja

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/66/EY, annettu 6 päivänä syyskuuta 2006, paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista ja direktiivin 91/157/ETY kumoamisesta (EUVL L 266, 26.9.2006, s. 1).

⁵ Komission kertomus Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista ja direktiivin 91/157/ETY kumoamisesta 6 päivänä syyskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/66/EY täytäntöönpanosta ja vaikutuksista ympäristöön ja sisämarkkinoiden toimintaan (COM(2019) 166 final, 9.4.2019) ja komission yksiköiden valmisteluasiakirja paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista ja direktiivin 91/157/ETY kumoamisesta annetun direktiivin 2006/66/EY arvioinnista (SWD(2019) 1300 final).

⁶ Liite 2 komission tiedonantoon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle EUROOPPA LIIKKEELLÄ – Kestävä liikkuvuus Euroopassa: turvallinen, verkottunut ja puhdas liikenne, (COM(2018) 293 final, 17.5.2018).

⁷ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”Uusi kiertotalouden toimintasuunnitelma: Puhtaamman ja kilpailukykyisemmän Euroopan puolesta” (COM(2020) 98 final, 11.3.2020).

toimenpiteitä kaikkien akkujen keräys- ja kierrätysasteen parantamiseksi, jotta voidaan varmistaa arvokkaiden materiaalien talteenotto ja antaa opastusta kuluttajille, sekä mahdollisuuksia poistaa ei-ladattavat akut asteittain käytöstä, jos vaihtoehtoja on olemassa. Lisäksi todetaan, että tarkastellaan kestävyys- ja avoimuusvaatimuksia, joissa otetaan huomioon akkujen valmistuksen hiilijalanjälki, raaka-aineiden eettinen hankinta ja toimitusvarmuus, jotta voidaan helpottaa akkujen uudelleenkäyttöä, käyttötarkoituksen muuttamista ja kierrätystä.

- (9) Kaikkien unionissa markkinoille saatettujen akkujen koko elinkaaren huomioon ottaminen edellyttää, että vahvistetaan yhdenmukaistetut tuote- ja markkinointivaatimukset, myös vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt, sekä tarvittavat vaatimukset, jotta voidaan ottaa kattavasti huomioon akkujen elinkaaren loppuvaihe. Elinkaaren loppuvaihetta koskevat vaatimukset ovat tarpeen, jotta voidaan ottaa huomioon akkujen ympäristövaikutukset ja etenkin tukea akkujen kierrätysmarkkinoiden ja akuista saatavien uusioraaka-aineiden markkinoiden kehittymistä materiaalikiertojen sulkemiseksi. Jotta kaavailut tavoitteet akun koko elinkaaren huomioon ottamisesta voidaan saavuttaa yhdessä säädöksessä ja samalla välttää kaupan esteet ja kilpailun vääristyminen ja turvata sisämarkkinoiden eheys, sääntöjä, joissa akkuja koskevat vaatimukset asetetaan, tulisi soveltaa yhdenmukaisesti kaikkiin toimijoihin koko unionissa eivätkä ne saisi antaa jäsenvaltioille mahdollisuutta eriävään täytäntöönpanoon. Tästä syystä direktiivi 2006/66/EY olisi korvattava asetuksella.
- (10) Tätä asetusta olisi sovellettava kaikkiin akkutyyppeihin, jotka saatetaan markkinoille tai otetaan käyttöön unionissa joko sellaisenaan tai laitteisiin sisältyvinä tai muulla tavoin sähkö- ja elektroniikkalaitteiden ja ajoneuvojen mukana toimitettuina. Tätä asetusta olisi sovellettava riippumatta siitä, onko akku erityisesti suunniteltu tuotetta varten vai onko se yleiskäyttöinen ja riippumatta siitä, onko se sisällytetty tuotteeseen vai toimitetaanko se yhdessä sellaisen tuotteen kanssa, jossa sitä on tarkoitus käyttää, tai erillään tällaisesta tuotteesta.
- (11) Akkuihin sovellettavia vaatimuksia olisi sovellettava myös akkuyksiköinä markkinoille saatettuihin tuotteisiin, jotka muodostuvat akkujen määritelmää vastaavista akuista tai kennoryhmistä, jotka on yhdistetty toisiinsa ja/tai suljettu koteloon omaksi käyttövalmiiksi yksikökseen, jota loppukäyttäjän ei ole tarkoitus hajottaa tai avata. Akkumoduuleina markkinoille saatettuihin tuotteisiin, jotka vastaavat akkuyksikön määritelmää, olisi sovellettava akkuyksiköihin sovellettavia vaatimuksia.
- (12) Asetuksen laajalla soveltamisalalla on asianmukaista tehdä ero eri akkuluokkien välillä niiden suunnittelun ja käytön mukaan riippumatta akun kemiallisesta koostumuksesta. Direktiivin 2006/66/EY mukaista luokittelua yhtäältä kannettaviin akkuihin (irtoakkuihin) ja toisaalta teollisuus- ja ajoneuvoakkuihin olisi kehitettävä pidemmälle, jotta se vastaisi paremmin akkujen käytössä tapahtunutta uutta kehitystä. Sähköajoneuvojen ajovoima-akut, jotka direktiivin 2006/66/EY nojalla luokitellaan teollisuusakuiksi, muodostavan suuren ja kasvavan osan markkinoista, koska sähköajoneuvojen käyttö tieliikenteessä kasvaa nopeasti. Tämän vuoksi tieliikenneajoneuvojen ajovoima-akuille on aiheellista ottaa käyttöön uusi sähköajoneuvoakkujen luokka. Muiden ajoneuvojen, kuten rautatie-, vesi- ja ilmakuljetusajoneuvojen, ajovoima-akut kuuluvat edelleen teollisuusakkujen luokkaan tämän asetuksen nojalla. Teollisuusakkujen tyyppi käsittää monia erilaisia akkuja, jotka on tarkoitettu käytettäväksi teollisessa toiminnassa, viestintäverkoissa, maataloustoiminnassa tai sähköenergian tuotannossa ja jakelussa. Näiden

esimerkkitapausten lisäksi kaikki akut, jotka eivät ole irtoakkuja, autonakkuja eivätkä sähköajoneuvoakkuja, olisi katsottava teollisuusakuiksi. Akut, joita käytetään energian varastointiin yksityiskäytössä tai kotitalouksissa, katsotaan tässä asetuksessa teollisuusakuiksi. Lisäksi jotta varmistetaan, että kaikki kevyissä kulkuneuvoissa, kuten sähköpyörissä ja -mopoissa, käytettävät akut luokitellaan irtoakuiksi, on tarpeen selventää irtoakkujen määritelmää ja ottaa käyttöön tällaisten akkujen painoraja.

- (13) Akut olisi suunniteltava ja valmistettava siten, että optimoidaan niiden suorituskyky, kesto ja turvallisuus ja minimoidaan niiden ympäristöjalanjälki. On syytä vahvistaa erityiset kestävyysvaatimukset sisäisesti varastoiville ladattaville teollisuusakuille ja sähköajoneuvoakuille, joiden teho on yli 2 kWh, koska näiden akkujen markkinasegmentin odotetaan kasvavan eniten tulevina vuosina.
- (14) Jotta voidaan varmistaa, että tästä asetuksesta johtuvat velvoitteet täytetään, samoin kuin seurata ja todentaa, että tuottajat ja tuottajavastuujärjestöt noudattavat tämän asetuksen vaatimuksia, jäsenvaltioiden on tarpeen nimetä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen.
- (15) Vaarallisten aineiden käyttöä akuissa olisi rajoitettava, jotta voidaan suojella ihmisten terveyttä ja ympäristöä ja vähentää tällaisten aineiden esiintymistä jätteissä. Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006⁸ liitteessä XVII säädettyjen rajoitusten lisäksi elohopeaa ja kadmiumia koskevat rajoitukset tiettytyypisissä akuissa. Sellaisissa ajoneuvoissa käytettävät akut, joihin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/53/EY⁹ liitteen II mukaista poikkeusta, olisi jätettävä kadmiumkiellon ulkopuolelle.
- (16) Jotta voidaan puuttua asianmukaisesti vaarallisiin aineisiin, jotka akuissa käytettyinä aiheuttavat ihmisten terveydelle tai ympäristölle riskin, jota ei voida hyväksyä, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan akkujen vaarallisiin aineisiin sovellettavia rajoituksia.
- (17) Menettely akkujen sisältämiä vaarallisia aineita koskevien uusien rajoitusten hyväksymiseksi ja nykyisten rajoitusten muuttamiseksi olisi yhdenmukaistettava täysin asetuksen (EY) N:o 1907/2006 kanssa. Jotta voidaan varmistaa tehokas päätöksenteko, koordinointi ja hallinto tämän asetuksen asiaankuuluvissa teknisissä, tieteellisissä ja hallinnollisissa näkökohdissa, asetuksella (EY) N:o 1907/2006 perustetun Euroopan kemikaaliviraston, jäljempänä 'kemikaalivirasto', olisi suoritettava tietyt tehtävät, jotka liittyvät arviointiin akkujen valmistuksessa ja käytössä esiintyvistä aineiden riskeistä ja mahdollisista niiden käyttöiän jälkeisistä riskeistä sekä sosioekonomisten tekijöiden arviointiin ja vaihtoehtojen analysointiin kemikaaliviraston ohjeiden mukaisesti. Näin ollen kemikaaliviraston riskinarviointikomitean ja sosioekonomisesta analyysistä vastaavan komitean olisi avustettava tiettyjen tällä asetuksella kemikaalivirastolle annettujen tehtävien hoitamisessa.

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1).

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/53/EY, annettu 18 päivänä syyskuuta 2000, romuajoneuvoista (EYVL L 269, 21.10.2000, s. 34).

- (18) Akkujen odotettavissa oleva laajamittainen käyttöönotto esimerkiksi liikkuvuuden alalla ja energian varastoinnissa vähentäisi hiilidioksidipäästöjä, mutta jotta tämä potentiaali olisi mahdollisimman suuri, niiden hiilijalanjäljen koko elinkaaren ajalta on tarpeen olla pieni. Tuotteen ympäristöjalanjälkeä koskevissa tuoteryhmäsäännöissä, jotka koskevat liikkuvasti käytettäviä korkean ominaisenergian ladattavia akkuja¹⁰, ilmastonmuutos on akkujen osalta mineraalien ja metallien käytön jälkeen toiseksi tärkein vaikutusluokka. Unionin markkinoille saatettavia sisäisesti varastoivia ladattavia teollisuusakkuja ja sähköajoneuvoakkuja, joiden teho on yli 2 kWh, koskeviin teknisiin asiakirjoihin olisi sen vuoksi liitettävä hiilijalanjälki-ilmoitus, tarvittaessa valmistuserittäin. Akut valmistetaan erissä tiettyinä määrinä tietyllä ajanjaksolla. Hiilijalanjäljen laskemista koskevien teknisten sääntöjen yhdenmukaistaminen ja soveltaminen kaikkiin unionin markkinoille saatettaviin sisäisesti varastoiviin ladattaviin teollisuusakkuihin ja sähköajoneuvoakkuihin, joiden teho on yli 2 kWh, on edellytys sille, että akkujen teknisiin asiakirjoihin voidaan vaatia liitettäväksi hiilijalanjälki-ilmoitus ja tältä pohjalta määrittää hiilijalanjälkiluokat, jotta voidaan tunnistaa akut, joiden kokonaishiilijalanjälki on pienempi. Akkujen hiilijalanjälkeä koskevien tietojen ja selkeiden merkintävaatimusten ei sinänsä odoteta johtavan käyttäytymismuutoksiin, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että unionin tavoite irtautua hiilestä liikkuvuuden ja energian varastoinnin aloilla saavutetaan kansainvälisesti sovittujen ilmastonmuutostavoitteiden¹¹ mukaisesti. Sen vuoksi otetaan käyttöön enimmäishiilimäärät sen jälkeen, kun on tehty erityinen vaikutustenarviointi kyseisten arvojen määrittämiseksi. Hiilijalanjäljen enimmäisraja-arvoa ehdottaessaan komissio ottaa huomioon muun muassa markkinoilla olevien akkujen hiilijalanjälkiarvojen suhteellisen jakautumisen, edistymisen unionin markkinoille saatettujen akkujen hiilijalanjäljen pienentämisessä sekä tämän toimenpiteen todellisen ja potentiaalisen vaikutuksen kestävästä liikkuvuudesta ja ilmastoneutraaliutta koskevien unionin tavoitteiden saavuttamiseen vuoteen 2050 mennessä. Jotta voidaan lisätä akkujen hiilijalanjälkeen liittyvää avoimuutta ja edistää unionin markkinoiden siirtymistä vähähiilisempiin akkuihin riippumatta siitä, missä ne tuotetaan, hiilijalanjälkeä koskevien vaatimusten asteittainen ja kumulatiivinen lisääminen on perusteltua. Akkujen elinkaaren aikana näiden vaatimusten ansiosta saadut hiilidioksidipäästöjen vähennykset tukevat unionin tavoitetta saavuttaa ilmastoneutraalius vuoteen 2050 mennessä. Tämä voi myös mahdollistaa muita unionin ja kansallisen tason toimintamalleja, kuten erityisiä kannustimia tai ympäristöä säästävän hankinnan kriteerejä, joilla edistetään ympäristövaikutuksiltaan vähäisempien akkujen tuotantoa.
- (19) Eräät akuissa käytettävät aineet, kuten koboltti, lyijy, litium tai nikkeli, ovat peräisin niukoista luonnonvaroista, joita ei ole helposti saatavilla unionissa. Komissio katsoo jotkin niistä kriittisiksi raaka-aineiksi. Tällä osa-alueella Euroopan on lisättävä strategista riippumattomuuttaan ja häiriönsietokykyään mahdollisten terveystilanteisiin tai muihin kriiseihin liittyvien toimitushäiriöiden varalta. Tätä tavoitetta voidaan edistää tehostamalla kiertoa ja resurssitehokkuutta ja lisäämällä näiden raaka-aineiden kierrätystä ja hyödyntämistä.

¹⁰ Product Environmental Footprint - Category Rules for High Specific Energy Rechargeable Batteries for Mobile Applications https://ec.europa.eu/environment/eussd/smgp/pdf/PEFCR_Batteries.pdf

¹¹ Pariisin sopimus (EUVL L 282, 19.10.2016, s. 4) ja ilmastonmuutosta koskeva Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimus, osoitteessa <https://unfccc.int/resource/docs/convkp/conveng.pdf>

- (20) Talteenotettujen materiaalien käytön lisääminen tukisi kiertotalouden kehittämistä ja mahdollistaisi materiaalien resurssitehokkaamman käytön ja vähentäisi samalla unionin materiaaliriippuvuutta kolmansista maista. Akkujen osalta tämä koskee erityisesti kobolttia, lyijyä, litiumia ja nikkeliä. Sen vuoksi on tarpeen edistää tällaisten materiaalien talteenottoa jätteestä ja asettaa vaatimus kierrätetyn sisällön määrästä akuissa, joissa aktiivimateriaaleina käytetään kobolttia, lyijyä, litiumia ja nikkeliä. Tässä asetuksessa asetetaan kobolttia, lyijyä, litiumia ja nikkeliä koskevat pakolliset kierrätetyn sisällön tavoitteet, jotka olisi saavutettava vuoteen 2030 mennessä. Koboltille, litiumille ja nikkelille asetetaan lisäksi korotetut tavoitteet, jotka olisi saavutettava vuoteen 2035 mennessä. Kaikissa tavoitteissa olisi otettava huomioon sellaisen jätteen saatavuus, joista tällaiset materiaalit voidaan ottaa talteen, talteenotto- ja valmistusprosessien tekninen toteutettavuus sekä aika, jonka talouden toimijat tarvitsevat toimitus- ja valmistusprosessiensa mukauttamiseen. Näin ollen ennen kuin tällaisia pakollisia tavoitteita aletaan soveltaa, kierrätettyä sisältöä koskeva vaatimus olisi rajoitettava kierrätettyä sisältöä koskevien tietojen julkistamiseen.
- (21) Jotta voidaan ottaa huomioon koboltin, lyijyn, litiumin ja nikkelin toimitusriski ja arvioida niiden saatavuutta, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat akkujen aktiivimateriaaleissa olevan kierrätetyn koboltin, lyijyn, litiumin tai nikkelin vähimmäisosaustavoitteiden muuttamista.
- (22) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset täytäntöönpanoedellytykset säännöille, joiden mukaisesti lasketaan ja todennetaan kutakin akkumallia ja -erää ja kutakin valmistuslaitosta kohden koboltin, lyijyn, litiumin tai nikkelin määrä, joka on otettu talteen jätteestä akkujen aktiivimateriaaleina, sekä teknisiä asiakirjoja koskeville tietovaatimuksille, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa.
- (23) Unionin markkinoille saatettavien akkujen olisi oltava kestäviä ja erittäin suorituskykyisiä. Sen vuoksi on tarpeen asettaa suorituskyky- ja kestovaatimukset yleiskäyttöisille irtoakuille sekä ladattaville teollisuusakuille ja sähköajoneuvoakuille. Sähköajoneuvoakkujen osalta sähköajoneuvoja ja ympäristöä käsittelevä UNECE:n epävirallinen työryhmä laatii parhaillaan ajoneuvon sisäisen akun kestoa koskevia vaatimuksia, minkä vuoksi tässä asetuksessa ei vahvisteta lisäkestovaatimuksia. Tämänhetkisiä energiavarastoakkuihin sovellettavia mittausmenetelmiä, joilla testataan akkujen suorituskykyä ja kestoa, ei pidetä riittävän tarkkoina ja edustavina, jotta vähimmäisvaatimukset voitaisiin ottaa käyttöön. Näiden akkujen suorituskykyä ja kestoa koskevien vähimmäisvaatimusten käyttöönottoa varten tulisi olla saatavilla asianmukaiset yhdenmukaistetut standardit tai yhteiset eritelvät.
- (24) Jotta voidaan vähentää akkujen elinkaarenaikaisia ympäristövaikutuksia, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä suorituskyky- ja kestovaatimusten muuttamiseksi ja kyseisten muuttujien vähimmäisarvojen vahvistamiseksi yleiskäyttöisille irtoakuille ja ladattaville teollisuusakuille.
- (25) Joissain yleiskäyttöisissä ei-ladattavissa akuissa resurssien ja energian käyttö voi olla tehotonta. On syytä vahvistaa objektiiviset suorituskyky- ja kestovaatimukset tällaisille akuille, jotta ei-ladattavia suorituskyvyltään heikkoja yleiskäyttöisiä irtoakkuja saatetaan markkinoille vähemmän erityisesti silloin, kun vaihtoehtoinen

ladattavien akkujen käyttö johtaisi elinkaariarvioinnin perusteella yleisiin ympäristöhyötyihin.

- (26) Jotta laitteisiin kuuluville irtoakuille voidaan taata asianmukainen erilliskeräys, käsittely ja korkealaatuinen kierrätys, kun niistä on tullut jätettä, tarvitaan säännökset, joilla varmistetaan niiden irrotettavuus ja vaihdettavuus tällaisissa laitteissa. Käytettyjen akkujen olisi myös oltava vaihdettavissa, jotta voidaan pidentää akuilla varustettujen laitteiden odotettua käyttöikää. Tämän asetuksen yleisiä säännöksiä voidaan täydentää vaatimuksilla, jotka määritetään yksittäisille akuilla toimiville tuotteille täytäntöönpanotoimenpiteillä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/125/EY¹² mukaisesti. Jos unionin muussa lainsäädännössä säädetään turvallisuussyistä tarkemmista vaatimuksista, jotka koskevat akkujen poistamista tuotteista (esim. leluista), olisi noudatettava kyseisiä erityissääntöjä.
- (27) Luotettavat akut ovat olennaisen tärkeitä monien tuotteiden, laitteiden ja palvelujen toiminnan ja turvallisuuden kannalta. Sen vuoksi akut olisi suunniteltava ja valmistettava siten, että varmistetaan niiden turvallinen toiminta ja käyttö. Tämä näkökohta koskee erityisesti kiinteitä akkusähkövarastoja, joita muu EU:n lainsäädäntö ei tällä hetkellä kata. Turvallisuustesteissä huomioon otettavat muuttujat olisi sen vuoksi vahvistettava kyseisille sähkövarastoille.
- (28) Jotta loppukäyttäjille voidaan antaa avointa, luotettavaa ja selkeää tietoa akuista ja niiden pääominaisuuksista ja käytetyistä akuista, jotta loppukäyttäjät voivat tehdä tietoon perustuvia päätöksiä ostaessaan akkuja ja poistaessaan niitä käytöstä ja jotta jätehuoltotoimijat voivat käsitellä käytetyt akut asianmukaisesti, akut olisi varustettava merkinnöillä. Akkuihin olisi merkittävä kaikki tarvittavat tiedot niiden pääominaisuuksista, mukaan lukien niiden teho ja tiettyjen vaarallisten aineiden pitoisuus. Jotta tietojen saatavuus varmistettaisiin pysyvästi, ne olisi annettava myös QR-koodien avulla.
- (29) Akkujen suorituskykyä koskevat tiedot ovat edellytys sille, että loppukäyttäjää informoidaan hyvin ja oikea-aikaisesti kuluttajina ja että he saavat yhteisen vertailupohjan eri akkujen vertailuun ennen ostopäätöksen tekemistä. Yleiskäyttöiset irtoakut ja autonakut olisi sen vuoksi varustettava merkinnällä, joka sisältää tiedot niiden keskimääräisestä vähimmäiskestosta yksittäisissä sovelluksissa. On myös tärkeää antaa loppukäyttäjälle opastusta käytettyjen akkujen hävittämisestä asianmukaisella tavalla.
- (30) Sisäisesti varastoivissa ladattavissa teollisuusakuissa ja sähköajoneuvoakuissa, joiden teho on yli 2 kWh, olisi oltava akunhallintajärjestelmä, joka tallentaa tarvittavat tiedot, jotta loppukäyttäjä tai sen puolesta toimiva kolmas osapuoli voi milloin tahansa määrittää akkujen toimintakunnon ja odotetun käyttöiän. Akun käyttötarkoituksen muuttamista tai uudelleenvalmistusta varten akunhallintajärjestelmän tietojen olisi milloin tahansa oltava akun ostajan tai tämän puolesta toimivan kolmannen osapuolen saatavilla akun jäännösarvon arvioimiseksi, akun uudelleenkäytön, käyttötarkoituksen muuttamisen tai uudelleenvalmistuksen helpottamiseksi ja akun asettamiseksi

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista (EUVL L 285, 31.10.2009, s. 10).

sellaisten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2019/944/EU¹³ määriteltyjen riippumattomien aggregaattoreiden saataville, joilla on sähköverkoissa toimivia virtuaalivoimalaitoksia. Tätä vaatimusta olisi sovellettava sen lisäksi, mitä ajoneuvojen tyyppihyväksyntää koskevassa unionin lainsäädännössä säädetään, mukaan lukien tekniset eritelmit, jotka voivat olla peräisin sähköajoneuvoja ja ympäristöä käsittelevän UNECE:n epävirallisen työryhmän työstä, joka koskee sähköajoneuvodatan käyttöä.

- (31) Osaa tämän asetuksen mukaisista tuotekohtaisista vaatimuksista, mukaan lukien suorituskyky, kesto, käyttötarkoituksen muuttaminen ja turvallisuus, olisi mitattava käyttämällä luotettavia, tarkkoja ja toistettavissa olevia menetelmiä, joissa otetaan huomioon yleisesti parhaana pidetyt mittaus- ja laskentamenetelmät. Sen varmistamiseksi, ettei sisämarkkinoilla esiinny kaupan esteitä, standardit olisi yhdenmukaistettava unionin tasolla. Kyseisissä menetelmissä ja standardeissa olisi mahdollisuuksien mukaan otettava huomioon akkujen todellinen käyttö ja kuluttajien keskivertokäyttäytyminen, ja niiden olisi oltava luotettavia vaatimusten tahallisen ja tahattoman kiertäminen estämiseksi. Kun viittaus tällaiseen standardiin on hyväksytty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1025/2012¹⁴ mukaisesti ja julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, olisi oletettava, että näitä tämän asetuksen perusteella hyväksytyjä tuotekohtaisia vaatimuksia noudatetaan, kunhan menetelmiä soveltamalla saadut tulokset osoittavat, että kyseisille olennaisille vaatimuksille vahvistetut vähimmäisarvot saavutetaan. Jos tuotekohtaisten vaatimusten soveltamisajankohtana ei ole olemassa julkaistuja standardeja, komission olisi hyväksyttävä yhteiset eritelmit täytäntöönpanosäädöksillä, ja näiden eritelmien noudattamisen tulisi myös luoda vaatimustenmukaisuusolettama. Tapauksissa, joissa yhteisissä eritelmissä havaitaan myöhemmin puutteita, komission olisi täytäntöönpanosäädöksellä muutettava kyseisiä yhteisiä eritelmiä tai kumottava ne.
- (32) Jotta voidaan varmistaa tehokas tiedonsaanti markkinavalvontaa varten, mukautua uusiin teknologioihin ja varmistaa selviytymiskyky maailmanlaajuisissa kriiseissä, kuten covid-19-pandemian yhteydessä, tietojen siitä, että kaikkia akkuihin sovellettavia unionin säädöksiä noudatetaan, olisi oltava saatavilla verkkosivuston kautta samassa EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa.
- (33) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 765/2008¹⁵ vahvistetaan vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten akkreditointia koskevat säännöt, säädetään tuotteiden markkinavalvonnan ja kolmansista maista tuotavien tuotteiden valvonnan puitteista ja vahvistetaan CE-merkintää koskevat yleiset periaatteet. Kyseistä asetusta olisi sovellettava tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin akkuihin sen varmistamiseksi, että tavaroiden vapaasta liikkuvuudesta unionissa hyötyvät tuotteet

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/944, annettu 5 päivänä kesäkuuta 2019, sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2012/27/EU muuttamisesta (EUVL L 158, 14.6.2019, s. 125).

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1025/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, eurooppalaisesta standardoinnista, neuvoston direktiivien 89/686/ETY ja 93/15/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/9/EY, 94/25/EY, 95/16/EY, 97/23/EY, 98/34/EY, 2004/22/EY, 2007/23/EY, 2009/23/EY ja 2009/105/EY muuttamisesta ja neuvoston päätöksen 87/95/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1673/2006/EY kumoamisesta (EUVL L 316, 14.11.2012, s. 12).

¹⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

ovat niiden vaatimusten mukaisia, joilla taataan yleisten etujen kuten ihmisten terveyden, turvallisuuden ja ympäristönsuojelun korkea taso.

- (34) Jotta talouden toimijoilla olisi mahdollisuus osoittaa ja toimivaltaisilla viranomaisilla mahdollisuus todentaa, että markkinoilla saataville asetettavat akut ovat tämän asetuksen vaatimusten mukaisia, on tarpeen säätää vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyistä. Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä 768/2008/EY¹⁶ vahvistetaan vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyissä käytettävät moduulit vähiten tiukoista tiukimpiin riippuen kulloisestakin riskitasosta ja vaaditusta turvallisuustasosta. Mainitun päätöksen 4 artiklassa säädetään, että jos vaatimustenmukaisuuden arviointi on tarpeen, kyseisessä arvioinnissa käytettävät menettelyt on valittava näiden moduulien joukosta.
- (35) Valitut moduulit eivät kuitenkaan vastaa tiettyjä akkujen erityispiirteitä, joten vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyä varten valittuja moduuleja on tarpeen mukauttaa. Ottaen huomioon tässä asetuksessa vahvistettujen kestävyys-, turvallisuus- ja merkintävaatimusten uutuus ja monimutkaisuus ja jotta voidaan varmistaa, että markkinoille saatetut akut ovat oikeudellisten vaatimusten mukaisia, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjä lisäämällä niihin todentamisvaiheita tai muuttamalla arviointimoduulia akkujen markkinoilla tai akkujen arvoketjussa tapahtuneen kehityksen perusteella.
- (36) Akun CE-merkintä osoittaa, että akku on tämän asetuksen mukainen. CE-merkinnän yleisistä periaatteista ja sen suhteesta muihin merkintöihin säädetään asetuksessa (EY) N:o 765/2008. Näitä periaatteita olisi sovellettava akkujen CE-merkintään. Sen varmistamiseksi, että akkua säilytetään ja käytetään ja että se poistetaan käytöstä ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun kannalta turvallisella tavalla, olisi vahvistettava erityiset säännöt CE-merkinnän kiinnittämisestä akkuihin.
- (37) Tässä asetuksessa säädetyt vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt edellyttävät vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten toimintaa. Tämän asetuksen säännösten yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi jäsenvaltioiden viranomaisten olisi ilmoitettava nämä laitokset komissiolle.
- (38) Akkujen kestävyys-, turvallisuus- ja merkintävaatimusten uutuuden ja monimutkaisuuden vuoksi ja jotta varmistetaan akkujen vaatimustenmukaisuuden arvioinnin yhtenäinen laatutaso, on tarpeen vahvistaa vaatimukset ilmoittamisesta vastaaville viranomaisille, jotka osallistuvat ilmoitettujen laitosten arviointiin, ilmoittamiseen ja valvontaan. Erityisesti olisi varmistettava, että ilmoittamisesta vastaava viranomainen toimii objektiivisesti ja puolueettomasti. Ilmoittamisesta vastaavat viranomaiset olisi myös velvoitettava huolehtimaan saamiensa tietojen luottamuksellisuudesta, mutta niiden olisi kuitenkin voitava vaihtaa tietoja ilmoitetuista laitoksista kansallisten viranomaisten, muiden jäsenvaltioiden ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten ja komission kanssa, jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus vaatimustenmukaisuuden arvioinnissa.

¹⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 768/2008/EY, tehty 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvistä yhteisistä puitteista ja neuvoston päätöksen 93/465/ETY kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 82)

- (39) On olennaista, että kaikki ilmoitetut laitokset suorittavat tehtävänsä samalla vaatimustasolla ja terveen kilpailun ja riippumattomuuden edellytysten mukaisesti. Sen vuoksi olisi asetettavat vaatimukset vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksille, jotka haluavat tulla ilmoitetuiksi vaatimustenmukaisuuden arviointipalvelujen tarjoamista varten. Näitä vaatimuksia olisi jatkuvasti sovellettava edellytyksenä ilmoitetun laitoksen pätevyyden ylläpitämiselle. Riippumattomuutensa varmistamiseksi ilmoitettu laitos ja sen palveluksessa oleva henkilöstö olisi velvoitettava säilyttämään riippumattomuutensa akkujen arvoketjuun osallistuvista talouden toimijoista ja muista yrityksistä, mukaan lukien toimialajärjestöt ja emo- ja tytäryhtiöt. Ilmoitettu laitos olisi velvoitettava dokumentoimaan riippumattomuutensa ja toimittamaan kyseiset asiakirjat ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle.
- (40) Jos vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos osoittaa noudattavansa yhdenmukaistetuissa standardeissa vahvistettuja edellytyksiä, sen olisi oletettava täyttävän tässä asetuksessa säädetyt vastaavat vaatimukset.
- (41) Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset teettävät usein osia vaatimustenmukaisuuden arviointiin liittyvistä toimistaan alihankintana tai käyttävät tytäryhtiötä. Tietyt toimet ja päätöksentekoprosessit, jotka voivat koskea sekä akkujen vaatimustenmukaisuuden arviointia että muita ilmoitetun laitoksen sisäisiä toimintoja, olisi kuitenkin annettava yksinomaan yksittäisen ilmoitetun laitoksen itsensä tehtäväksi, jotta voidaan varmistaa sen riippumattomuus ja autonomia. Akkujen saattaminen unionin markkinoille edellyttää suojan tasoa, jonka turvaamiseksi alihankkijoiden ja tytäryhtiöiden olisi täytettävä samat vaatimukset kuin ilmoitettujen laitosten, jotta ne voisivat suorittaa vaatimustenmukaisuuden arviointitehtäviä tämän asetuksen mukaisesti.
- (42) Koska jäsenvaltioiden ilmoitettujen laitosten tarjoamat palvelut voivat liittyä unionin koko alueella markkinoilla saataville asetettaviin akkuihin, on tarkoituksenmukaista antaa muille jäsenvaltioille ja komissiolle mahdollisuus esittää vastalauseita ilmoitetun laitoksen osalta. Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, jotta ilmoittamisesta vastaavaa viranomaista voidaan pyytää toteuttamaan korjaavia toimia, jos ilmoitettu laitos ei täytä tai ei enää täytä tämän asetuksen vaatimuksia.
- (43) Vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn, sertifiointin ja viime kädessä markkinoille pääsyn helpottamiseksi ja nopeuttamiseksi sekä akkujen kestävyys-, turvallisuus- ja merkintävaatimusten uutuuden ja monimutkaisuuden vuoksi on olennaisen tärkeää, että ilmoitetuilla laitoksilla on jatkuva pääsy kaikkiin tarvittaviin testauslaitteisiin ja -tiloihin ja että ne huolehtivat menettelyistä aiheuttamatta tarpeettomia rasitteita talouden toimijoille. Samasta syystä ja talouden toimijoiden tasapuolisen kohtelun varmistamiseksi on tarpeen, että ilmoitetut laitokset soveltavat vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjä johdonmukaisesti.
- (44) Ennen lopullisen päätöksen tekemistä siitä, voidaanko akulle myöntää vaatimustenmukaisuustodistus, talouden toimijan, joka haluaa saattaa akun markkinoille, on voitava täydentää akun asiakirja-aineistoa yhden kerran.
- (45) Komission olisi mahdollistettava asianmukainen koordinaatio ja yhteistyö ilmoitettujen laitosten välillä.
- (46) On aiheellista asettaa akun markkinoille saattamiseen tai käyttöönottoon liittyvät velvoitteet talouden toimijoille, joita ovat valmistaja, valtuutettu edustaja, maahantuojat, jakelija, huolintapalvelujen tarjoajat tai muut oikeushenkilöt, joilla on

oikeudellinen vastuu akkujen valmistukseen, saataville asettamiseen markkinoilla, markkinoille saattamiseen tai käyttöönottoon liittyvistä kysymyksistä.

- (47) Talouden toimijoiden olisi oltava hankintaketjuun liittyvien tehtäviensä mukaisesti vastuussa siitä, että akut ovat tämän asetuksen vaatimusten mukaisia, jotta taataan yleisten etujen kuten ihmisten terveyden, turvallisuuden, omaisuuden suojelun ja ympäristönsuojelun korkea taso.
- (48) Kaikkien talouden toimijoiden, jotka kuuluvat toimitus- ja jakeluketjuun, olisi toteutettava tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että markkinoilla asetetaan saataville ainoastaan sellaisia akkuja, jotka ovat tämän asetuksen mukaisia. On tarpeen säätää selkeästä ja oikeasuhteisesta velvollisuuksien jakautumisesta, joka vastaa kunkin talouden toimijan tehtävää toimitus- ja jakeluketjussa.
- (49) Valmistajalla on parhaat mahdollisuudet suorittaa vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely, koska sillä on yksityiskohtaiset tiedot suunnittelu- ja tuotantoprosessista. Vaatimustenmukaisuuden arvioinnin olisi sen vuoksi edelleen kuuluttava yksinomaan valmistajan velvollisuuksiin.
- (50) Valmistajan olisi toimitettava riittävän yksityiskohtaiset tiedot akun käyttötarkoituksesta, jotta akun oikea ja turvallinen markkinoille saattaminen, käyttöönotto, käyttö ja käsittely elinkaaren päättyessä, myös mahdollinen käyttötarkoituksen muuttaminen, olisi mahdollista.
- (51) Talouden toimijoiden, markkinavalvontaviranomaisten ja kuluttajien välisen viestinnän helpottamiseksi talouden toimijoiden olisi ilmoitettava yhteystietoinaan postiosoitteensa lisäksi verkkosivustonsa osoite.
- (52) On tarpeen varmistaa, että kolmansista maista unionin markkinoille tuotavat akut ovat tämän asetuksen vaatimusten mukaisia riippumatta siitä, tuodaanko ne erillisinä vai tuotteisiin sisältyvinä, ja erityisesti että valmistajat ovat suorittaneet asiaankuuluvat vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt kyseisten akkujen osalta. Näin ollen olisi säädettävä, että maahantuojien on huolehdittava siitä, että niiden markkinoilla saattamat ja käyttöön ottamat akut ovat tämän asetuksen vaatimusten mukaisia ja että akkujen CE-merkintä ja valmistajien laatimat asiakirjat ovat kansallisten viranomaisten saatavilla tarkastusta varten.
- (53) Akun markkinoille saattamisen tai käyttöönoton yhteydessä jokaisen maahantuojan olisi ilmoitettava akussa maahantuojan nimi, rekisteröity toiminimi tai rekisteröity tavaramerkki sekä postiosoite. Olisi säädettävä poikkeuksista tapauksissa, joissa akun koko ei salli tätä. Tähän sisältyvät tapaukset, joissa maahantuojan täytyisi avata pakkaus nimen ja osoitteen merkitsemiseksi akkuun tai joissa akku on kooltaan liian pieni vaadittujen tietojen kiinnittämiseksi.
- (54) Asettaessaan akun saataville markkinoilla sen jälkeen, kun valmistaja tai maahantuoja on saattanut sen markkinoille tai ottanut sen käyttöön, jakelijan olisi noudatettava asianmukaista huolellisuutta varmistaakseen, että sen akulle suorittama käsittely ei vaikuta kielteisesti akun vaatimustenmukaisuuteen tämän asetuksen suhteen.
- (55) Jos maahantuoja tai jakelija saattaa akun markkinoille tai ottaa sen käyttöön omalla nimellään tai tavaramerkillään tai muuttaa akua tavalla, joka voi vaikuttaa tämän asetuksen vaatimusten täyttymiseen, tai muuttaa markkinoille jo saatetun akun käyttötarkoitusta, kyseistä maahantuojaa tai jakelijaa olisi pidettävä valmistajana ja sen olisi huolehdittava sille kuuluvista valmistajan velvollisuuksista.

- (56) Koska jakelijat ja maahantuojat ovat lähellä markkinoita, niiden olisi oltava mukana kansallisten viranomaisten markkinavalvontatehtävissä ja oltava valmiita osallistumaan niihin aktiivisesti toimittamalla näille viranomaisille kaikki kyseiseen akkuun liittyvät tarvittavat tiedot.
- (57) Akun jäljitettävyyden varmistaminen koko hankintaketjussa edistää markkinavalvonnan yksinkertaistamista ja tehostamista. Tehokas jäljitettävyyjärjestelmä auttaa markkinavalvontaviranomaisia jäljittämään talouden toimijat, jotka ovat saattaneet markkinoille tai asettaneet markkinoilla saataville tai ottaneet käyttöön vaatimustenvastaisia akkuja. Sen vuoksi talouden toimijat olisi velvoitettava säilyttämään tiedot akkuja koskevista liiketoimistaan tietyn ajan.
- (58) Luonnon mineraalivarojen louhinta, jalostus ja kauppa ovat edellytys akkujen tuotannossa tarvittavien raaka-aineiden hankkimiseksi. Akkujen valmistajat eivät ole erossa siitä riskistä, että ne osallistuvat kielteisiin vaikutuksiin mineraalien hankintaketjussa, riippumatta niiden asemasta tai vaikutusvallasta toimittajiin nähden ja niiden maantieteellisestä sijainnista. Joidenkin raaka-aineiden osalta yli puolet maailmanlaajuisesta tuotannosta on tarkoitettu akkusovelluksiin. Esimerkiksi yli 50 prosenttia kobolttin maailmanlaajuisesta kysynnästä ja yli 60 prosenttia litiumin maailmanlaajuisesta tuotannosta käytetään akkujen tuotantoon. Noin 8 prosenttia luonnongrafiitin maailmanlaajuisesta tuotannosta ja 6 prosenttia nikkelin maailmanlaajuisesta tuotannosta menee akkujen valmistukseen.
- (59) Näitä materiaaleja toimittavat vain harvat maat, joista joissakin hallinnon heikkous voi pahentaa ympäristö- ja sosiaalisia ongelmia. Sekä kobolttin että nikkelin louhintaan ja jalostukseen liittyy monenlaisia sosiaalisia ja ympäristökysymyksiä, muun muassa vaarapotentiaali ympäristön ja ihmisten terveyden kannalta. Vaikka luonnongrafiittiin liittyvät sosiaaliset ja ympäristövaikutukset ovat vähäisemmät, sen louhinta on luonteeltaan paljolti pienimuotoista toimintaa, joka tapahtuu enimmäkseen epävirallisissa olosuhteissa ja joka voi johtaa vakaviin terveys- ja ympäristövaikutuksiin, mukaan lukien se, ettei kaivosten sulkemisesta ja kunnostamisesta huolehdita säännönmukaisesti, mikä johtaa ekosysteemien ja maaperän tuhoutumiseen. Litiumin käytön ennakoitu lisääntyminen akkujen valmistuksessa aiheuttaa todennäköisesti lisäpainetta louhinta- ja jalostustoiminnoille, mikä puoltaisi litiumin sisällyttämistä hankintaketjun selvitysvelvoitteiden piiriin. Akkujen kysynnän odotettavissa oleva laajamittainen kasvu unionissa ei saisi lisätä tällaisia ympäristö- ja sosiaalisia riskejä.
- (60) Jotkin kyseeseen tulevista raaka-aineista, kuten koboltti, litium ja luonnongrafiitti, katsotaan EU:lle kriittisiksi raaka-aineiksi¹⁷, joiden kestävä hankinta on välttämätöntä, jotta EU:n akkuekosysteemi toimisi moitteettomasti.
- (61) Akkujen toimitusketjun toimijat ovat jo ryhtyneet useisiin vapaaehtoiisiin toimiin, jotta kannustettaisiin noudattamaan kestäviä vastuullisen kaivostoiminnan hankintakäytäntöjä. Tällaisia aloitteita ovat IRMA (*Initiative for Responsible Mining Assurance*), RMI (*Responsible Minerals Initiative*) ja CIRAF (*Cobalt Industry Responsible Assessment Framework*). Vapaaehtoiset pyrkimykset ottaa käyttöön selvitysjärjestelyjä eivät kuitenkaan välttämättä takaa, että kaikki talouden toimijat, jotka saattavat akkuja unionin markkinoille, noudattavat samoja vähimmäissääntöjä.

¹⁷ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle: Kriittisiin raaka-aineisiin liittyvä häiriönsietokyky: miten lisätä toimitusvarmuutta ja kestävyyttä, (COM(2020) 474 final).

- (62) Unionissa otettiin käyttöön selvitysperiaatteita koskevat yleiset vaatimukset tiettyjen mineraalien ja metallien osalta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 2017/821¹⁸. Kyseinen asetus ei kuitenkaan koske akkujen tuotannossa käytettäviä mineraaleja ja materiaaleja.
- (63) Koska akkujen kysynnän odotetaan kasvavan räjähdysmäisesti EU:ssa, akkuja EU:n markkinoille saattavan talouden toimijan olisi otettava käyttöön hankintaketjun selvitysperiaatteet. Sen vuoksi olisi säädettävä vaatimuksista, jotta voidaan ottaa huomioon akkujen valmistukseen käytettävien tiettyjen raaka-aineiden louhintaan, jalostukseen ja kauppaan liittyvät sosiaaliset ja ympäristöriskit.
- (64) Riskiperusteisten selvitysperiaatteiden tulisi perustua kansainvälisesti tunnustettuihin *due diligence* -periaatteisiin, jotka sisältyvät YK:n Global Compact -aloitteen kymmeneen periaatteeseen¹⁹, tuotteiden sosiaalisen elinkaaren arviointia koskeviin suuntaviivoihin²⁰, monikansallisista yrityksistä ja sosiaalipolitiikasta annettuun ILO:n kolmikantaiseen periaatejulistukseen²¹ ja vastuullista liiketoimintaa koskeviin OECD:n toimintaohjeisiin (RBC)²² ja jotka kuvastavat hallitusten ja sidosryhmien yhteisymmärrystä, ja ne olisi räätälöitävä kunkin talouden toimijan erityisen toimintaympäristön ja -edellytysten mukaan. Konfliktialueilta ja korkean riskin alueilta peräisin olevien mineraalien toimitusketjun vastuullisuutta koskevat OECD:n *due diligence* -ohjeet (OECD Due Diligence Guidance for Responsible Supply Chains of Minerals from Conflict-Affected and High-Risk Areas)²³, jäljempänä 'OECD:n *due diligence* -ohjeet', jotka koskevat myös akkujen tuotannossa käytettävien luonnon mineraalivarojen louhimista, jalostamista ja kauppaa, ovat tulosta hallitusten ja sidosryhmien pitkäaikaisista pyrkimyksistä luoda hyviä käytäntöjä tällä alalla.
- (65) OECD:n *due diligence* -ohjeiden mukaan²⁴ *due diligence* on jatkuva, proaktiivinen ja reaktiivinen prosessi, jonka avulla yritykset voivat varmistaa, että ne kunnioittavat ihmisoikeuksia eivätkä edistä konflikteja²⁵. Riskiperusteisilla selvitysperiaatteilla tarkoitetaan toimenpiteitä, jotka yritysten olisi toteutettava tunnistaakseen tosiasialliset tai mahdolliset riskit ja puuttuakseen niihin, jotta voidaan ehkäistä tai lieventää niiden

¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/821, annettu 17 päivänä toukokuuta 2017, unionin tuojiin, jotka tuovat konfliktialueilta ja korkean riskin alueilta peräisin olevia tinaa, tantaalia ja volframia, niiden malmeja sekä kultaa, sovellettavien toimitusketjun *due diligence* -velvoitteiden vahvistamisesta (EUVL L 130, 19.5.2017, s. 1).

¹⁹ The Ten Principles of the UN Global Compact, <https://www.unglobalcompact.org/what-is-gc/mission/principles>

²⁰ UNEP Guidelines for social life cycle assessment of products, <https://www.lifecycleinitiative.org/wp-content/uploads/2012/12/2009%20-%20Guidelines%20for%20sLCA%20-%20EN.pdf>

²¹ Tripartite Declaration of Principles concerning Multinational Enterprises and Social Policy, https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_emp/---emp_ent/---multi/documents/publication/wcms_094386.pdf

²² OECD (2018), OECD Due Diligence Guidance for Responsible Business Conduct, <http://mneguidelines.oecd.org/OECD-Due-Diligence-Guidance-for-Responsible-Business-Conduct.pdf>

²³ OECD (2016), OECD Due Diligence Guidance for Responsible Supply Chains of Minerals from Conflict-Affected and High-Risk Areas: *Third Edition*, OECD Publishing, Pariisi, <https://doi.org/10.1787/9789264252479-en>.

²⁴ OECD:n *due diligence* -ohjeiden s. 15.

²⁵ OECD (2011), OECD Guidelines for Multinational Enterprises, OECD, Pariisi, OECD (2006), OECD Risk Awareness Tool for Multinational Enterprises in Weak Governance Zones, OECD, Pariisi, ja YK:n ohjaavat periaatteet yritysten ihmisoikeusvastuusta (Guiding Principles on Business and Human Rights: Implementing the United Nations "Protect, Respect and Remedy" Framework) (Report of the Special Representative of the Secretary-General on the Issue of Human Rights and Transnational Corporations and other Business Enterprises, John Ruggie, A/HRC/17/31, 21.3.2011).

toimintaan tai hankintapäätöksiin liittyviä haitallisia vaikutuksia. Yritys voi arvioida toimintansa ja suhteidensa aiheuttamia riskejä ja toteuttaa riskien vähentämistoimenpiteitä sovellettavien kansallisen ja kansainvälisen oikeuden mukaisten standardien, kansainvälisten järjestöjen antamien vastuullista liiketoimintaa koskevien suositusten, valtion tukemien välineiden, yksityisen sektorin vapaaehtoisten aloitteiden ja yrityksen sisäisten toimintaperiaatteiden ja järjestelmien mukaisesti. Tämä lähestymistapa auttaa myös skaalaamaan selvitysprosessia yrityksen toimintojen tai hankintaketjusuhteiden laajuuden mukaan.

- (66) Pakolliset hankintaketjun selvityspeiraatteet olisi hyväksyttävä tai niitä olisi muutettava siten, että niissä otetaan huomioon ainakin yleisimpien ympäristö- ja sosiaalisten riskien luokat. Tämän olisi katettava nykyiset ja ennakoitavissa olevat vaikutukset yhtäältä yhteiskunnalliseen elämään, erityisesti ihmisoikeuksiin, ihmisten terveyteen ja turvallisuuteen sekä työterveyteen ja -turvallisuuteen ja työntekijöiden oikeuksiin, ja toisaalta ympäristöön, kuten vedenkäyttöön, maaperän suojeluun, ilman pilaantumiseen ja biologiseen monimuotoisuuteen, mukaan lukien paikallisyhteisön hyvinvointi.
- (67) Sosiaalisten riskien luokissa selvityspeiraatteissa tulisi ottaa huomioon akkujen hankintaketjun riskit, jotka liittyvät ihmisoikeuksien suojeluun, mukaan lukien ihmisten terveys, lasten suojelu ja sukupuolten tasa-arvo, kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön²⁶ mukaisesti. Selvityspeiraatteissa pitäisi antaa tietoja siitä, millä tavoin talouden toimija on osaltaan vaikuttanut ihmisoikeusloukkausten ehkäisemiseen, sekä toimijan liiketoimintarakenteessa käytössä olevista välineistä korruption ja lahjonnan torjumiseksi. Selvityspeiraatteissa olisi myös varmistettava ILO:n kolmikantajulistuksen liitteessä I lueteltujen Kansainvälisen työjärjestön keskeisten yleissopimusten²⁷ sääntöjen asianmukainen täytäntöönpano.
- (68) Ympäristöriskien luokissa selvityspeiraatteissa tulisi ottaa huomioon akkujen hankintaketjun riskit, jotka liittyvät luonnonympäristön ja biologisen monimuotoisuuden suojeluun biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen mukaisesti²⁸, mihin sisältyy myös paikallisyhteisöjen huomioon ottaminen ja näiden yhteisöjen suojelu ja kehittäminen.
- (69) Hankintaketjun selvitysvelvoitteilla, jotka koskevat akkujen valmistukseen käytettäviin raaka-aineisiin liittyvien sosiaalisten ja ympäristöriskien tunnistamista ja lieventämistä, olisi edistettävä YK:n ympäristöohjelman (UNEP) mineraalivarojen hallintaa koskevan päätöslauselman 19 täytäntöönpanoa. Päätöslauselmassa

²⁶ Mukaan lukien ihmisoikeuksien yleismaailmallinen julistus, taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskeva kansainvälinen yleissopimus, kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskeva kansainvälinen yleissopimus, kaikkinaisten naisten syrjinnän poistamista koskeva yleissopimus, yleissopimus lapsen oikeuksista ja yleissopimus vammaisten henkilöiden oikeuksista.

²⁷ Kahdeksan keskeistä yleissopimusta ovat 1) yleissopimus ammatillisesta järjestäytymisvapaudesta ja ammatillisen järjestäytymisoikeuden suojelusta, 1948 (nro 87), 2) yleissopimus järjestäytymisoikeuden ja kollektiivisen neuvottelu-oikeuden periaatteiden soveltamisesta, 1949 (nro 98), 3) pakollista työtä koskeva sopimus, 1930 (nro 29) (ja sen vuoden 2014 pöytäkirja), 4) yleissopimus pakkotyön poistamisesta, 1957 (nro 105), 5) yleissopimus vähimmäisiästä, 1973 (nro 138), 6) yleissopimus lapsityön pahimpien muotojen kieltämisestä, 1999 (nro 182), 7) yleissopimus samanarvoisesta työstä maksettavasta samasta palkasta, 1951 (nro 100) ja 8) yleissopimus työmarkkinoilla ja ammatin harjoittamisen yhteydessä tapahtuvasta syrjinnästä, 1958 (nro 111).

²⁸ Ks. biologista monimuotoisuutta koskeva yleissopimus, <https://www.cbd.int/convention/text/>, ja mm. päätös COP VIII/28 ”Voluntary guidelines on Biodiversity-Inclusive impact assessment”, <https://www.cbd.int/decision/cop/?id=11042>.

tunnustetaan kaivosalan merkittävä panos Agenda 2030:n ja sen kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamisessa.

- (70) Muita EU:n säädöksiä, joissa säädetään hankintaketjun selvityspäätteisiin liittyvistä vaatimuksista, olisi sovellettava siltä osin kuin tässä asetuksessa ei ole erityisiä säännöksiä, jotka olisivat tavoitteeltaan, luonteeltaan ja vaikutukseltaan samoja ja joita voitaisiin mukauttaa lainsäädännön tulevien muutosten valossa.
- (71) Jotta voidaan ottaa huomioon akkujen arvoketjun kehitys, kuten asianomaisten ympäristö- ja sosiaalisten riskien laajuuden ja luonteen muutokset, samoin kuin akkujen ja niiden kemiallisten ratkaisujen tekninen ja tieteellinen kehitys, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan raaka-aineiden ja riskiluokkien luetteloa ja hankintaketjun selvitysvaatimuksia.
- (72) Jätehuoltoa koskevat yhdenmukaistetut säännöt ovat tarpeen, jotta voidaan varmistaa samat säännöt tuottajille ja muille talouden toimijoille akkuja koskevan laajennetun tuottajavastuun täytäntöönpanossa kaikissa jäsenvaltioissa. Jotta saavutetaan materiaalien korkea hyödyntämistaso, on tarpeen maksimoida käytettyjen akkujen erilliskeräys ja varmistaa, että kaikki kerätyt akut kierrätetään prosesseilla, joilla saavutetaan vähintään tietyt yhteiset kierrätystehokkuudet. Direktiivin 2006/66/EY arvioinnissa todettiin yhtenä direktiivin puutteena, etteivät sen säännökset ole riittävän yksityiskohtaisia, mikä johtaa epätasaiseen täytäntöönpanoon ja luo merkittäviä esteitä kierrätysmarkkinoiden toiminnalle, jolloin kierrätys jää epätyydyttävälle tasolle. Näin ollen yksityiskohtaisemmilla ja yhdenmukaistetuilla säännöillä olisi estettävä käytettyjen akkujen keräys-, käsittely- ja kierrätysmarkkinoiden vääristyminen, varmistettava vaatimusten yhdenmukainen täytäntöönpano kaikkialla unionissa, yhdenmukaistettava edelleen talouden toimijoiden tarjoamien jätehuoltopalvelujen laatua ja helpotettava uusioraaka-aineiden markkinoita.
- (73) Tämä asetus perustuu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/98/EY²⁹ vahvistettuihin jätehuoltosääntöihin ja yleisiin periaatteisiin, joita olisi mukautettava akkujen erityistilanteen huomioon ottamiseksi. Jotta käytettyjen akkujen keräys voitaisiin järjestää mahdollisimman tehokkaasti, sen on tärkeää tapahtua lähellä paikkaa, jossa akkuja myydään jäsenvaltiossa, ja lähellä loppukäyttäjää. Käytettyjä akkuja voidaan myös kerätä yhdessä sekä sähkö- ja elektroniikkalaiteromun että romuajoneuvojen kanssa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/19/EU³⁰ ja direktiivin 2000/53/EY nojalla perustetuilla kansallisilla keräysjärjestelmillä. Vaikka tässä asetuksessa vahvistetaan akkuja koskevat erityissäännöt, lähestymistavan on tarpeen olla johdonmukainen ja täydentävä siten, että se perustuu nykyisiin jätehuoltorakenteisiin ja vie eteenpäin niiden yhdenmukaistamista. Näin ollen ja jotta jätehuoltoon liittyvä laajennettu tuottajan vastuu voitaisiin toteuttaa tehokkaasti, olisi säädettävä velvoitteista jäsenvaltiolle, jossa akut asetetaan ensimmäistä kertaa saataville markkinoilla.
- (74) Jotta voidaan valvoa, että tuottajat täyttävät velvoitteensa varmistaa jäsenvaltion alueella ensimmäistä kertaa markkinoilla saataville asetettujen akkujen

²⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).

³⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/19/EU, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta (EUVL L 197, 24.7.2012, s. 38).

jätteenkäsittely, kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tarpeen perustaa rekisteri, jota se hallinnoi. Tuottajat olisi velvoitettava rekisteröitymään, jotta ne voivat toimittaa tarvittavat tiedot, joiden avulla toimivaltaiset viranomaiset voivat valvoa, että tuottajat noudattavat velvollisuuksiaan. Rekisteröintivaatimuksia olisi yksinkertaistettava kaikkialla unionissa. Jotta voidaan huolehtia yhdenmukaisista edellytyksistä rekisteröinnin hakemiselle ja toimitettaville tiedoille yhtenäisessä muodossa kaikkialla unionissa, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa.

- (75) Saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti on syytä asettaa akkujen käsittelyä elinkaaren päättyessä koskevat velvoitteet tuottajille, mukaan lukien valmistaja, maahantuoja tai jakelija, jotka käytetystä myyntitavasta riippumatta, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/83/EU³¹ 2 artiklan 7 alakohdassa määritellyt etäsopimukset, toimittavat akun ensimmäistä kertaa ammattimaisesti jakelua tai käyttöä varten jäsenvaltion alueella, myös silloin, kun se on sisällytetty laitteisiin tai ajoneuvoihin.
- (76) Tuottajilla olisi oltava laajennettu tuottajan vastuu akkujensa käsittelystä niiden käyttöään päättyessä. Sen vuoksi niiden olisi rahoitettava kustannukset, jotka aiheutuvat kaikkien kerättyjen akkujen keräämisestä, käsittelystä ja kierrätyksestä, akkuja ja käytettyjä akkuja koskevasta raportoinnista sekä akkuja ja käytettyjen akkujen asianmukaista uudelleenkäyttöä ja jätahuoltoa koskevasta loppukäyttäjille ja jätahuoltotoimijoille suunnatusta tiedottamisesta. Laajennettuun tuottajan vastuuseen liittyviä velvoitteita olisi sovellettava kaikkiin toimitusmuotoihin, etämyynti mukaan luettuna. Tuottajien olisi voitava täyttää nämä velvoitteet kollektiivisesti siten, että tuottajavastuujärjestöt ottavat vastuun niiden puolesta. Tuottajien tai tuottajavastuujärjestöjen olisi saatava luvat, ja niiden pitäisi dokumentoida, että niillä on taloudelliset resurssit laajennetusta tuottajan vastuusta aiheutuvien kustannusten kattamiseksi. Silloin kun se on tarpeen sisämarkkinoiden vääristymisen välttämiseksi ja yhdenmukaisten edellytysten luomiseksi tuottajien tuottajavastuujärjestöille maksamien maksuosuuksien mukauttamista varten, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa.
- (77) Tässä asetuksessa olisi säädettävä akkuja koskevasta laajennetusta tuottajavastuusta kattavasti, minkä vuoksi direktiivissä 2008/98/EY vahvistettuja sääntöjä laajennetun tuottajavastuun järjestelmistä ei pitäisi soveltaa akkuihin.
- (78) Jotta voidaan varmistaa korkealaatuinen kierrätys akkujen toimitusketjuissa, edistää laadukkaiden uusioraaka-aineiden käyttöä ja suojella ympäristöä, sääntönä tulisi olla käytettyjen akkujen korkea keräys- ja kierrätysaste. Käytettyjen akkujen keräys on olennainen lenkki ketjussa, jotta akkujen sisältämät arvokkaat materiaalit voidaan saada talteen kierrättämällä ja jotta akkujen arvoketju voidaan säilyttää unionissa. Tämä helpottaa sellaisten talteenotettujen materiaalien saatavuutta, joita voidaan edelleen käyttää uusien tuotteiden valmistukseen.
- (79) Kaikkien akkujen tuottajien olisi vastattava käytettyjen akkujen erilliskeräyksen rahoittamisesta ja järjestämisestä. Niiden olisi tätä varten perustettava jäsenvaltioiden koko alueen kattava keräysverkosto, joka on lähellä loppukäyttäjää ja joka ei keskity ainoastaan sellaisiin alueisiin ja akkuihin, joiden tapauksessa keräys on kannattavaa.

³¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64).

Keräysverkostoon olisi kuuluttava jakelijat, sähkö- ja elektroniikkalaiteromun ja romuajoneuvojen valtuutetut käsittelylaitokset, jäteasemat ja muut toimijat oma-aloitteiselta pohjalta, kuten viranomaiset ja koulut. Keräysverkoston ja tiedotuskampanjoiden tehokkuuden todentamiseksi ja parantamiseksi olisi tehtävä vähintään NUTS 2 -tason³² säännöllisiä jätekoostumuksen kartoituksia kerätystä sekalaisesta yhdyskuntajätteestä ja sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta, jotta voidaan määrittää käytettyjen irtoakkujen määrä tässä jätteessä.

- (80) Akkuja voidaan kerätä yhdessä sähkö- ja elektroniikkalaiteromun kanssa direktiivin 2012/19/EU nojalla perustetuilla kansallisilla keräysjärjestelmillä ja yhdessä romuajoneuvojen kanssa direktiivin 2000/53/EY mukaisesti. Tällöin pakollisena vähimmäiskäsittelyvaatimuksena tulisi olla, että akut poistetaan kerätystä laiteromusta ja romuajoneuvoista. Sen jälkeen kun akut on poistettu, niihin olisi sovellettava tämän asetuksen vaatimuksia, jolloin ne muun muassa olisi otettava huomioon kyseisen akkutyypin keräystavoitteen saavuttamisessa ja niihin olisi sovellettava tässä asetuksessa säädettyjä käsittely- ja kierrätysvaatimuksia.
- (81) Ottaen huomioon ympäristövaikutukset ja materiaalien hävikki tapauksissa, joissa käytetyt akut jäävät erilliskeräyksen ja sen vuoksi ympäristökestävä käsittelyn ulkopuolelle, direktiivin 2006/66/EY nojalla jo vahvistettua irtoakkujen keräystavoitetta olisi sovellettava edelleen ja asteittain nostettava. Tämän asetuksen mukaan irtoakkuihin kuuluvat myös kevyiden kulkuneuvojen akut. Koska tämän akkutyypin myynnin nykyinen kasvu vaikeuttaa markkinoille saatettavien ja käyttöikänsä lopussa kerättävien akkujen määrän laskemista, nämä irtoakut olisi jätettävä irtoakkujen nykyisen keräysasteen ulkopuolelle. Tätä soveltamisalan ulkopuolelle jättämistä olisi tarkasteltava uudelleen yhdessä käytettyjen irtoakkujen keräystavoitteen kanssa, jolloin voidaan myös ottaa huomioon muutokset irtoakkujen keräysasteen laskentamenetelmissä. Komissio laatii selvityksen näiden tarkastelujen tueksi.
- (82) Irtoakkujen keräysaste tulisi edelleen laskea edellisvuosien keskimääräisen vuosimyynnin perusteella, jotta tavoitteet olisivat oikeassa suhteessa akkujen kulutukseen jäsenvaltiossa. Jotta voidaan ottaa mahdollisimman hyvin huomioon muutokset irtoakkujen luokan koostumuksessa sekä akkujen käyttöiässä ja kulutustottumuksissa, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan irtoakkujen keräysasteen laskennassa ja todentamisessa käytettäviä menetelmiä.
- (83) Kaikki autonakut ja teollisuus- ja sähköajoneuvoakut olisi kerättävä, ja tätä varten näiden akkujen tuottajat olisi velvoitettava hyväksymään ja ottamaan maksutta takaisin kaikki käytetyt autonakut ja teollisuus- ja sähköajoneuvoakut loppukäyttäjiltä. Kaikille käytettyjen autonakkujen ja teollisuus- ja sähköajoneuvoakkujen keräykseen osallistuville toimijoille olisi vahvistettava yksityiskohtaiset raportointivelvoitteet.
- (84) Ottaen huomioon direktiivin 2008/98/EY 4 artiklassa vahvistettu jätehierarchy, jossa asetetaan etusijalle jätteen syntymisen ehkäiseminen, valmistelu uudelleenkäyttöön ja kierrätys, sekä direktiivin 2008/98/EY 11 artiklan 4 kohta ja direktiivin 1999/31/EY³³

³² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1059/2003, annettu 26 päivänä toukokuuta 2003, yhteisestä tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistöstä (NUTS) (EUVL L 154, 21.6.2003, s. 1).

³³ Neuvoston direktiivi 1999/31/EY, annettu 26 päivänä huhtikuuta 1999, kaatopaikoista (EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1).

5 artiklan 3 kohdan f alakohta, kerättyjä akkuja ei saisi polttaa eikä sijoittaa kaatopaikoille.

- (85) Akkujen käsittely- ja kierrätystoimia suorittavien luvan saaneiden laitosten olisi noudatettava vähimmäisvaatimuksia, jotta vältetään kielteiset vaikutukset ympäristöön ja ihmisten terveyteen ja mahdollistetaan akkujen sisältämien materiaalien laaja-asteinen talteenotto. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2010/75/EU³⁴ säännellään useita käytettyjen akkujen käsittelyyn ja kierrätykseen liittyviä teollisia toimintoja siten, että niiden osalta varmistetaan erityiset lupamenettelyt ja valvonta parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa vastaavasti. Jos akkujen käsittelyyn ja kierrätykseen liittyvät teolliset toiminnot eivät kuulu direktiivin 2010/75/EY soveltamisalaan, toiminnanharjoittajat olisi joka tapauksessa velvoitettava soveltamaan kyseisen direktiivin 3 artiklan 10 kohdassa määriteltyä parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa ja tässä asetuksessa säädettyjä erityisvaatimuksia. Komission olisi tarvittaessa mukautettava akkujen käsittelyä ja kierrätystä koskevia vaatimuksia tieteellisen ja teknisen kehityksen ja jätehuollon uusien teknologioiden perusteella. Komissiolle olisi näin ollen siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti kyseisten vaatimusten muuttamiseksi.
- (86) Kierrätysprosessien tehokkuudelle ja materiaalien hyödyntämiselle olisi asetettava tavoitteet, jotta akkuteollisuuden käyttöön saatavat talteenotetut materiaalit olisivat laadukkaita samalla kun varmistetaan selkeät ja yhteiset säännöt kierrättäjille ja vältetään kilpailun vääristymät tai muut esteet, jotka haittaisivat käytettyjen akkujen uusioraaka-aineiden sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Lyijyakuille, nikkeli-kadmiumakuille ja litiumakuille olisi vahvistettava talteenotetun materiaalin kokonaismäärää mittaavat kierrätystehokkuudet, ja tavoitteet olisi asetettava myös talteenotettujen koboltti-, lyijy-, litium- ja nikkelimateriaalien määrille, jotta materiaalien hyödyntämisaste olisi korkea kaikkialla unionissa. Komission asetuksessa (EU) N:o 493/2012³⁵ vahvistettuja kierrätystehokkuuksien laskentaa ja raportointia koskevia sääntöjä olisi sovellettava edelleen. Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset kierrätystehokkuuksien ja materiaalin talteenoton laskentaa ja todentamista varten akkujen kierrätysprosesseissa, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa tällaisten sääntöjen vahvistamiseksi. Komission olisi myös tarkasteltava uudelleen komission asetusta (EU) N:o 493/2012, jotta se vastaisi asianmukaisesti teknologian kehitystä ja teollisuuden hyödyntämisprosesseissa tapahtuneita muutoksia, jotta sen soveltamisala voidaan laajentaa kattamaan nykyiset ja uudet tavoitteet ja jotta voidaan tarjota välineitä välituotteiden karakterisointiin. Käsittely- ja kierrätyslaitoksia olisi kannustettava ottamaan käyttöön sertifioituja ympäristöjärjestelmiä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1221/2009³⁶ mukaisesti.

³⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17).

³⁵ Komission asetus (EU) N:o 493/2012, annettu 11 päivänä kesäkuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/66/EY mukaisten käytettyjen paristojen ja akkujen kierrätysprosessien kierrätystehokkuuksien laskemista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta (EUVL L 151, 12.6.2012, s. 9).

³⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1221/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja

- (87) Käsittely ja kierrätys olisi voitava toteuttaa asianomaisen jäsenvaltion tai unionin ulkopuolella ainoastaan, jos käytettyjen akkujen siirrossa noudatetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1013/2006³⁷ ja komission asetusta (EY) N:o 1418/2007³⁸ ja jos käsittely- ja kierrätystoimet täyttävät tämentyyppisiin jätteisiin sovellettavat vaatimukset komission päätöksessä 2000/532/EY³⁹, sellaisena kuin se on muutettuna, esitetyn luokittelun mukaisesti. Kyseistä päätöstä, sellaisena kuin se on muutettuna, olisi tarkistettava ottamalla huomioon kaikki akkukemiat. Jos käsittely tai kierrätys tapahtuu unionin ulkopuolella ja jotta se voidaan ottaa huomioon kierrätystehokkuuksissa ja -tavoitteissa, toiminnanharjoittaja, jonka lukuun se suoritetaan, olisi velvoitettava raportoimaan siitä asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja todistamaan, että käsittely suoritetaan tässä asetuksessa säädettyjä edellytyksiä vastaavasti. Jotta voidaan vahvistaa vaatimukset sille, että käsittelyä voidaan pitää vastaavana, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt ja perusteet edellytysten vastaavuuden arvioimiseksi.
- (88) Teollisuus- ja sähköajoneuvoakkuja, jotka eivät enää sovellu alkuperäiseen tarkoitukseen, johon ne on valmistettu, voidaan käyttää muuhun tarkoitukseen kiinteinä akkusähkövarastoina. Käytettyjen teollisuus- ja sähköajoneuvoakkujen uusiokäytön markkinat ovat kehittymässä, ja jätehierarkian käytännön soveltamisen tueksi olisi sen vuoksi määriteltävä erityiset säännöt, jotta käytettyjen akkujen käyttötarkoitusta voidaan muuttaa vastuullisesti ottaen huomioon ennalta varautumisen periaate ja varmistaa käytön turvallisuus loppukäyttäjille. Kaikkien tällaisten käytettyjen akkujen toimintakunto ja käytettävissä oleva kapasiteetti olisi arvioitava, jotta voidaan varmistaa niiden soveltuvuus muuhun kuin alkuperäiseen käyttötarkoitukseen. Jotta voidaan varmistaa yhdenmukainen täytäntöönpano akkujen toimintakunnon arviointiin liittyvien säännösten osalta, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa.
- (89) Tuottajien ja jakelijoiden olisi osaltaan aktiivisesti annettava loppukäyttäjille tietoa siitä, että akut olisi kerättävä erikseen, että käytettävissä on keräysjärjestelmiä ja että loppukäyttäjillä on tärkeä rooli käytettyjen akkujen ympäristön kannalta optimaalisen jätehuollon varmistamisessa. Tietojen antamisessa kaikille loppukäyttäjille ja akkuja koskevassa raportoinnissa olisi hyödynnettävä nykyaikaista tietotekniikkaa. Tiedot olisi annettava joko perinteisin keinoin, kuten julisteilla tai postereilla ja sosiaalisen median kampanjoilla, tai innovatiivisemmilla tavoilla, kuten akkuun kiinnitetyillä QR-koodeilla, joiden avulla pääsee verkkosivustoille.

auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) ja asetuksen (EY) N:o 761/2001 ja komission päätösten 2001/681/EY ja 2006/193/EY kumoamisesta (EUVL L 342, 22.12.2009, s. 1).

³⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1013/2006, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, jätteiden siirrossa (EUVL L 190, 12.7.2006, s. 1).

³⁸ Komission asetusta (EY) N:o 1418/2007, annettu 29 päivänä marraskuuta 2007, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006 liitteessä III tai IIIA lueteltujen tiettytyyppisten jätteiden viennistä hyödynnettäväksi maihin, joihin ei sovelleta OECD:n päätöstä jätteiden maan rajan ylittävien siirtojen valvonnasta (EUVL L 316, 4.12.2007, s. 6).

³⁹ Komission päätös 2000/532/EY, tehty 3 päivänä toukokuuta 2000, jätteistä annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a alakohdan mukaisen jäteluettelon laatimisesta tehdyn komission päätöksen 94/3/EY ja vaarallisista jätteistä annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY 1 artiklan 4 kohdan mukaisen vaarallisten jätteiden luettelon laatimisesta tehdyn neuvoston päätöksen 94/904/EY korvaamisesta (EYVL L 226, 6.9.2000, s. 3).

- (90) Jotta voidaan todentaa akkujen keräämiseen ja käsittelyyn sovellettavien velvoitteiden noudattaminen ja tehokkuus, on tarpeen, että kulloisetkin toiminnanharjoittajat raportoivat asiasta toimivaltaisille viranomaisille. Akkujen tuottajien ja muiden akkuja keräävien jätehuoltotoimijoiden olisi tarvittaessa raportoitava kultakin kalenterivuodelta tiedot myydyistä akuista ja kerätyistä käytetyistä akuista. Käsittelyä ja kierrätystä koskevien raportointivelvoitteiden olisi kuuluttava jätehuoltotoimijoille ja kierrättäjille.
- (91) Jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle kultakin kalenterivuodelta tiedot alueellaan toimitettujen akkujen määrästä sekä kerättyjen käytettyjen akkujen määrästä akkutyypin ja -kemian mukaan eriteltyinä. Irtoakkujen osalta tiedot kevyiden kulkuneuvojen akuista ja käytetyistä akuista olisi raportoitava erikseen, koska on tarpeen kerätä tietoja keräystavoitteen mukauttamista silmällä pitäen ottaen huomioon tällaisten akkujen markkinaosuus sekä niiden erityistarkoitus ja ominaisuudet. Nämä tiedot olisi toimitettava sähköisesti ja niihin olisi liitettävä laaduntarkastusraportti. Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset näiden tietojen raportoimiseksi komissiolle sekä todentamismenetelmiä varten, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa.
- (92) Jäsenvaltioiden olisi kultakin kalenterivuodelta raportoitava komissiolle saavutetuista kierrätystehokkuuksien ja talteenotetun materiaalin osuksista ottaen huomioon kierrätysprosessin kaikki yksittäiset vaiheet ja niistä saatavat jakeet (tuotos).
- (93) Jotta voidaan lisätä läpinäkyvyyttä hankinta- ja arvoketjuissa kaikkien sidosryhmien kannalta, on tarpeen säätää sähköisestä järjestelmästä, joka maksimoi tiedonvaihdon, mahdollistaa akkujen seurannan ja jäljittämisen, tarjoaa tietoa niiden valmistusprosessien hiili-intensiteetistä ja käytettyjen materiaalien alkuperästä, niiden koostumuksesta, mukaan lukien raaka-aineet ja vaaralliset kemikaalit, korjaukseen, käyttötarkoituksen muuttamiseen ja purkamiseen käytettävistä toimenpiteistä ja mahdollisuuksista sekä käsittely-, kierrätys- ja hyödyntämisprosesseista, joita akkuihin voidaan soveltaa niiden käyttöään lopussa. Tämä sähköinen järjestelmä olisi perustettava vaiheittain siten, että prototyypijärjestelmä on asianomaisten talouden toimijoiden ja jäsenvaltioiden viranomaisten käytettävissä vähintään vuosi ennen täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla määritellään järjestelmän lopulliset ominaisuudet ja tietojen käyttöä koskevat periaatteet, jotta järjestelmään voidaan osallistua ja sen vaatimuksia noudattaa hyvissä ajoin. Tietojen saatavuudessa olisi otettava huomioon sovellettavat EU:n lainsäädännössä vahvistetut periaatteet, mukaan lukien komission ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi eurooppalaisesta datahallinnosta (datahallintosäädös)⁴⁰. Jotta voidaan varmistaa akkuja koskevan sähköisen tiedonvaihtojärjestelmän yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa.
- (94) Käyttöön olisi otettava akkupassi, joka tarjoaa talouden toimijoille tehokkaamman tavan kerätä ja käyttää uudelleen tietoja markkinoille saatetuista yksittäisistä akuista ja tehdä tietoisempia valintoja suunnittelutoiminnassaan. Jotta voidaan varmistaa akkupassin yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa.

⁴⁰ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020PC0767&from=FI>

- (95) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 2019/1020⁴¹ vahvistetaan markkinavalvontaa ja unionin markkinoille tulevien tuotteiden tarkastuksia koskevat säännöt. Jotta voidaan varmistaa, että tavaroiden vapaan liikkuvuuden piiriin kuuluvat tuotteet täyttävät vaatimukset, joilla varmistetaan yleisten etujen, kuten ihmisten terveyden, turvallisuuden, omaisuuden suojelun ja ympäristönsuojelun, korkea taso, kyseistä asetusta olisi sovellettava tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin akkuihin. Sen vuoksi asetusta (EU) 2019/1020 olisi muutettava.
- (96) Akut olisi saatettava markkinoille ainoastaan, jos ne eivät aiheuta riskiä ihmisten terveydelle, turvallisuudelle, omaisuudelle tai ympäristölle asianmukaisesti varastoituina tai aiottuun käyttötarkoitukseensa käytettyinä tai kohtuudella ennakoitavissa käyttöolosuhteissa eli silloin, kun tällainen käyttö voisi olla seurausta ihmisten lainmukaisesta ja helposti ennustettavissa olevasta käyttäytymisestä.
- (97) Käytössä tulisi olla menettely, jolla asianomaisille osapuolille ilmoitetaan aiotuista toimenpiteistä sellaisten akkujen osalta, jotka aiheuttavat riskin ihmisten terveydelle, turvallisuudelle, omaisuudelle tai ympäristölle. Sen olisi myös annettava jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisille mahdollisuus toimia aikaisessa vaiheessa tällaisten akkujen suhteen yhteistyössä asianomaisten talouden toimijoiden kanssa. Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa hyväksyä säädöksiä sen vahvistamiseksi, ovatko vaatimustenvastaisten akkujen osalta toteutetut kansalliset toimenpiteet perusteltuja vai eivät.
- (98) Markkinavalvontaviranomaisilla olisi oltava oikeus vaatia talouden toimijoita ryhtymään korjaaviin toimiin, jos havaintojen perusteella akku ei täytä tämän asetuksen vaatimuksia tai talouden toimija rikkoo sääntöjä, jotka koskevat akun markkinoille saattamista tai asettamista saataville markkinoilla, kestävyyttä, turvallisuutta ja merkintöjä tai hankintaketjun selvityseriaatteita.
- (99) Julkiset hankinnat ovat tärkeä sektori, jolla voidaan vähentää ihmisen toiminnan ympäristövaikutuksia ja edistää siirtymistä kestävämpiin tuotteisiin markkinoilla. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/24/EU⁴² ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/25/EU⁴³ määriteltyjen hankintaviranomaisten ja direktiivissä 2014/25/EU määriteltyjen hankintayksiköiden olisi otettava huomioon ympäristövaikutukset, kun ne hankkivat akkuja tai akuilla varustettuja tuotteita, jotta voidaan edistää ja edesauttaa puhtaan ja energiatehokkaan liikkuvuuden ja energian varastoinnin markkinoita ja näin myötävaikuttaa unionin ympäristö-, ilmasto- ja energiapolitiisiin tavoitteisiin.
- (100) Jotta voidaan vahvistaa hallintojen, toimialajärjestöjen ja etujärjestöjen ryhmittymien kehittämien selvitysjärjestelyjen vastaavuus, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Jotta voidaan varmistaa, että raaka-aineiden ja niihin liittyvien sosiaalisten ja ympäristöriskien luettelo pidetään ajan tasalla ja että talouden toimijoiden velvollisuudet ovat sopusoinnussa konfliktialueiden mineraaleja koskevan

⁴¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1020, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, markkinavalvonnasta ja tuotteiden vaatimustenmukaisuudesta sekä direktiivin 2004/42/EY ja asetusten (EY) N:o 765/2008 ja (EU) N:o 305/2011 muuttamisesta (EUVL L 169, 25.6.2019, s. 1).

⁴² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 65).

⁴³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/25/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, vesija energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista ja direktiivin 2004/17/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 243).

asetuksen ja OECD:n *due diligence* -ohjeiden kanssa, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa

- (101) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukainen täytäntöönpano komission suorittamassa hankintaketjun selvitysjärjestelyjen tunnustamisessa, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa.
- (102) On erityisen tärkeää, että komissio hyväksyessään säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä tämän asetuksen mukaisesti toteuttaa valmisteluvaiheessa asiaankuuluvat kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten sopimuksessa⁴⁴ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (103) Komissiolle tällä asetuksella siirrettyä täytäntöönpanovaltaa, joka ei liity sen määrittämiseen, ovatko jäsenvaltioiden vaatimustenvastaisten akkujen osalta toteuttamat toimenpiteet perusteltuja vai eivät, olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁴⁵ mukaisesti.
- (104) Jos komissio toteaa, että ilmoitettu laitos ei täytä tai ei enää täytä sen ilmoittamiselle asetettuja vaatimuksia, hyväksyttäessä täytäntöönpanosäädöstä, jossa ilmoittamisesta vastaavaa viranomaista pyydetään toteuttamaan tarvittavat korjaavat toimet, mukaan lukien ilmoituksen peruuttaminen tarvittaessa, olisi sovellettava neuvoa-antavaa menettelyä.
- (105) Komission olisi hyväksyttävä välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, joilla määritetään, onko riskin aiheuttavaa vaatimustenmukaista akkua koskeva kansallinen toimenpide oikeutettu vai ei, asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät ihmisten terveyden, turvallisuuden, omaisuuden tai ympäristön suojeluun.
- (106) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava säännöt seuraamuksista, joita sovelletaan tämän asetuksen rikkomiseen, ja varmistettava näiden sääntöjen täytäntöönpanon valvonta. Säädettyjen seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (107) Koska on tarpeen varmistaa ympäristönsuojelun korkea taso ja ottaa huomioon kaikki tieteelliseen tietoon perustuva uusi kehitys, komission olisi toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus tämän asetuksen täytäntöönpanosta ja sen vaikutuksista ympäristöön ja sisämarkkinoiden toimintaan. Komissio sisällyttää kertomukseensa arvioinnin kestävyyttä, turvallisuutta ja merkintä- ja tietovaatimuksia koskevista säännöksistä, käytettyjen akkujen jätehuoltotoimenpiteistä ja hankintaketjun selvitysvaatimuksista. Kertomukseen olisi tarvittaessa liitettävä ehdotus tämän asetuksen asiaankuuluvien säännösten muuttamiseksi.
- (108) On tarpeen antaa riittävästi aikaa, jotta talouden toimijat voivat täyttää tähän asetukseen perustuvat velvollisuutensa ja jotta jäsenvaltiot voivat perustaa sen

⁴⁴ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁴⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

soveltamisessa tarvittavan hallintoinfrastruktuurin. Tämän asetuksen soveltamista olisi siksi myös lykättävä päivään, jona valmistelut on voitu kohtuudella saattaa päätökseen.

- (109) Jotta jäsenvaltiot voisivat mukauttaa direktiivillä 2006/66/EY perustettua tuottajarekisteriä ja toteuttaa tarvittavat hallinnolliset toimenpiteet, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat huolehtia lupamenettelyjen järjestämisestä samalla kun huolehditaan jatkuvuudesta talouden toimijoiden kannalta, direktiivi 2006/66/EY olisi kumottava 1 päivästä heinäkuuta 2023. Mainitun direktiivin mukaiset velvoitteet, jotka koskevat irtoakkujen keräysasteen ja kierrätysprosessien kierrätystehokkuuksien seuranta ja raportointia, pysyvät voimassa 31 päivään joulukuuta 2023, ja niihin liittyvät tietojen toimittamista komissiolle koskevat velvoitteet pysyvät voimassa 31 päivään joulukuuta 2025, jotta voidaan taata jatkuvuus, kunnes komissio hyväksyy uudet laskentasäännöt ja raportointimuodot tämän asetuksen nojalla.
- (110) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli taata sisämarkkinoiden toimintaa ja samalla varmistaa, että markkinoille saatetut akut täyttävät vaatimukset, joilla turvataan ihmisten terveyden, turvallisuuden, omaisuuden sekä ympäristön suojelun korkea taso, vaan se voidaan yhdenmukaistamisen tarpeen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I luku

Yleiset säännökset

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan kestäväää kehitystä ja turvallisuutta koskevat vaatimukset ja merkintä- ja tietovaatimukset, joiden mukaisesti akkuja voidaan saattaa markkinoille tai ottaa käyttöön, sekä käytettyjen akkujen keräämistä, käsittelyä ja kierrätystä koskevat vaatimukset.
2. Tätä asetusta sovelletaan kaikkiin akkuihin eli irtoakkuihin, autonakkuihin, sähköajoneuvoakkuihin ja teollisuusakkuihin riippumatta niiden muodosta, tilavuudesta, painosta, rakenteesta, materiaalikoostumuksesta, käytöstä tai tarkoituksesta. Sitä sovelletaan myös muihin tuotteisiin yhdistettyihin tai lisättyihin akkuihin.
3. Tätä asetusta ei sovelleta akkuihin, joita käytetään
 - (a) jäsenvaltioiden olennaisten turvallisuusasetusten turvaamiseen liittyvissä laitteissa, aseissa, ammuksissa ja sotatarvikkeissa, lukuun ottamatta tuotteita, joita ei ole tarkoitettu käytettäväksi pelkästään sotilaallisiin tarkoituksiin, ja
 - (b) laitteissa, jotka on suunniteltu avaruuteen lähetettäväksi.

2 artikla Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- (1) 'akulla' sähköenergian lähdettä, jossa kemiallista energiaa muunnetaan suoraan sähköenergiaksi ja joka muodostuu yhdestä tai useammasta ei-ladattavasta tai ladattavasta akkukennosta tai kennoryhmästä;
- (2) 'akkukennolla' akun toiminnallista perusyksikköä, joka koostuu elektrodeista, elektrolyytistä, kotelosta, terminaleista ja soveltuvin osin erottimista ja joiden sisältämien aktiivimateriaalien reaktio tuottaa sähköenergiaa;
- (3) 'aktiivimateriaalilla' materiaalia, joka reagoi kemiallisesti sähköenergian tuottamiseksi, kun akkukenno purkautuu;
- (4) 'ei-ladattavalla akulla' eli paristolla akkua, jota ei ole suunniteltu uudelleenladattavaksi sähköisesti;
- (5) 'ladattavalla akulla' akkua, joka on suunniteltu uudelleenladattavaksi sähköisesti;
- (6) 'sisäisesti varastoivalla akulla' akkua, johon ei ole kytketty ulkoisia laitteita energian varastoimiseksi;
- (7) 'irtoakulla' akkua,
 - joka on suljettu,
 - jonka paino on alle 5 kg,
 - jota ei ole suunniteltu teollisiin tarkoituksiin ja
 - joka ei ole sähköajoneuvoakku eikä autonakku;
- (8) 'yleiskäyttöisillä irtoakuilla' irtoakkuja, joiden yleiset tyypit ovat 4,5 V (3R12), D, C, AA, AAA, AAAA, A23 ja 9 V (PP3);
- (9) 'kevyillä kulkuneuvoilla' pyörillä varustettuja kulkuneuvoja, joissa on alle 750 watin sähkömoottori ja joilla käyttäjät etenevät kulkuneuvon liikkeessä ja joiden voimanlähteenä voi olla pelkkä sähkömoottori tai moottorin ja ihmisen voiman yhdistelmä;
- (10) 'autonakulla' akkua, jota käytetään ajoneuvoissa ainoastaan käynnistykseen, valaistukseen ja polttoaineen sytytykseen;
- (11) 'teollisuusakulla' akkuja, jotka on suunniteltu teollisiin käyttötarkoituksiin, ja kaikkia muita akkuja pois lukien irtoakut, sähköajoneuvoakut ja autonakut;
- (12) 'sähköajoneuvoakulla' akkua, joka on erityisesti suunniteltu tieliikenteen sähkökäyttöisten ja hybridiajoneuvojen ajovoima-akuksi;
- (13) 'kiinteällä akkusähkövarastolla' ladattavaa sisäisesti varastoivaa teollisuusakkuja, joka on erityisesti suunniteltu sähköenergian varastointiin ja toimittamiseen verkkoon, riippumatta siitä, missä akkua käytetään ja kuka sitä käyttää;
- (14) 'markkinoille saattamisella' akun asettamista saataville ensimmäisen kerran unionin markkinoilla;
- (15) 'asettamisella saataville markkinoilla' akun toimittamista markkinoille liiketoiminnan yhteydessä jakelua tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai maksutta;

- (16) 'käyttönotolla' akun ensimmäistä käyttöä käyttötarkoitukseensa unionissa;
- (17) 'akkumallilla' mitä tahansa sarjatuotantona valmistettua akkua;
- (18) 'hiilijalanjäljellä' kasvihuonekaasupäästöjen ja -poistumien summaa tuotejärjestelmässä ilmaistuna hiilidioksidiekvivalentteina ja perustuen tuotteen ympäristöjalanjälkeä (PEF) koskevaan tutkimukseen, jossa vaikutusluokkana käytetään ilmastomuutosta;
- (19) 'talouden toimijalla' valmistajaa, valtuutettua edustajaa, maahantuojaa, jakelijaa tai huolintapalvelujen tarjoajaa, jolla on akkujen valmistamiseen, markkinoilla saataville asettamiseen, markkinoille saattamiseen tai käyttöön ottamiseen liittyviä velvollisuuksia tämän asetuksen mukaisesti;
- (20) 'riippumattomalla toimijalla' sellaisia muita luonnollisia tai oikeushenkilöitä kuin valtuutettua jälleenmyyjää, korjaamoja tai uudelleenvalmistajaa, jotka ovat valmistajasta ja tuottajasta riippumattomia ja jotka osallistuvat suoraan tai välillisesti akkujen korjaukseen, huoltoon tai käyttötarkoituksen muuttamiseen, mukaan lukien jätehuoltotoimijat, korjaamot, korjauslaitteiden tai -työkalujen tai varaosien valmistajat ja jälleenmyyjät sekä teknisten tietojen julkaisijat, tarkastus- ja testauspalvelujen tarjoajat sekä yritykset, jotka tarjoavat koulutuspalveluja vaihtoehtoisia polttoaineita käyttävien ajoneuvojen varusteita asentaville, valmistaville ja korjaaville yrityksille;
- (21) 'QR-koodilla' kaksiulotteista viivakoodia, josta pääsee akkumallia koskeviin tietoihin;
- (22) 'akunhallintajärjestelmällä' elektronista laitetta, joka säätää tai ohjaa akun sähkö- ja lämpötoimintoja, hallinnoi ja tallentaa tietoja liitteessä VII esitetyistä muuttujista akkujen toimintakunnon ja odotetun käyttöiän määrittämiseksi ja viestii sen ajoneuvon tai laitteen kanssa, johon akku sisältyy;
- (23) 'laitteella' mitä tahansa direktiivissä 2012/19/EY määriteltyä sähkö- tai elektroniikkalaitetta, jonka tehonlähteenä käytetään tai voidaan käyttää kokonaan tai osittain akkua;
- (24) 'lataustilalla' akun käytettävissä olevaa kapasiteettia ilmaistuna prosentteina nimelliskapasiteetista;
- (25) 'toimintakunnolla' ladattavan akun yleistä kuntoa ja sen kykyä tuottaa määritelty suorituskyky verrattuna sen alkuperäiseen kuntoon;
- (26) 'käyttötarkoituksen muuttamisella' mitä tahansa toimintoa, jonka seurauksena akkua tai sen osia käytetään eri tarkoitukseen tai sovelluskohteeseen kuin mihin akku alun perin oli suunniteltu;
- (27) 'valmistajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka valmistaa taikka suunnitteluttaa tai valmistuttaa akkuja ja pitää niitä kaupan omalla nimellään tai tavaramerkillä;
- (28) 'teknisellä eritelmällä' asiakirjaa, jossa määrätään tekniset vaatimukset, jotka tuotteen, prosessin tai palvelun on täytettävä;
- (29) 'yhdenmukaistetulla standardilla' asetuksen (EU) N:o 1025/2012 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa määriteltyä standardia;

- (30) 'CE-merkinnällä' merkintää, jolla valmistaja osoittaa akun olevan merkinnän kiinnittämistä koskevassa unionin yhdenmukaistamislainsäädännössä vahvistettujen sovellettavien vaatimusten mukainen;
- (31) 'akkreditoinnilla' asetuksen (EY) N:o 765/2008 2 artiklan 10 alakohdassa määriteltyä akkreditointia;
- (32) 'kansallisella akkreditointielimellä' asetuksen (EY) N:o 765/2008 2 artiklan 11 kohdassa määriteltyä kansallista akkreditointielintä;
- (33) 'vaatimustenmukaisuuden arvioinnilla' prosessia, jolla osoitetaan, täyttyvätkö akulle tässä asetuksessa säädetyt kestävä kehitys, turvallisuutta ja merkintöjä koskevat vaatimukset;
- (34) 'vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksella' elintä, joka suorittaa vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia, kuten kalibrointia, testausta, sertifiointia ja tarkastuksia;
- (35) 'ilmoitetulla laitoksella' tämän asetuksen 22 artiklan mukaisesti ilmoitettua vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosta;
- (36) 'hankintaketjun selvityseräillä' ladattavan teollisuusakun tai sähköajoneuvoakun markkinoille saattavan talouden toimijan velvoitteita suhteessa sen hallintojärjestelmään, riskinhallintaan, ulkopuolisiin ilmoitettujen laitosten suorittamiin todennuksiin ja tietojen ilmoittamiseen, jotta voidaan yksilöidä akkujen valmistuksen edellyttämien raaka-aineiden hankintaan, jalostukseen ja kauppaan liittyviä tosiasiallisia ja mahdollisia riskejä ja puuttua näihin riskeihin;
- (37) 'tuottajalla' valmistajaa, maahantuojaa tai jakelijaa, joka käytetystä myyntitavasta riippumatta, mukaan lukien direktiivin 2011/83/EU 2 artiklan 7 alakohdassa määritellyt etäsopimukset, toimittaa akun ensimmäistä kertaa ammattimaisesti jakelua tai käyttöä varten jäsenvaltion alueella, myös silloin, kun se on sisällytetty laitteeseen tai ajoneuvoon;
- (38) 'tuottajavastuujärjestöllä' oikeussubjektia, joka taloudellisesti tai toiminnallisesti huolehtii laajennettuun tuottajan vastuuseen kuuluvien velvoitteiden täyttämisestä useiden tuottajien puolesta;
- (39) 'käytetyllä akulla' akkua, joka on direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua jätettä;
- (40) 'uudelleenkäytöllä' akun täydellistä tai osittaista välitöntä uudelleenkäyttöä alkuperäiseen tarkoitukseen, johon akku oli suunniteltu;
- (41) 'vaarallisella aineella' mitä tahansa ainetta, joka täyttää kriteerit, jotka liittyvät johonkin seuraavista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008⁴⁶ liitteessä I vahvistetuista vaaraluokista tai -kategorioista:
- (a) vaaraluokat 2.1–2.4, 2.6 ja 2.7, 2.8 tyyppit A ja B, 2.9, 2.10, 2.12, 2.13 kategoriat 1 ja 2, 2.14 kategoriat 1 ja 2, 2.15 tyyppit A–F;

⁴⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1272/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta (EUVL L 353, 31.12.2008, s. 1).

- (b) vaaraluokat 3.1–3.6, 3.7 haitalliset vaikutukset sukupuolitoimintoihin ja hedelmällisyyteen tai kehitykseen, 3.8 muut kuin narkoottiset vaikutukset, 3.9 ja 3.10;
 - (c) vaaraluokka 4.1;
 - (d) vaaraluokka 5.1;
- (42) ’käsittelyllä’ toimintaa, joka suoritetaan sen jälkeen, kun käytetyt akut on toimitettu lajittelua tai kierrätyksen valmistelua varten;
 - (43) ’vapaaehtoisilla keräyspisteillä’ voittoa tavoittelemattomia taikka kaupallisia tai muunlaisia taloudellista toimintaa harjoittavia yrityksiä tai julkisia elimiä, jotka omasta aloitteestaan osallistuvat käytettyjen irtoakkujen erilliskeräykseen keräämällä tuottamansa tai muiden loppukäyttäjien tuottamat käytetyt irtoakut ennen kuin jätehuoltotoimijat ottavat ne talteen myöhempää käsittelyä varten;
 - (44) ’jätehuoltotoimijalla’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ammattimaisesti huolehtii käytettyjen akkujen erilliskeräyksestä, lajittelusta tai käsittelystä;
 - (45) ’luvan saaneella laitoksella’ laitosta, jolla on direktiivin 2008/98/EY mukaisesti lupa suorittaa käytettyjen akkujen käsittely tai kierrätys;
 - (46) ’kierrättäjällä’ unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka huolehtii kierrätysprosesseista luvan saaneessa laitoksessa;
 - (47) ’käyttöiällä’ ajanjaksoa, joka alkaa, kun akku saatetaan markkinoille, ja päättyy, kun akusta tulee jätettä;
 - (48) ’kierrätysasteella’ yksittäiselle jäsenvaltiolle tietyltä kalenterivuodelta laskettua prosenttiosuutta, joka saadaan jakamalla kyseisenä kalenterivuonna tämän asetuksen 56 artiklan mukaisesti käsiteltyjen ja kierrätettyjen käytettyjen akkujen paino tämän asetuksen 48 ja 49 artiklan mukaisesti kerättyjen käytettyjen akkujen painolla;
 - (49) ’kierrätysprosessilla’ käytettyjen akkujen kierrätystoimintoja, jotka voidaan suorittaa yhdessä tai useammassa luvan saaneessa laitoksessa, pois lukien lajittelu ja kierrätystä valmistelevat toiminnot;
 - (50) ’kierrätystehokkuudella’ prosentuaalisesti ilmaista suhdetta, joka saadaan jakamalla kierrätysprosessista saatavan jakeen massa kierrätysprosessiin syötetyn käytettyjen akkujen jakeen massalla;
 - (51) ’unionin yhdenmukaistamislainsäädännöllä’ mitä tahansa unionin lainsäädäntöä, jolla yhdenmukaistetaan tuotteiden kaupan pitämisen ehtoja;
 - (52) ’kansallisella viranomaisella’ hyväksyntäviranomaista tai muuta viranomaista, joka osallistuu VI luvun mukaiseen akkujen markkinavalvontaan tai tuontitarkastuksiin jäsenvaltiossa ja vastaa näistä toiminnoista;
 - (53) ’valtuutetulla edustajalla’ unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on valmistajan antama kirjallinen toimeksianto hoitaa valmistajan puolesta tietyt tehtävät valmistajalle tämän asetuksen vaatimusten nojalla kuuluvien velvoitteiden osalta,
 - (54) ’maahantuojalla’ unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka saattaa kolmannesta maasta tuotavan akun unionin markkinoille;
 - (55) ’jakelijalla’ muuta hankintaketjuun kuuluvaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä kuin valmistajaa tai maahantuojaa, joka asettaa akun saataville markkinoilla;

- (56) 'riskillä' haitan esiintymisen todennäköisyyden ja haitan vakavuuden yhdistelmää, kun riski kohdistuu ihmisten terveyteen tai turvallisuuteen, omaisuuteen tai ympäristöön.

Sovelletaan direktiivin 2008/98/EY 3 artiklassa vahvistettuja 'jätteen', 'jätteen haltijan', 'jätehuollon', 'keräyksen', 'erilliskeräyksen', 'ehkäisemisen', 'uudelleenkäyttöön valmistelun', 'hyödyntämisen' ja 'kierrätyksen' määritelmiä.

Sovelletaan asetuksen (EU) 2019/1020 3 artiklassa vahvistettuja 'loppukäyttäjän', 'markkinavalvonnan', 'markkinavalvontaviranomaisen', 'huolintapalvelujen tarjoajan', 'korjaavan toimen', 'palautusmenettelyn' ja 'markkinoilta poistamisen' määritelmiä.

Sovelletaan direktiivin (EU) 2019/944 2 artiklassa vahvistettuja 'riippumattoman aggregaattorin' ja 'markkinaosapuolen' määritelmiä.

3 artikla

Vapaa liikkuvuus

1. Jäsenvaltiot eivät saa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien akkujen kestävyys-, turvallisuus-, merkintöihin ja tietovaatimuksiin tai tällaisten käytettyjen akkujen jätehuoltoon liittyvistä syistä kieltää, rajoittaa tai estää tämän asetuksen mukaisten akkujen asettamista saataville markkinoilla tai käyttöönottoa.
2. Jäsenvaltiot eivät saa estää asettamasta messuilla, näyttelyissä, esittelytilaisuuksissa tai vastaavissa tapahtumissa näytteille akkuja, jotka eivät ole tämän asetuksen mukaisia, jos niiden yhteydessä ilmoitetaan näkyvällä merkinnällä selvästi, että kyseiset akut eivät ole tämän asetuksen mukaisia ja että niitä ei ole myytävänä ennen kuin ne on saatettu vaatimusten mukaiseksi.

4 artikla

Akkujen kestävyys-, turvallisuus-, merkintä- ja tietovaatimukset

1. Akkuja saa saattaa markkinoille tai ottaa käyttöön ainoastaan, jos ne täyttävät
 - (a) II luvussa esitetyt kestävästä kehityksestä ja turvallisuudesta koskevat vaatimukset;
 - (b) III luvussa esitetyt merkintöistä koskevat vaatimukset ja tietovaatimukset.
2. Niiden seikkojen osalta, jotka eivät kuulu II ja III luvun soveltamisalaan, akut eivät saa muodostaa riskiä ihmisten terveydelle, turvallisuudelle, omaisuudelle tai ympäristölle.

5 artikla

Toimivaltainen viranomainen

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, joka vastaa VII luvusta johtuvien velvoitteiden täyttämisestä sekä sen valvomisesta ja todentamisesta, että tuottajat ja tuottajavastuujärjestöt noudattavat kyseisen luvun vaatimuksia.
2. Jäsenvaltioiden on säädettävä toimivaltaisen viranomaisen tai toimivaltaisten viranomaisten organisoinnista ja toiminnasta, mukaan lukien hallinnolliset ja menettelysäännöt, joilla varmistetaan
 - (a) tuottajien rekisteröinti 46 artiklan mukaisesti;
 - (b) tuottajien ja tuottajavastuuorganisaatioiden lupamenettely 47 artiklan mukaisesti sekä 48 artiklan vaatimuksiin liittyvä lupamenettely ja seuranta;

- (c) laajennettua tuottajan vastuuta koskevien velvoitteiden täytäntöönpanon valvonta 47 artiklan mukaisesti;
 - (d) akkuja koskevan tiedon keruu 61 artiklan mukaisesti;
 - (e) tietojen asettaminen saataville 62 artiklan mukaisesti.
3. Jäsenvaltioiden on viimeistään [*kolmen kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta*] ilmoitettava komissiolle 1 kohdan mukaisesti nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten nimet ja osoitteet. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ilman aiheutonta viivytystä kaikista toimivaltaisten viranomaisten nimien tai osoitteiden muutoksista.

II luku

Kestävää kehitystä ja turvallisuutta koskevat vaatimukset

6 artikla

Vaarallisia aineita koskevat rajoitukset

1. Asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteessä XVII säädettyjen rajoitusten lisäksi akut eivät saa sisältää vaarallisia aineita, joita koskeva rajoitus on asetettu liitteessä I, elleivät ne täytä kyseisen rajoituksen ehtoja.
2. Jos tietyn aineen käyttö akkujen valmistuksessa, tällaista ainetta sisältävien akkujen saattaminen markkinoille tai tällainen aine akkujen elinkaaren myöhemmissä vaiheissa, kuten jätevaiheessa, aiheuttaa ihmisten terveydelle tai ympäristölle riskin, jota ei voida hyväksyä ja johon on puututtava unionin laajuisesti, komissio hyväksyy 73 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen delegoidun säädöksen liitteessä I vahvistettujen rajoitusten muuttamiseksi 71 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.
3. Hyväksyessään 2 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä komissio ottaa huomioon rajoituksen sosioekonomiset vaikutukset, mukaan lukien vaihtoehtoisten aineiden saatavuus.
4. Edellä 2 kohdan mukaisesti hyväksytyjä rajoituksia ei sovelleta aineen käyttöön asetuksen (EY) N:o 1907/2006 3 artiklan 23 kohdassa määritellyssä (akkujen) tieteellisessä tutkimuksessa ja kehittämisessä.
5. Jos 2 kohdan mukaisesti hyväksytyä rajoitusta ei sovelleta asetuksen (EY) N:o 1907/2006 3 artiklan 22 kohdassa määriteltyyn tuote- ja prosessisuuntautuneeseen tutkimukseen ja kehittämiseen, kyseinen poikkeus sekä aineen suurin määrä, johon poikkeusta voidaan soveltaa, on täsmennettävä liitteessä I.

7 artikla

Sähköajoneuvoakkujen ja ladattavien teollisuusakkujen hiilijalanjälki

1. Sisäisesti varastoivien sähköajoneuvoakkujen ja ladattavien teollisuusakkujen, joiden teho on yli 2 kWh, mukana on oltava tekniset asiakirjat, joihin sisältyy kunkin akkumallin ja -erän osalta valmistuslaitoksittain hiilijalanjälki-ilmoitus, joka on laadittu toisessa alakohdassa tarkoitettuna delegoidun säädöksen mukaisesti ja joka sisältää vähintään seuraavat tiedot:
 - (a) hallinnolliset tiedot tuottajasta;
 - (b) tiedot akusta, jota ilmoitus koskee;

- (c) tiedot akun valmistaneen laitoksen maantieteellisestä sijainnista;
- (d) akun kokonaishiilijalanjälki laskettuna hiilidioksidiekvivalenttikilogrammina;
- (e) akun hiilijalanjälki eriteltynä elinkaarivaiheittain liitteessä II olevan 4 kohdan mukaisesti;
- (f) riippumaton ulkopuolinen todennuslausunto;
- (g) hiilijalanjälki-ilmoituksen perustana olevan selvityksen julkisen version verkko-osoite.

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyä hiilijalanjälki-ilmoitusvaatimusta sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2024 alkaen sähköajoneuvoakkuihin ja ladattaviin teollisuusakkuihin.

Komissio hyväksyy viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2023

- (a) 73 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla menetelmä d alakohdassa tarkoitetun akun kokonaishiilijalanjäljen laskemiseksi liitteessä II esitettyjen keskeisten osatekijöiden mukaisesti;
- (b) täytäntöönpanosäädöksen, jossa vahvistetaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun hiilijalanjälki-ilmoituksen muoto. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 74 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Siirretään komissiolle valta antaa 73 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tietovaatimusten muuttamiseksi.

2. Sisäisesti varastoiiviin sähköajoneuvoakkuihin ja ladattaviin teollisuusakkuihin, joiden teho on yli 2 kWh, on liitettävä näkyvästi, selvästi ja pysyvällä tavalla merkintä, josta käy ilmi yksittäistä akkua vastaava hiilijalanjälkiluokka.

Edellä 1 kohdassa säädettyjen tietojen lisäksi teknisissä asiakirjoissa on osoitettava, että ilmoitettu hiilijalanjälki ja sitä vastaava luokittelu hiilijalanjälkiluokkaan on laskettu noudattaen menetelmää, joka esitetään komission neljännen alakohdan mukaisesti hyväksymässä delegoidussa säädöksessä.

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä hiilijalanjälkiluokkavaatimuksia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2026 alkaen sähköajoneuvoakkuihin ja ladattaviin teollisuusakkuihin.

Komissio hyväksyy viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024

- (a) 73 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut hiilijalanjälkiluokat. Komissio ottaa tätä delegoitua säädöstä valmistellessaan huomioon liitteessä II esitetyt keskeiset osatekijät;
- (b) täytäntöönpanosäädöksen, jossa vahvistetaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen merkintöjen muodot ja toisessa alakohdassa tarkoitetun hiilijalanjälkiluokkaa koskevan ilmoituksen muoto. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 74 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Sisäisesti varastoitavien sähköajoneuvoakkujen ja ladattavien teollisuusakkujen, joiden teho on yli 2 kWh, mukana on oltava kunkin akkumallin ja -erän osalta valmistuslaitoksittain tekniset asiakirjat, jotka osoittavat, että ilmoitettu

elinkaarenaikaisen hiilijalanjäljen arvo on komission kolmannen alakohdan nojalla hyväksymässä delegoidussa säädöksessä vahvistettua enimmäisarvoa alhaisempi.

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyä elinkaarenaikaisen enimmäishiilijalanjäljen vaatimusta sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2027 alkaen sähköajoneuvoakkuihin ja ladattaviin teollisuusakkuihin.

Komissio antaa 73 artiklan mukaisesti viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2026 delegoidun säädöksen, jolla täydennetään tätä asetusta määrittämällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu elinkaarenaikainen enimmäishiilijalanjälki. Komissio ottaa tätä delegeoitua säädöstä valmistellessaan huomioon liitteessä II esitetyt keskeiset osatekijät.

Elinkaarenaikaisen enimmäishiilijalanjäljen käyttöönotto johtaa tarvittaessa 2 alakohdassa tarkoitettujen akkujen hiilijalanjälkiluokkien uudelleenluokitteluun.

8 artikla

Kierrätetty sisältö teollisuusakuissa, sähköajoneuvoakuissa ja autonakuissa

1. Sisäisesti varastoivien teollisuusakkujen, sähköajoneuvoakkujen ja autonakkujen, joiden teho on yli 2 kWh ja joiden aktiivimateriaaleissa on kobolttia, lyijyä, litiumia tai nikkeliä, mukana on 1 päivästä tammikuuta 2027 alkaen oltava tekniset asiakirjat, joissa on tiedot jätteestä talteenotetun koboltin, lyijyn, litiumin tai nikkelin määrästä aktiivimateriaaleissa kussakin akkumallissa ja -erässä valmistuslaitoksittain.

Komissio hyväksyy viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025 täytäntöönpanosäädöksen, jossa vahvistetaan menetelmä jätteestä talteenotetun koboltin, lyijyn, litiumin tai nikkelin määrän laskemiseksi ja todentamiseksi ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen akkujen aktiivimateriaaleissa sekä teknisten asiakirjojen muoto. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 74 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Sisäisesti varastoivien teollisuusakkujen, sähköajoneuvoakkujen ja autonakkujen, joiden teho on yli 2 kWh ja joiden aktiivimateriaaleissa on kobolttia, lyijyä, litiumia tai nikkeliä, mukana on 1 päivästä tammikuuta 2030 alkaen oltava tekniset asiakirjat, jotka todistavat, että kyseisten akkujen aktiivimateriaaleista vähintään seuraava osuus on jätteestä talteenotettua kobolttia, lyijyä, litiumia tai nikkeliä kussakin akkumallissa ja -erässä valmistuslaitoksittain:
 - (a) koboltista 12 prosenttia;
 - (b) lyijystä 85 prosenttia;
 - (c) litiumista 4 prosenttia;
 - (d) nikkelistä 4 prosenttia.
3. Sisäisesti varastoivien teollisuusakkujen, sähköajoneuvoakkujen ja autonakkujen, joiden teho on yli 2 kWh ja joiden aktiivimateriaaleissa on kobolttia, lyijyä, litiumia tai nikkeliä, mukana on 1 päivästä tammikuuta 2035 alkaen oltava tekniset asiakirjat, jotka todistavat, että kyseisten akkujen aktiivimateriaaleista vähintään seuraava osuus on jätteestä talteenotettua kobolttia, lyijyä, litiumia tai nikkeliä kussakin akkumallissa ja -erässä valmistuslaitoksittain:
 - (a) koboltista 20 prosenttia;
 - (b) lyijystä 85 prosenttia;

- (c) litiumista 10 prosenttia;
 - (d) nikkelistä 12 prosenttia.
4. Siirretään komissiolle valta antaa 31 päivään joulukuuta 2027 mennessä 73 artiklan mukaisesti delegoitu säädös 2 ja 3 kohdassa säädettyjen tavoitteiden muuttamiseksi, jos se on perusteltua ja tarkoituksenmukaista jätteestä talteenotetun koboltin, lyijyn, litiumin tai nikkelin saatavuuden tai puutteen vuoksi.

9 artikla

Yleiskäyttöisten irtoakkujen suorituskyky- ja kesto vaatimukset

1. Yleiskäyttöisten irtoakkujen on 1 päivästä tammikuuta 2027 alkaen täytettävä liitteessä III esitettyjen sähkökemiallisen suorituskyvyn ja keston muuttujien arvot, jotka vahvistetaan komission 2 kohdan nojalla hyväksymässä delegoidussa säädöksessä.
2. Komissio hyväksyy 73 artiklan mukaisesti viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025 delegoidun säädöksen, jolla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla liitteessä III esitettyjen sähkökemiallisen suorituskyvyn ja keston muuttujien vähimmäisarvot, jotka yleiskäyttöisten irtoakkujen on täytettävä.

Siirretään komissiolle valta antaa 73 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitteessä III esitettyjä sähkökemiallisen suorituskyvyn ja keston muuttujia tekniikan ja tieteen kehityksen huomioon ottamiseksi.

Valmistellessaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua delegoitua säädöstä komissio ottaa huomioon tarpeen vähentää yleiskäyttöisten irtoakkujen elinkaarenaikaisia ympäristövaikutuksia sekä asiaa koskevat kansainväliset standardit ja merkintäjärjestelmät. Komissio varmistaa myös, että kyseisessä delegoidussa säädöksessä vahvistetuilla säännöksillä ei ole merkittävää kielteistä vaikutusta näiden akkujen tai niillä varustettujen laitteiden toiminnallisuuteen, kohtuuhintaisuuteen ja loppukäyttäjien kustannuksiin eikä teollisuuden kilpailukykyyn. Akkujen ja kyseisten laitteiden valmistajille ei saa aiheutua kohtuutonta hallinnollista rasitetta.

3. Komissio arvioi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030 ei-ladattavien yleiskäyttöisten irtoakkujen asteittaiseen käytöstäpoistoon tähtäävien toimenpiteiden toteutettavuutta tällaisten akkujen ympäristövaikutusten minimoimiseksi elinkaariarviointimenetelmän pohjalta. Tätä varten komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ja harkitsee aiheellisia toimenpiteitä, mukaan lukien lainsäädäntöehdotukset.

10 artikla

Ladattavien teollisuusakkujen ja sähköajoneuvoakkujen suorituskyky- ja kesto vaatimukset

1. [12 kuukautta asetuksen voimaantulosta] alkaen sisäisesti varastoivien ladattavien teollisuusakkujen ja sähköajoneuvoakkujen, joiden teho on yli 2 kWh, mukana on oltava tekniset asiakirjat, joihin sisältyvät liitteessä IV olevassa A osassa esitettyjen sähkökemiallisen suorituskyvyn ja keston muuttujien arvot.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa teknisissä asiakirjoissa on myös oltava selvitys teknisistä eritelmistä, standardeista ja edellytyksistä, joita käytetään arvojen mittaamiseen, laskemiseen tai estimointiin sähkökemiallisen suorituskyvyn ja keston

muuttujille. Selvityksen on sisällettävä vähintään liitteessä IV olevassa B osassa esitetyt seikat.

2. Sisäisesti varastoivien ladattavien teollisuusakkujen, joiden teho on yli 2 kWh, on 1 päivästä tammikuuta 2026 alkaen täytettävä vähimmäisarvot, jotka vahvistetaan komission 3 kohdan nojalla hyväksymässä delegoidussa säädöksessä liitteessä IV olevassa A osassa esitetyille sähkökemiallisen suorituskyvyn ja keston muuttujille.
3. Komissio hyväksyy 73 artiklan mukaisesti viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 delegoidun säädöksen, jolla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla liitteessä IV olevassa A osassa esitettyjen sähkökemiallisen suorituskyvyn ja keston muuttujien vähimmäisarvot, jotka sisäisesti varastoivien ladattavien teollisuusakkujen, joiden teho on yli 2 kWh, on täytettävä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua delegoitua säädöstä valmistellessaan komissio ottaa huomioon tarpeen vähentää sisäisesti varastoivien ladattavien teollisuusakkujen, joiden teho on yli 2 kWh, elinkaarenaikaisia ympäristövaikutuksia ja varmistaa, että delegoidussa säädöksessä vahvistetuilla vaatimuksilla ei ole merkittävää kielteistä vaikutusta näiden akkujen tai niillä varustettujen laitteiden toiminnallisuuteen, kohtuuhintaisuuteen ja teollisuuden kilpailukykyyn. Akkujen ja kyseisten laitteiden valmistajille ei saa aiheutua kohtuutonta hallinnollista rasitetta.

11 artikla

Irtoakkujen irrotettavuus ja vaihdettavuus

1. Laitteisiin sisältyvien irtoakkujen on oltava helposti loppukäyttäjän tai riippumattomien toimijoiden irrotettavissa ja vaihdettavissa laitteen käyttöiän aikana, jos akkujen käyttöikä on lyhyempi kuin laitteen käyttöikä, tai viimeistään laitteen käyttöiän päätyttyä.
Akku on helposti vaihdettavissa, jos se voidaan sen jälkeen, kun se on irrotettu laitteesta, korvata vastaavalla akulla vaikuttamatta laitteen toimintaan tai suorituskykyyn.
2. Edellä 1 kohdassa säädettyjä velvoitteita ei sovelleta, jos
 - (a) tarvitaan jatkuva virransyöttö ja laitteen ja irtoakun välinen pysyvä liitäntä on tarpeen turvallisuuteen tai suorituskykyyn liittyvistä taikka lääketieteellisistä syistä tai tietoturvallisuuden vuoksi tai
 - (b) akku voi toimia ainoastaan, jos se on integroitu laitteen rakenteeseen.
3. Komissio hyväksyy ohjeita 2 kohdassa säädettyjen poikkeusten yhdenmukaisen soveltamisen helpottamiseksi.

12 artikla

Kiinteiden akkusähkövarastojen turvallisuus

1. Kiinteiden akkusähkövarastojen mukana on oltava tekniset asiakirjat, jotka osoittavat, että ne ovat turvallisia tavanomaisen toiminnan ja käytön aikana, mukaan lukien näyttö siitä, että ne on testattu onnistuneesti liitteessä V säädettyjen turvallisuusmuuttujien osalta, mitä varten olisi käytettävä uusinta tekniikkaa edustavia testausmenetelmiä.

2. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 73 artiklan mukaisesti liitteessä V vahvistettujen turvallisuusmuuttujien muuttamiseksi tekniikan ja tieteen kehityksen valossa.

III luku

Merkintä- ja tietovaatimukset

13 artikla *Akkujen merkinnät*

1. Akut on 1 päivästä tammikuuta 2027 alkaen varustettava merkinnällä, joka sisältää liitteessä VI olevassa A osassa säädetyt tiedot.
2. Irtoakut ja autonakut on 1 päivästä tammikuuta 2027 alkaen varustettava merkinnällä, joka sisältää tiedot niiden tehosta, ja irtoakut lisäksi merkinnällä, joka sisältää tiedot niiden keskimääräisestä vähimmäiskestosta yksittäisissä sovelluksissa.
3. Akut on 1 päivästä heinäkuuta 2023 alkaen merkittävä erilliskeräystunnuksella liitteessä VI olevassa B osassa esitettyjen vaatimusten mukaisesti.

Tunnuksen on peitettävä vähintään kolme prosenttia akun laajimmasta sivusta kuitenkin niin, että sen koko on enintään 5×5 senttimetriä.

Lieriömäisissä akkukennoissa tunnuksen on peitettävä vähintään 1,5 prosenttia akun pinta-alasta kuitenkin niin, että sen koko on enintään 5×5 senttimetriä.

Jos akun koko on sellainen, että tunnuksen koko olisi pienempi kuin $0,5 \times 0,5$ senttimetriä, akkua ei tarvitse merkitä, mutta pakkaukseen on painettava tunnus, jonka koko on vähintään 1×1 senttimetri.

4. Akut, joissa on yli 0,002 prosenttia kadmiumia tai yli 0,004 prosenttia lyijyä, on 1 päivästä heinäkuuta 2023 alkaen merkittävä kyseisen metallin kemiallisella tunnuksella Cd tai Pb.

Tämä raskasmetallipitoisuutta ilmaiseva tunnus on painettava liitteessä VI olevassa B osassa kuvatun tunnuksen alle, ja sen on oltava kooltaan vähintään neljäsosa edellä mainitun tunnuksen koosta.

5. Akut on liitteessä VI olevan C osan mukaisesti merkittävä QR-koodilla, josta pääsee seuraaviin tietoihin:
 - (a) 1 päivästä tammikuuta 2027 alkaen kaikista akuista 1 kohdassa tarkoitetut tiedot;
 - (b) 1 päivästä tammikuuta 2027 alkaen irtoakuista ja autonakuista 2 kohdassa tarkoitetut tiedot;
 - (c) 1 päivästä tammikuuta 2023 alkaen kaikkien akkujen osalta 3 kohdassa tarkoitettu tunnus;
 - (d) 1 päivästä tammikuuta 2023 alkaen sellaisten akkujen osalta, jotka sisältävät yli 0,002 prosenttia kadmiumia tai yli 0,004 prosenttia lyijyä, 4 kohdassa tarkoitettu tunnus;
 - (e) [12 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta] alkaen ladattavien teollisuusakkujen ja sähköajoneuvoakkujen osalta 39 artiklan 6 kohdassa tarkoitetut tiedot;

- (f) 1 päivästä heinäkuuta 2024 alkaen sisäisesti varastoitujen sähköajoneuvoakkujen ja ladattavien teollisuusakkujen osalta, joiden teho on yli 2 kWh, 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu hiilijalanjälki-ilmoitus;
 - (g) 1 päivästä tammikuuta 2026 alkaen sisäisesti varastoitujen sähköajoneuvoakkujen ja ladattavien teollisuusakkujen osalta, joiden teho on yli 2 kWh, 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu hiilijalanjälkiluokka;
 - (h) 1 päivästä tammikuuta 2027 alkaen sisäisesti varastoitujen ladattavien teollisuusakkujen, autonakkujen ja sähköajoneuvoakkujen osalta, joiden teho on yli 2 kWh, jätteestä talteenotetun koboltin, lyijyn, litiumin ja nikkelin määrä akun aktiivimateriaaleissa 8 artiklan mukaisesti;
 - (i) 1 päivästä tammikuuta 2023 alkaen kaikkien akkujen osalta 18 artiklassa tarkoitettu vakuutus;
 - (j) 1 päivästä heinäkuuta 2023 alkaen kaikista akuista 60 artiklan 1 kohdan a–f alakohdassa tarkoitettut tiedot.
6. Edellä 1–5 kohdassa tarkoitettut merkinnät ja QR-koodi on painettava tai kaiverrettava akkuun näkyvästi, helposti luettavasti ja pysyvästi. Jos tämä ei akun luonteen ja koon vuoksi ole mahdollista tai perusteltua, merkinnät on kiinnitettävä pakkaukseen ja akun mukana oleviin asiakirjoihin.
7. Komissio hyväksyy viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025 täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan yhdenmukaistetut eritelmät 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja merkintävaatimuksia varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 74 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

14 artikla

Akkujen toimintakuntoa ja odotettua käyttöikää koskevat tiedot

1. Sisäisesti varastoivissa ladattavissa teollisuusakuissa ja sähköajoneuvoakuissa, joiden teho on yli 2 kWh, on oltava akunhallintajärjestelmä, joka sisältää tiedot muuttujista akkujen toimintakunnon ja odotetun käyttöiän määrittämiseksi siten kuin liitteessä VII säädetään.
2. Akun laillisesti ostaneella oikeushenkilöllä tai luonnollisella henkilöllä tai näiden puolesta toimivalla kolmannella osapuolella on milloin tahansa oltava syrjimätön pääsy edellä 1 kohdassa tarkoitettujen akunhallintajärjestelmän tietoihin
 - (a) akun jäännösarvon ja jatkokäyttökelpoisuuden arvioimiseksi;
 - (b) akun uudelleenkäytön, käyttötarkoituksen muuttamisen tai uudelleenvalmistuksen helpottamiseksi;
 - (c) akun kapasiteetin asettamiseksi riippumattomien aggregaattoreiden tai markkinaosapuolten saataville energian varastoinnin kautta.
3. Tämän artiklan säännöksiä sovelletaan ajoneuvojen tyyppihyväksyntää koskevassa unionin lainsäädännössä vahvistettujen säännösten lisäksi.

IV luku

Akkujen vaatimustenmukaisuus

15 artikla

Akkujen vaatimustenmukaisuusolettama

1. Tämän asetuksen 9, 10, 12 ja 13 artiklassa ja 59 artiklan 5 kohdan a alakohdassa säädettyjen vaatimusten noudattamiseksi ja niiden noudattamisen todentamiseksi tarvittavissa mittauksissa ja laskelmissa on käytettävä luotettavaa, tarkkaa ja toistettavissa olevaa menetelmää, jossa otetaan huomioon yleisesti parhaana pidetyt menetelmät ja jonka tulosten epävarmuuden katsotaan olevan alhainen, mukaan luettuina sellaisissa standardeissa vahvistetut menetelmät, joiden viitenumerot on julkaistu tätä tarkoitusta varten *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
2. Akkujen, jotka on testattu sellaisten yhdenmukaistettujen standardien tai niiden osien mukaisesti, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, oletetaan olevan 9, 10 ja 13 artiklassa ja 59 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten mukaisia, mikäli tällaiset yhdenmukaistetut standardit kattavat nämä vaatimukset.
3. Akkujen, jotka ovat sellaisten yhdenmukaistettujen standardien tai niiden osien mukaisia, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, oletetaan olevan 12 artiklassa esitettyjen vaatimusten mukaisia, mikäli tällaiset yhdenmukaistetut standardit kattavat nämä vaatimukset.

16 artikla

Yhteiset eritelmät

1. Siirretään komissiolle valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan yhteiset eritelmät 9, 10, 12 ja 13 artiklassa ja 59 artiklan 5 kohdan a alakohdassa säädettyjä vaatimuksia ja 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja testejä varten, jos
 - (a) kyseiset vaatimukset tai testit eivät ole sellaisten yhdenmukaistettujen standardien tai niiden osien kattamia, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*; tai
 - (b) komissio havaitsee tarpeettomia viiveitä pyydettyjen yhdenmukaistettujen standardien hyväksymisessä tai katsoo, että asiaa koskevat yhdenmukaistetut standardit eivät ole riittäviä; tai
 - (c) komissio on päättänyt asetuksen (EU) N:o 1025/2012 11 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen säilyttää rajoituksin tai poistaa sellaisten yhdenmukaistettujen standardien tai niiden osien viitetiedot, jotka kattavat kyseiset vaatimukset tai testit.Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 74 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
2. Akkujen, jotka on testattu yhteisten eritelmien tai niiden osien mukaisesti, oletetaan olevan 9, 10 ja 13 artiklassa ja 59 artiklan 5 kohdan a alakohdassa esitettyjen vaatimusten mukaisia, mikäli tällaiset yhteiset eritelmät tai niiden osat kattavat nämä vaatimukset ja, soveltuvin osin, mikäli kyseisille vaatimuksille vahvistetut vähimmäisarvot saavutetaan.

3. Akkujen, jotka ovat yhteisten eritelmien tai niiden osien mukaisia, oletetaan olevan 12 artiklassa vahvistettujen vaatimusten mukaisia, mikäli tällaiset yhteiset eritelmit tai niiden osat kattavat nämä vaatimukset.

17 artikla

Vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt

1. Ennen kuin akku saatetaan markkinoille tai otetaan käyttöön valmistajan tai sen valtuutetun edustajan on varmistettava, että tuotteen vaatimustenmukaisuus tämän asetuksen II ja III luvun vaatimusten suhteen arvioidaan.
2. Akkujen vaatimustenmukaisuuden arviointi 6, 9, 10, 11, 12, 13 ja 14 artiklan vaatimusten suhteen on suoritettava liitteessä VIII olevassa A osassa esitetyn menettelyn mukaisesti.
3. Akkujen vaatimustenmukaisuuden arviointi 7, 8 ja 39 artiklan vaatimusten suhteen on suoritettava liitteessä VIII olevassa B osassa esitetyn menettelyn mukaisesti.
4. Siirretään komissiolle valta antaa 73 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä liitteen VIII muuttamiseksi lisäämällä uusia todentamisvaiheita vaatimustenmukaisuuden arviointimoduuleihin tai korvaamalla näitä moduuleja muilla päätöksessä N:o 768/2008/EY vahvistetuilla moduuleilla, tarvittaessa mukautettuina akkuja koskeviin erityisvaatimuksiin.
5. Akkujen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyihin liittyvät asiakirjat ja kirjeenvaihto on laadittava sen jäsenvaltion virallisella kielellä, johon 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut vaatimuksenmukaisuuden arviointimenettelyt suoritettava ilmoitettu laitos on sijoittautunut, tai tämän laitoksen hyväksymällä kielellä.

18 artikla

EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus

1. EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on ilmoitettava, että II ja III luvussa vahvistettujen vaatimusten täytyminen on osoitettu.
2. EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen on noudatettava rakenteeltaan liitteessä IX olevaa mallia, sen on sisällettävä liitteessä VIII olevissa asiaa koskevissa moduuleissa eriteltyt tekijät ja se on pidettävä jatkuvasti ajan tasalla. Se on käännettävä sen jäsenvaltion vaatimille kielille, jonka markkinoille akku saatetaan tai jossa se otetaan käyttöön.
3. Jos akkumalliin sovelletaan useampia unionin säädöksiä, joissa edellytetään EU-vaatimustenmukaisuusvakuutusta, kaikkien kyseisten unionin säädösten osalta laaditaan yksi ainoa EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus. Tällaisessa vakuutuksessa on mainittava kyseiset unionin säädökset ja niiden julkaisuviitteet.

19 artikla

CE-merkintää koskevat yleiset periaatteet

CE-merkintää koskevat asetuksen (EY) N:o 765/2008 30 artiklassa säädetyt yleiset periaatteet.

20 artikla

CE-merkinnän kiinnittämistä koskevat säännöt ja edellytykset

1. CE-merkintä on kiinnitettävä akkuun näkyvästi, helposti luettavasti ja pysyvästi. Jos tämä ei akun luonteen vuoksi ole mahdollista tai perusteltua, se on kiinnitettävä pakkaukseen ja akun mukana oleviin asiakirjoihin.
2. CE-merkintä on kiinnitettävä ennen akun markkinoille saattamista.
3. CE-merkinnän jälkeen on merkittävä sen ilmoitetun laitoksen tunnusnumero, jossa vaatimustenmukaisuuden arviointi on suoritettu. Tunnusnumeron kiinnittää ilmoitettu laitos itse tai sen ohjeiden mukaisesti valmistaja tai valmistajan valtuutettu edustaja.
4. CE-merkinnän ja 3 kohdassa tarkoitetun tunnusnumeron jälkeen on tarvittaessa lisättävä mahdolliset merkinnät, jotka ilmoittavat akun käyttöön, varastointiin, käsittelyyn tai kuljetukseen liittyvästä erityisestä riskistä, käytöstä tai muusta vaarasta.
5. Jäsenvaltioiden on nykyisiä mekanismeja hyödyntämällä varmistettava CE-merkintäjärjestelmän moitteeton käyttö ja toteutettava tarkoituksenmukaisia toimia, jos tätä merkintää käytetään sääntöjen vastaisesti.

V luku – Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten ilmoittaminen

21 artikla

Ilmoittaminen

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset, joille on annettu lupa suorittaa vaatimustenmukaisuuden arviointia tämän asetuksen mukaisesti.

22 artikla

Ilmoittamisesta vastaavat viranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä ilmoittamisesta vastaava viranomainen, joka on vastuussa vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten arviointiin ja ilmoittamiseen sekä ilmoitettujen laitosten valvontaan liittyvien tarvittavien menettelyjen laadinnasta ja toteutuksesta, mukaan luettuna 25 artiklan säännösten noudattaminen.
2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin ja valvonnan suorittaa asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaisesti mainitussa asetuksessa tarkoitettu kansallinen akkreditointielin.
3. Jos ilmoittamisesta vastaava viranomainen delegoi tai antaa muulla tavoin tehtäväksi tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin, ilmoittamisen tai valvonnan elimelle, joka ei ole valtiollinen yksikkö, kyseisen elimen on oltava oikeushenkilö ja sen on noudatettava soveltuvin osin 23 artiklassa säädetyt vaatimuksia. Lisäksi tällaisella elimellä on oltava järjestelyt toiminnastaan syntyvien vastuiden kattamiseksi.
4. Ilmoituksen tekevän viranomaisen on otettava täysi vastuu 3 kohdassa tarkoitetun laitoksen suorittamista tehtävistä.

23 artikla

Ilmoittamisesta vastaavia viranomaisia koskevat vaatimukset

1. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on oltava toteutukseltaan, organisaatioltaan ja toiminnaltaan sellainen, että sen toimien objektiivisuus ja puolueettomuus on turvattu ja että vältetään eturistiriidat ilmoitettujen laitosten ja ilmoittamista 28 artiklan mukaisesti hakevien vaatimuksenmukaisuuden arviointilaitosten kanssa.
2. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen organisaation on oltava sellainen, että kunkin päätöksen, joka koskee vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen ilmoittamista, tekevät eri toimivaltaiset henkilöt kuin ne, jotka suorittivat ilmoittamista 28 artiklan mukaisesti hakevien vaatimuksenmukaisuuden arviointilaitosten arvioinnin.
3. Ilmoittamisesta vastaava viranomainen ei saa tarjota eikä suorittaa mitään toimintoja, joita vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset suorittavat, eikä konsultointipalveluja kaupallisin tai kilpailullisin perustein.
4. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on turvattava saamiensa tietojen luottamuksellisuus. Sen on kuitenkin vaihdettava ilmoitettuja laitoksia koskevia tietoja komission sekä muiden jäsenvaltioiden ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten ja muiden toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa.
5. Ilmoittamisesta vastaavalla viranomaisella on oltava käytössään riittävä määrä pätevää henkilöstöä tehtäviensä asianmukaista hoitamista varten.

24 artikla

Ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten tiedotusvelvollisuus

Jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle menettelyistään, jotka koskevat vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten arviointia ja ilmoittamista sekä ilmoitettujen laitosten valvontaa, sekä mahdollisista muutoksista näihin tietoihin.

Komissio saattaa nämä tiedot julkisesti saataville.

25 artikla

Ilmoitettuja laitoksia koskevat vaatimukset

1. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on ilmoittamista varten täytettävä 2–11 kohdassa säädetyt vaatimukset.
2. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on oltava perustettu jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti, ja sen on oltava oikeushenkilö.
3. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on oltava kolmas osapuoli, joka on riippumaton kaikista taloudellisista etuyhteyksistä ja arvioimastaan akkumallista, erityisesti akkujen valmistajista, akkujen valmistajien kauppakumppaneista, akkujen valmistuslaitosten osakassijoittajista sekä muista ilmoitetuista laitoksista ja ilmoitettujen laitosten toimialajärjestöistä ja emo- tai tytäryhtiöistä.
4. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos, sen ylin johto ja vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamisesta vastaava henkilöstö eivät saa olla arvioimansa akun suunnittelija, valmistaja, toimittaja, asentaja, ostaja, omistaja, käyttäjä tai huoltaja eivätkä minkään tällaisen osapuolen edustaja. Tämä ei sulje pois sellaisten akkujen käyttöä, jotka ovat vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen toimien kannalta tarpeellisia, tai akkujen käyttöä henkilökohtaisiin tarkoituksiin.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos, sen ylin johto ja vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamisesta vastaava henkilöstö eivät myöskään saa olla suoranaisesti mukana näiden akkujen suunnittelussa, valmistuksessa, kaupan pitämisessä, asentamisessa, käytössä tai huollossa eivätkä edustaa näissä toiminnoissa mukana olevia osapuolia. Ne eivät saa osallistua mihinkään toimintaan, joka voi olla ristiriidassa sen kanssa, että ne ovat arvioissaan riippumattomia, tai vaarantaa niiden riippumattomuutta, joka liittyy vaatimuksenmukaisuuden arviointitoimiin, joita varten ne on ilmoitettu. Tämä koskee erityisesti konsultointipalveluja.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on varmistettava, etteivät sen emo-, sisar- tai tytäryhtiöiden tai alihankkijoiden toimet vaikuta sen suorittamien vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien luottamuksellisuuteen, objektiivisuuteen tai puolueettomuuteen.

5. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen ja sen henkilöstön on suoritettava vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet mahdollisimman suurta ammatillista luotettavuutta ja kyseisellä erityisalalla vaadittavaa teknistä pätevyyttä noudattaen ja oltava vapaat kaikesta, erityisesti taloudellisesta, painostuksesta ja houkuttelusta, joka saattaisi vaikuttaa niiden arviointiin tai vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien tuloksiin, erityisesti sellaisten henkilöiden tai henkilöryhmien taholta, joille näiden toimien tuloksilla on merkitystä.
6. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on kyettävä suorittamaan kaikki liitteessä VIII mainitut vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet, joita varten se on ilmoitettu, siitä riippumatta, suorittaako vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos kyseiset tehtävät itse vai suoritetaanko ne sen puolesta ja sen vastuulla.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksella on kaikissa tapauksissa ja kunkin sellaisen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn ja akkumallin osalta, jota varten se on ilmoitettu, oltava käytössään

- (a) tarvittava oma henkilöstö, jolla on tekninen tietämys sekä riittävä ja soveltuva kokemus vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien suorittamiseksi;
- (b) tarvittavat kuvaukset menettelyistä, joiden mukaisesti vaatimustenmukaisuuden arviointi suoritetaan, siten, että varmistetaan näiden menettelyjen läpinäkyvyys ja toistettavuus;
- (c) tarvittavat toimintatavat ja menettelyt, joilla erotetaan toisistaan ilmoitettuna laitoksena suoritettavat toimet ja muu toiminta;
- (d) tarpeelliset menettelyt, joiden mukaisesti se suorittaa vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet siten, että yritysten koko, toimiala ja rakenne, akuissa käytettävän teknologian monimutkaisuus sekä tuotannon luonne massa- tai sarjatuotantona otetaan asianmukaisesti huomioon.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksella on aina oltava pääsy kaikkiin testauslaitteisiin tai -tiloihin, joita tarvitaan kussakin vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyssä ja kullekin akkumallille, jota varten se on ilmoitettu.

7. Vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamisesta vastaavalla henkilöstöllä on oltava
 - (a) vankka tekninen ja ammatillinen koulutus, joka kattaa kaikki ne vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet, joita varten vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos on ilmoitettu;

- (b) riittävät tiedot suoritettavia arviointeja koskevista vaatimuksista ja riittävät valtuudet tällaisten arviointien suorittamiseen;
- (c) asianmukaiset tiedot ja ymmärrys II ja III luvussa vahvistetuista vaatimuksista, 15 artiklassa tarkoitetuista sovellettavista yhdenmukaistetuista standardeista ja 16 artiklassa tarkoitetuista yhteisistä eritelmistä sekä asiaa koskevista unionin yhdenmukaistamislainsäädännön ja kansallisen lainsäädännön säännöksistä;
- (d) kyky laatia todistuksia, asiakirjoja ja selostuksia, joilla osoitetaan, että vaatimustenmukaisuuden arvioinnit on suoritettu.
8. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen, sen ylimmän johdon ja vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien suorittamisesta vastaavan henkilöstön puolueettomuus on taattava.
- Ylimmän johdon ja vaatimustenmukaisuuden arviointitoimista vastaavan henkilöstön palkka ei saa olla riippuvainen suoritettujen vaatimustenmukaisuuden arviointien määrästä eikä arviointien tuloksista.
9. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on otettava vastuuvakuutus, jollei tällainen vastuu kuulu valtiolle sen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön perusteella, jossa sen toimet suoritetaan, tai jollei jäsenvaltio itse ole välittömästi vastuussa vaatimustenmukaisuuden arvioinnista.
10. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen henkilöstöllä on vaitiolovelvollisuus kaikkien niiden tietojen suhteen, jotka se saa suorittaessaan vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia liitteen VIII mukaisesti, paitsi sen jäsenvaltion toimivaltaisiin viranomaisiin nähden, jossa laitoksen toimet suoritetaan. Omistusoikeudet on suojattava.
11. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on osallistuttava asiaankuuluviin standardointitoimiin ja 37 artiklan nojalla perustetun ilmoitettujen laitosten koordinoitiryhmän toimiin tai varmistettava, että sen vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien suorittamisesta vastaava henkilöstö saa niistä tiedon, ja sovellettava yleisinä ohjeina kyseisen ryhmän työn tuloksena saatuja hallinnollisia päätöksiä ja asiakirjoja.

26 artikla

Ilmoitettujen laitosten vaatimustenmukaisuusolettama

Jos vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos voi osoittaa olevansa sellaisissa olennaisissa yhdenmukaistetuissa standardeissa tai niiden osissa vahvistettujen edellytysten mukainen, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, sen oletetaan täyttävän 25 artiklassa säädetyt vaatimukset, mikäli sovellettavat yhdenmukaistetut standardit kattavat nämä vaatimukset.

27 artikla

Ilmoitettujen laitosten tytäryhtiöt ja alihankinta

1. Jos ilmoitettu laitos antaa tietyt vaatimustenmukaisuuden arviointiin liittyvät tehtävät alihankintaan tai käyttää tytäryhtiötä, sen on varmistettava, että alihankkija tai tytäryhtiö täyttää 25 artiklassa säädetyt vaatimukset, ja tiedotettava asiasta ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle.
2. Ilmoitetun laitoksen on otettava täysi vastuu alihankkijoiden tai tytäryhtiöiden suorittamista tehtävistä riippumatta siitä, mihin nämä ovat sijoittautuneet.

3. Toimia voidaan antaa alihankintaan tai teettää tytäryhtiöllä ainoastaan, jos siitä on sovittu asiakkaan kanssa. Sisäisten menettelyjen, yleisten toimintaperiaatteiden, käytännesääntöjen tai muiden sisäisten sääntöjen laatimista ja niitä koskevaa valvontaa, henkilöstön osoittamista tiettyihin tehtäviin ja sertifiointista tehtäviä päätöksiä ei voida siirtää alihankkijalle tai tytäryhtiölle.
4. Ilmoitetun laitoksen on pidettävä ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen saatavilla asiakirjat, jotka koskevat alihankkijan tai tytäryhtiön pätevyyden arviointia sekä työtä, jonka nämä ovat suorittaneet liitteen VIII nojalla.

28 artikla

Ilmoittamista koskeva hakemus

1. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on toimitettava ilmoittamista koskeva hakemus sen jäsenvaltion ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle, johon se on sijoittautunut.
2. Ilmoittamista koskevaan hakemukseen on liitettävä kuvaus vaatimustenmukaisuuden arviointitoimista, liitteessä VIII esitetyistä vaatimustenmukaisuuden arviointimoduuleista ja akkumulista, jonka osalta vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos katsoo olevansa pätevä, sekä kansallisen akkreditointielimen antama akkreditointitodistus, jossa todistetaan, että vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos täyttää 25 artiklassa säädetyt vaatimukset.
3. Jos asianomainen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos ei voi toimittaa 2 kohdassa tarkoitettua akkreditointitodistusta, sen on toimitettava ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle tarpeelliset asiakirjatodisteet, joiden avulla voidaan tarkastaa, tunnustaa ja säännöllisesti valvoa, että se täyttää 25 artiklassa säädetyt vaatimukset, mukaan lukien tarvittavat asiakirjat vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen riippumattomuudesta mainitun artiklan 3 kohdan mukaisesti.

29 artikla

Ilmoitusmenettely

1. Ilmoittamisesta vastaava viranomainen voi ilmoittaa ainoastaan sellaiset vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset, jotka ovat täyttäneet 25 artiklassa säädetyt vaatimukset.
2. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on lähetettävä jokaisesta 1 kohdassa tarkoitettua vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksesta ilmoitus komissiolle ja muille jäsenvaltioille käyttäen komission kehittämää ja hallinnoimaa sähköistä ilmoitusvälinettä.
3. Ilmoituksen on sisällettävä täydelliset tiedot vaatimustenmukaisuuden arviointitoimista, vaatimustenmukaisuuden arviointimoduulista tai -moduuleista ja asianomaisista akuista sekä asiaankuuluva todistus pätevydestä.
4. Jos ilmoitus ei perustu 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun akkreditointitodistukseen, ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kaikki tarpeelliset asiakirjatodisteet, joiden avulla voidaan todistaa vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen pätevyys ja toteutetut järjestelyt, joilla varmistetaan, että laitosta valvotaan säännöllisesti ja että se täyttää edelleen 25 artiklassa säädetyt vaatimukset.

5. Asianomainen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos voi suorittaa ilmoitetun laitoksen tehtäviä ainoastaan siinä tapauksessa, että komissio tai muut jäsenvaltiot eivät esitä vastalauseita kahden viikon kuluessa ilmoittamisesta siinä tapauksessa, että käytetään 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua akkreditointitodistusta, ja kahden kuukauden kuluessa ilmoituksesta siinä tapauksessa, että käytetään 28 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja asiakirjatodisteita.
6. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille myöhemmistä asian kannalta merkityksellisistä muutoksista 2 kohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen.

30 artikla

Ilmoitettuja laitoksia koskevat tunnusnumerot ja luettelot

1. Komissio antaa ilmoitetulle laitokselle tunnusnumeron.
Se antaa laitokselle yhden ainoan tunnusnumeron myös silloin, kun laitos ilmoitetaan usean unionin säädöksen nojalla.
2. Komissio julkistaa ilmoitettujen laitosten luettelon, joka sisältää laitoksille annetut tunnusnumerot ja vaatimuksenmukaisuuden arviointitoimet, joita varten ne on ilmoitettu.
Komissio huolehtii luettelon pitämisestä ajan tasalla.

31 artikla

Ilmoitukseen tehtävät muutokset

1. Jos ilmoittamisesta vastaava viranomainen on todennut tai saanut tietää, ettei ilmoitettu laitos enää täytä 25 artiklassa säädettyjä vaatimuksia tai ettei se noudata velvollisuuksiaan, ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on tarpeen mukaan rajoitettava ilmoitusta taikka peruutettava se toistaiseksi tai kokonaan, riippuen vaatimusten täyttämättä jättämisen tai velvollisuuksien noudattamatta jättämisen vakavuudesta. Sen on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.
2. Jos ilmoitusta rajoitetaan tai se peruutetaan toistaiseksi tai kokonaan tai jos ilmoitettu laitos on lopettanut toimintansa, ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen, että kyseisen laitoksen asiakirja-aineistot joko käsittelee toinen ilmoitettu laitos tai ne pidetään ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen ja markkinavalvontaviranomaisten pyynnöstä näiden viranomaisten saatavilla.

32 artikla

Ilmoitettujen laitosten pätevyyden riitauttaminen

1. Komissio tutkii kaikki tapaukset, joissa sillä on epäily tai sen tietoon saatetaan epäily ilmoitetun laitoksen pätevyydestä tai siitä, täyttääkö ilmoitettu laitos edelleen sille asetetut vaatimukset ja velvollisuudet.
2. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on toimitettava pyynnöstä komissiolle kaikki tiedot, jotka liittyvät ilmoituksen perusteisiin tai asianomaisen ilmoitetun laitoksen pätevyyden ylläpitoon.

3. Komissio varmistaa, että kaikkia sen tutkimusten yhteydessä saatuja arkaluonteisia tietoja käsitellään luottamuksellisesti.
4. Jos komissio toteaa, että ilmoitettu laitos ei täytä tai ei enää täytä sen ilmoittamiselle asetettuja vaatimuksia, se hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jossa se pyytää ilmoittamisesta vastaavaa viranomaista toteuttamaan tarvittavat korjaavat toimet, mukaan luettuna ilmoituksen peruuttaminen tarvittaessa. Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 74 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.

33 artikla

Ilmoitettujen laitosten toimintaan liittyvät velvollisuudet

1. Ilmoitetun laitoksen on suoritettava vaatimustenmukaisuuden arvioinnit liitteessä VIII säädettyjen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen mukaisesti.
2. Ilmoitetun laitoksen on hoidettava tehtävänsä oikeasuhteisesti siten, ettei talouden toimijoille aiheuteta tarpeetonta taakkaa, ja otettava asianmukaisesti huomioon yrityksen koko, toimiala ja rakenne, arvioitavan akun monimutkaisuus sekä tuotannon luonne massa- tai sarjatuotantona.

Näin tehdessään ilmoitetun laitoksen on kuitenkin noudatettava kurinalaisuutta ja suojelun tasoa, jota akun vaatimustenmukaisuudelta edellytetään tämän asetuksen mukaisesti.
3. Jos ilmoitettu laitos katsoo, ettei valmistaja täytä II ja III luvussa, 15 artiklassa tarkoitetuissa yhdenmukaistetuissa standardeissa, 16 artiklassa tarkoitetuissa yhteisissä eritelmissä tai muissa teknisissä eritelmissä vahvistettuja vaatimuksia, sen on vaadittava valmistajaa toteuttamaan tarvittavat korjaavat toimet toisen ja lopullisen sertifiointipäätöksen tekemiseksi, paitsi jos puutteita ei voida korjata, jolloin todistusta ei voida antaa.
4. Jos ilmoitettu laitos katsoo vaatimuksenmukaisuustodistuksen tai hyväksymispäätöksen antamisen jälkeen suoritettavan vaatimustenmukaisuuden valvonnan yhteydessä, ettei akku ole enää vaatimusten mukainen, sen on vaadittava valmistajaa toteuttamaan tarvittavat korjaavat toimet ja tarvittaessa peruutettava vaatimusmukaisuustodistus tai hyväksymispäätös toistaiseksi tai kokonaan.
5. Jos korjaavia toimia ei suoriteta tai niillä ei ole vaadittua vaikutusta, ilmoitetun laitoksen on tapauksesta riippuen rajoitettava vaatimuksenmukaisuustodistuksia tai hyväksymispäätöksiä taikka peruutettava ne toistaiseksi tai kokonaan.

34 artikla

Muutoksenhaku ilmoitettujen laitosten päätöksiin

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytävissä on ilmoitettujen laitosten tekemiä päätöksiä koskeva muutoksenhakumenettely.

35 artikla

Ilmoitettujen laitosten tiedotusvelvollisuus

1. Ilmoitetun laitoksen on tiedotettava ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle seuraavista:

- (a) vaatimustenmukaisuustodistusten tai hyväksymispäätösten epäämiset, rajoittamiset taikka peruuttamiset toistaiseksi tai kokonaan;
 - (b) olosuhteet, jotka vaikuttavat sitä koskevan ilmoituksen soveltamisalaan tai ehtoihin;
 - (c) vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia koskevat tietopyynnöt, jotka se on saanut markkinavalvontaviranomaisilta;
 - (d) pyynnöstä vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet, jotka on suoritettu sitä koskevan ilmoituksen soveltamisalalla, ja mahdollisesti suoritettut muut toimet, mukaan luettuna rajat ylittävä toiminta ja alihankinta.
2. Ilmoitetun laitoksen on toimitettava muille ilmoitetuille laitoksille, jotka suorittavat vastaavia samat akut kattavia vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia, asiaankuuluvat tiedot vaatimustenmukaisuuden arvioinnin kielteisiin tuloksiin ja pyynnöstä myös myönteisiin tuloksiin liittyvistä kysymyksistä.

36 artikla
Kokemusten vaihto

Komissio huolehtii kokemusten vaihdon järjestämisestä niiden kansallisten viranomaisten välillä, jotka vastaavat ilmoittamista koskevista jäsenvaltioiden toimintatavoista.

37 artikla
Ilmoitettujen laitosten koordinointi

Komissio varmistaa, että ilmoitettujen laitosten välillä otetaan käyttöön asianmukainen koordinointi ja yhteistyö ja että tätä koordinointia ja yhteistyötä harjoitetaan asianmukaisella tavalla ilmoitettujen laitosten alakohtaisen ryhmän tai alakohtaisten ryhmien muodossa.

Ilmoitetun laitoksen on osallistuttava kyseisen ryhmän tai kyseisten ryhmien työhön suoraan tai nimettyjen edustajien välityksellä.

VI luku

Muut kuin VII luvussa tarkoitetut talouden toimijoiden velvollisuudet

38 artikla
Valmistajan velvollisuudet

1. Saattaessaan akkua markkinoille tai ottaessaan sitä käyttöön, myös valmistajan omiin tarkoituksiin, valmistajien on varmistettava, että akku
 - (a) on suunniteltu ja valmistettu 6–12 ja 14 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti; ja
 - (b) varustettu merkinnöillä 13 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti.
2. Valmistajien on laadittava akulle liitteessä VIII tarkoitetut tekniset asiakirjat ja suoritettava tai suorituttava soveltuvin osin 17 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettu vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely ennen akun markkinoille saattamista tai käyttöönottoa.
3. Kun akun vaatimustenmukaisuus sovellettavien vaatimusten suhteen on osoitettu asiaankuuluvalla 17 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetulla vaatimustenmukaisuuden

arviointimenettelyllä, valmistajien on laadittava EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus 18 artiklan mukaisesti ja kiinnitettävä CE-merkintä 19 ja 20 artiklan mukaisesti.

4. Valmistajien on varmistettava, että EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus laaditaan 18 artiklan mukaisesti kuluttajien ja muiden loppukäyttäjien helposti ymmärtämällä kielellä kullekin akulle, jonka valmistajat saattavat markkinoille tai ottavat käyttöön.
Jos toimitetaan samanaikaisesti useita akkuja yhdelle käyttäjälle, asianomaiseen erään tai lähetykseen voidaan kuitenkin liittää vain yksi jäljennös EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksesta.
5. Valmistajien on pidettävä liitteessä VIII tarkoitetut tekniset asiakirjat ja EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus markkinavalvontaviranomaisten ja kansallisten viranomaisten saatavilla 10 vuoden ajan sen jälkeen, kun akku on saatettu markkinoille tai otettu käyttöön.
6. Valmistajien on huolehdittava siitä, että käytössä on menettelyt, joiden avulla sarjatuotantoon kuuluva akku edelleenkin vastaa tämän asetuksen vaatimuksia. Muutokset tuotantoprosessissa tai akun rakenteessa tai ominaisuuksissa sekä muutokset 15 artiklassa tarkoitetuissa yhdenmukaistetuissa standardeissa, 16 artiklassa tarkoitetuissa yhteisissä eritelmissä tai muissa teknisissä eritelmissä, joihin nähden akun vaatimustenmukaisuus ilmoitetaan tai todennetaan, edellyttävät vaatimustenmukaisuuden arvioinnin uudelleentarkastelua 17 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuna asiaankuuluvan vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn mukaisesti.
7. Valmistajien on varmistettava, että akku on merkitty 13 artiklan 1–8 kohdan vaatimusten mukaisesti.
8. Valmistajien on ilmoitettava akun pakkauksessa nimensä, rekisteröity toiminimensä tai rekisteröity tavaramerkkinsä sekä posti- ja internetosoitteensa, josta valmistajiin saa yhteyden. Postiosoitteessa on ilmoitettava yksi yhteyspiste, jonka kautta valmistajaan saa yhteyden. Kyseiset tiedot on esitettävä loppukäyttäjien ja markkinavalvontaviranomaisten helposti ymmärtämällä kielellä, ja niiden on oltava selkeitä, ymmärrettäviä ja helposti luettavissa.
9. Valmistajien on varmistettava, että jokaisen niiden markkinoille saattaman tai käyttöön ottaman akun mukana on ohjeet ja turvallisuustiedot 6–12 ja 14 artiklan mukaisesti.
10. Valmistajien on annettava pääsy 14 artiklan 1 kohdassa ja 59 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuna akunhallintajärjestelmän muuttujia koskeviin tietoihin kyseisissä artikloissa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti.
11. Valmistajien, jotka katsovat tai joilla on syytä uskoa, että akku, jonka ne ovat saattaneet markkinoille tai ottaneet käyttöön, ei ole II ja III luvussa säädettyjen vaatimusten mukainen, on viipymättä ryhdyttävä tarvittaviin korjaaviin toimiin kyseisen akun saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi, sen poistamiseksi markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi tarpeen mukaan. Mikäli akku aiheuttaa riskin, valmistajien on lisäksi välittömästi tiedotettava asiasta sen jäsenvaltion kansalliselle viranomaiselle, jossa ne ovat asettaneet akun saataville markkinoilla, ja ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot erityisesti vaatimustenvastaisuudesta ja toteutetuista korjaavista toimista.
12. Valmistajien on kansallisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä annettava tälle kaikki tiedot ja tekniset asiakirjat, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että akku on II ja III luvussa säädettyjen vaatimusten mukainen, kielellä, jota kyseinen

viranomainen voi helposti ymmärtää. Tällaiset tiedot ja tekniset asiakirjat voidaan antaa joko paperiversiona tai sähköisesti. Valmistajien on tehtävä kansallisen viranomaisen kanssa tämän pyynnöstä yhteistyötä toimissa, joilla pyritään poistamaan niiden markkinoille saattaman tai käyttöön ottaman akun aiheuttamat riskit.

39 artikla

Sisäisesti varastoivia ladattavia teollisuusakkuja ja sähköajoneuvoakkuja, joiden teho on yli 2 kWh, markkinoille saattavien talouden toimijoiden velvollisuus ottaa käyttöön hankintaketjun selvitysperiaatteet

1. Talouden toimijan, joka saattaa markkinoille sisäisesti varastoivia ladattavia teollisuusakkuja ja sähköajoneuvoakkuja, joiden kapasiteetti on yli 2 kWh, on [12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta] alkaen noudatettava tämän artiklan 2–5 kohdassa esitetyt hankintaketjun selvitysvelvoitteita ja säilytettävä asiakirjat, jotka osoittavat sen noudattavan kyseisiä velvoitteita, mukaan lukien ulkopuolisten ilmoitettujen laitosten suorittamien tarkastusten tulokset.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun talouden toimijan on
 - (a) laadittava ja viestittävä selkeästi hankintakumppaneille ja yleisölle yritystason periaatteet, joita se soveltaa liitteessä X olevassa 1 kohdassa mainittujen raaka-aineiden hankintaketjuun;
 - (b) sisällytettävä hankintaketjua koskevaan toimintapolitiikkaansa normit, jotka ovat johdonmukaisia suhteessa OECD:n *due diligence* -ohjeiden liitteessä II olevassa hankintaketjua koskevan toimintapolitiikan mallissa esitettyihin normeihin;
 - (c) muokattava sisäiset hallintojärjestelmänsä niin, että ne tukevat hankintaketjun selvitysperiaatteita osoittamalla ylemmälle johdolle vastuu hankintaketjun selvitysprosessin valvonnasta ja asiaa koskevien asiakirjojen säilyttämisestä vähintään viiden vuoden ajan;
 - (d) luotava ja pidettävä käytössä valvonta- ja läpinäkyvyysjärjestelmä, johon sisältyy muun muassa alkuperäketju- tai jäljitysjärjestelmä tai hankintaketjun alkupään toimijoiden yksilöinti.

Järjestelmässä on käytettävä dokumentointia, joka kattaa seuraavat tiedot:

- i) raaka-aineen kuvaus, mukaan lukien sen kaupp nimi ja tyyppi;
- ii) kyseistä raaka-ainetta sisältäviä akkuja markkinoille saattavalle talouden toimijalle kyseistä raaka-ainetta toimittaneen tahon nimi ja osoite;
- iii) raaka-aineen alkuperämaa ja markkinatapahtumat raaka-aineen lousinnasta lopulliseen toimitukseen talouden toimijalle;
- iv) raaka-aineen määrä markkinoille saatettavassa akussa ilmaistuna prosentiosuutena tai painona.

Tämän d alakohdan vaatimukset voidaan panna täytäntöön osallistumalla toimialavetoisiin järjestelmiin;

- (e) sisällytettävä hankintaketjua koskevat toimintaperiaatteensa hankinta- ja toimittajasopimuksiin, mukaan lukien riskinhallintatoimenpiteet;
- (f) perustettava valitusmekanismi, joka toimii riskitietoisuuteen liittyvänä varhaisvaroitusjärjestelmänä, tai tarjottava tällainen mekanismi yhdessä

muiden talouden toimijoiden tai organisaatioiden kanssa taikka helpottamalla kääntymistä ulkoisen asiantuntijan tai elimen, kuten oikeusasiamiehen, puoleen.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen talouden toimijain on
- (a) tunnistettava ja arvioitava liitteessä X olevassa 2 kohdassa mainittuihin riskiluokkiin liittyvät haitalliset vaikutukset hankintaketjussaan 2 kohdan nojalla annettavien tietojen valossa suhteessa hankintaketjuperiaatteidensa normeihin;
 - (b) pantava täytäntöön strategia, jolla vastataan tunnistettuihin riskeihin ja joka on suunniteltu niin, että sillä estetään tai vähennetään haitallisia vaikutuksia seuraavin toimin:
 - i) raportoimalla hankintaketjun riskinarvioinnin tuloksista tätä tarkoitusta varten nimetyille ylemmän johdon edustajille;
 - ii) hyväksymällä riskinhallintatoimenpiteitä OECD:n *due diligence* -ohjeiden liitteen II mukaisesti ottaen huomioon mahdollisuutensa vaikuttaa ja toteuttaa tarpeen mukaan toimia sellaisten tavarantoimittajien painostamiseksi, jotka voivat tehokkaimmin estää tai vähentää yksilöityjä riskejä;
 - iii) panemalla täytäntöön riskinhallintasuunnitelma, seuraamalla ja valvomalla riskinvähennystoimien onnistumista, raportoimalla asiasta tätä tarkoitusta varten nimetyille ylemmän johdon edustajille ja harkitsemalla yhteistyön keskeyttämistä tai lopettamista tavarantoimittajan kanssa, jos riskinvähennystoimissa on epäonnistuttu, edellä olevan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisten sopimusjärjestelyjen pohjalta;
 - iv) toteuttamalla täydentäviä tieto- ja riskiarviointeja riskeistä, joita on vähennettävä, tai olosuhteiden muuttumisen jälkeen.

Jos 1 kohdassa tarkoitettu talouden toimija toteuttaa riskinvähennystoimia ja jatkaa samalla kauppaa tai keskeyttää kaupan tilapäisesti, sen on kuultava tavarantoimittajia ja asianomaisia sidosryhmiä, mukaan lukien paikallis- ja keskushallinnon viranomaiset, kansainväliset tai kansalaisyhteiskunnan organisaatiot sekä kolmannet osapuolet, joihin asia vaikuttaa, sekä sovittava mitattavissa olevasta riskinhallintasuunnitelmaan sisältyvästä riskinvähennysstrategiasta.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen talouden toimijain on yksilöitävä ja arvioitava haitallisten vaikutusten todennäköisyys hankintaketjussaan liitteessä X olevassa 2 kohdassa mainituissa riskiluokissa käyttämällä saatavilla olevia raportteja ilmoitetun laitoksen suorittamasta ulkopuolisesta todennuksesta, joka koskee kyseiseen ketjuun kuuluvia toimittajia, ja arvioimalla tarpeen mukaan *due diligence* -käytäntöjään. Mainittujen todennusraporttien on oltava 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisia. Jos tällaisia kolmannen osapuolen todentamia raportteja hankintaketjun toimittajista ei ole saatavilla, 1 kohdassa tarkoitettujen talouden toimijain on yksilöitävä ja arvioitava hankintaketjunsä riskit oman riskinhallintajärjestelmänsä osana. Näissä tapauksissa 1 kohdassa tarkoitettujen talouden toimijoiden on hankittava omalle hankintaketjun selvitysprosessilleen 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukainen ilmoitetun laitoksen ulkopuolinen todennus.

Edellä 1 kohdassa tarkoitetun talouden toimijan on raportoitava kolmannessa alakohdassa tarkoitetun riskinarvioinnin tuloksista tätä varten nimetyille ylemmän johtonsa edustajille ja pantava täytöntöön vastastrategia, jolla pyritään estämään tai vähentämään haitallisia vaikutuksia.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun talouden toimijan on hankittava hankintaketjun selvityspäätteilleen ilmoitetun laitoksen todennus, jäljempänä 'ulkopuolinen todennus'.

Ilmoitetun laitoksen suorittaman ulkopuolisen todennuksen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- (a) sen on katettava kaikki toiminnot, prosessit ja järjestelmät, joita talouden toimija käyttää täyttääkseen hankintaketjunsä selvitysvaatimukset 2, 3 ja 5 kohdan mukaisesti;
- (b) sen tavoitteena on oltava selvittää, ovatko akkuja markkinoille saattavan talouden toimijan käyttämät hankintaketjun selvityskäytännöt 2, 3 ja 5 kohdan mukaisia;
- (c) siinä on annettava akkuja markkinoille saattavalle talouden toimijalle suosituksia siitä, miten se voi parantaa hankintaketjunsä selvityskäytäntöjä;
- (d) sen on noudatettava OECD:n *due diligence* -ohjeissa asetettuja riippumattomuuteen, pätevyteen ja vastuuvollisuuteen liittyviä tarkastuspäätteitä.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun talouden toimijan on pyynnöstä asetettava jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisten saataville 4 kohdan mukaisesti teetettyä ulkopuolista todennusta koskevat raportit tai näyttö siitä, että komission 72 artiklan mukaisesti tunnustamaa hankintaketjun selvitysjärjestelyä on noudatettu.

6. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun talouden toimijan on asetettava toimitusketjussa välittömästi seuraavien ostajien saataville kaikki hankintaketjun selvityspäätteidensä mukaisesti hankkimansa ja säilyttämänsä tiedot ottaen asianmukaisesti huomioon liikesalaisuus ja muut kilpailunäkökohdat.

Edellä 1 kohdassa tarkoitetun talouden toimijan on vuosittain julkistettava tietoja mahdollisimman laajasti, myös internetissä, hankintaketjunsä selvityspäätteistä. Tiedoissa on esitettävä toimenpiteet, joita talouden toimija on toteuttanut täyttääkseen 2 ja 3 kohdassa asetetut vaatimukset, myös huomiot liitteessä X olevassa 2 kohdassa mainittuihin riskiluokkiin kuuluvista merkittävistä haitallisista vaikutuksista ja keinoista niiden lieventämiseksi, sekä tiivistelmä 4 kohdan mukaisesti toteutetuista ulkopuolisista todennuksista, mukaan lukien ilmoitetun laitoksen nimi, ottaen asianmukaisesti huomioon liikesalaisuus ja muut kilpailunäkökohdat.

Jos 1 kohdassa tarkoitettu talouden toimija kykenee kohtuullisesti katsoen toteamaan, että akussa käytetyt liitteessä X olevassa 1 kohdassa mainitut raaka-aineet ovat peräisin ainoastaan kierrätetyistä lähteistä, sen on kohtuullisin osin julkaistava tähän toteamaan johtaneet päätelmänsä, ottaen asianmukaisesti huomioon liikesalaisuus ja muut kilpailunäkökohdat.

7. Komissio laatii ohjeistuksen tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa määriteltyjen hankintaketjun selvitysvaatimusten soveltamisesta liitteessä X olevassa 2 kohdassa tarkoitettujen sosiaalisten ja ympäristöriskien osalta ja erityisesti liitteessä X olevassa 3 kohdassa tarkoitettuja kansainvälisiä asiakirjoja noudattaen.

8. Siirretään komissiolle valta antaa 73 artiklan mukaisesti delegeoituja säädöksiä, joilla
- (a) muutetaan liitteessä X olevia raaka-aineiden ja riskiluokkien luetteloja akkujen valmistuksen ja kemiallisten ratkaisujen tieteellisen ja teknisen kehityksen huomioon ottamiseksi ja muutetaan asetusta (EU) 2017/821;
 - (b) muutetaan 1 kohdassa tarkoitetun talouden toimijan 2–4 kohdassa esitettyjä velvoitteita asetukseen (EU) 2017/821 ja OECD:n *due diligence* -ohjeiden liitteen I suosituksiin tehtävien muutosten huomioon ottamiseksi.

40 artikla

Valtuutetun edustajan velvollisuudet

1. Jos akun valmistaja ei ole sijoittautunut jäsenvaltioon, akku voidaan saattaa unionin markkinoille vain siinä tapauksessa, että valmistaja nimeää itselleen yksittäisen valtuutetun edustajan.
2. Nimeämisellä annetaan valtuutetulle edustajalle toimeksianto, joka on voimassa vasta, kun valtuutettu edustaja on hyväksynyt sen kirjallisesti, ja sen on käsitettävä ainakin kaikki saman akkumallin akut.
3. Edellä 38 artiklan 1 kohdassa säädetyt velvollisuudet ja teknisten asiakirjojen laatimisvelvollisuus eivät kuulu osana valtuutetun edustajan toimeksiantoon.
4. Valtuutetun edustajan on suoritettava valmistajalta saamassaan toimeksiannossa määritellyt tehtävät. Valtuutetun edustajan on pyynnöstä toimitettava toimeksiannosta jäljennös toimivaltaiselle viranomaiselle. Valtuutetun edustajan on toimeksiannon mukaan voitava suorittaa ainakin seuraavat tehtävät:
 - (a) tarkistaa, että EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus ja tekniset asiakirjat on laadittu ja, tarvittaessa, että valmistaja on suorittanut asiaankuuluvan vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn;
 - (b) pitää EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus ja päivitetty tekniset asiakirjat markkinavalvontaviranomaisten saatavilla kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun akku on saatettu markkinoille;
 - (c) antaa kansallisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä kyseiselle viranomaiselle kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen akun vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi;
 - (d) tehdä kansallisten viranomaisten kanssa näiden pyynnöstä yhteistyötä toimissa, joilla pyritään poistamaan valtuutetun edustajan toimeksiannon piiriin kuuluvien akkujen aiheuttamat riskit;
 - (e) täyttää V luvun mukaiset valmistajan velvollisuudet.
 - (f) päättää toimeksiannon, jos valmistaja toimii vastoin tämän asetuksen mukaisia velvoitteitaan.

41 artikla

Maahantuojan velvollisuudet

1. Maahantuojat saavat saattaa markkinoille tai ottaa käyttöön ainoastaan II ja III luvun vaatimusten mukaisia akkuja.
2. Ennen akun saattamista markkinoille tai sen ottamista käyttöön maahantuojien on todennettava, että valmistaja on suorittanut 17 artiklassa tarkoitetun asiaankuuluvan

vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyyn. Niiden on todennettava, että valmistaja on laatinut liitteessä VIII tarkoitetut tekniset asiakirjat, että akkuun on kiinnitetty 19 artiklassa tarkoitettu CE-merkintä tai 13 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu QR-koodi, että sen mukana on vaaditut asiakirjat ja että valmistaja on noudattanut 38 artiklan 7, 8 ja 9 kohdassa säädettyjä velvollisuuksia.

Jos maahantuoja katsoo tai sillä on syytä uskoa, että akku ei ole II ja III luvussa asetettujen vaatimusten mukainen, maahantuoja ei saa saattaa sitä markkinoille tai ottaa sitä käyttöön ennen kuin se on saatettu sovellettavien vaatimusten mukaiseksi. Lisäksi silloin, kun akkuun liittyy riski, maahantuojan on ilmoitettava siitä valmistajalle ja markkinavalvontaviranomaisille.

3. Maahantuojien on ilmoitettava nimensä, rekisteröity tuotenimensä tai rekisteröity tavaramerkkinsä ja osoitteensa, josta niihin saa yhteyden, akussa tai, mikäli tämä ei ole mahdollista, akun pakkauksessa tai akun mukana seuraavassa asiakirjassa. Yhteystiedot on esitettävä kuluttajien, muiden loppukäyttäjien ja markkinavalvontaviranomaisten helposti ymmärtämällä kielellä.
4. Maahantuojien on varmistettava, että valmistaja on täyttänyt 38 artiklan 7, 9 ja 10 kohdan mukaiset velvoitteensa.
5. Maahantuojien on varmistettava, että sinä aikana, jona akku on heidän vastuullaan, varastointi- tai kuljetusolosuhteet eivät vaaranna sen vaatimustenmukaisuutta II ja III luvussa säädettyjen vaatimusten suhteen.
6. Kun akun aiheuttaman riskin vuoksi pidetään asianmukaisena, maahantuojien on suoritettava kuluttajien terveyden ja turvallisuuden suojelemiseksi näytteisiin perustuvia testejä kaupan pidetyille akuille, tehtävä selvitys ja tarvittaessa pidettävä kirjaa valituksista, akuista, jotka eivät täytä vaatimuksia, ja akkuja koskevista palautusmenettelyistä sekä tiedotettava jakelijoille kaikesta tällaisesta valvonnasta.
7. Maahantuojien, jotka katsovat tai joilla on syytä uskoa, että akku, jonka ne ovat saattaneet markkinoille tai ottaneet käyttöön, ei ole II ja III luvussa säädettyjen vaatimusten mukainen, on viipymättä ryhdyttävä tarvittaviin korjaaviin toimiin kyseisen akun saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi, sen poistamiseksi markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi tarpeen mukaan. Mikäli akku aiheuttaa riskin, maahantuojien on lisäksi välittömästi tiedotettava asiasta sen jäsenvaltion kansalliselle viranomaiselle, jossa ne ovat asettaneet akun saataville markkinoilla, ja ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot erityisesti vaatimustenvastaisuudesta ja toteutetuista korjaavista toiminna.
8. Maahantuojien on pidettävä liitteessä VIII tarkoitetut tekniset asiakirjat ja EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen jäljennös kansallisten viranomaisten ja markkinavalvontaviranomaisten saatavilla 10 vuoden ajan sen jälkeen, kun akku on saatettu markkinoille tai otettu käyttöön.
9. Maahantuojien on kansallisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä annettava tälle kaikki tiedot ja tekniset asiakirjat, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että akku on II ja III luvussa säädettyjen vaatimusten mukainen, kielellä, jota kyseinen viranomainen voi helposti ymmärtää. Tällaiset tiedot ja tekniset asiakirjat voidaan antaa joko paperiversiona tai sähköisesti. Maahantuojien on tehtävä kansallisen viranomaisen kanssa tämän pyynnöstä yhteistyötä toimissa, joilla pyritään poistamaan niiden markkinoille saattamien tai käyttöön ottamien akkujen aiheuttamat riskit.

42 artikla
Jakelijan velvollisuudet

1. Asettaessaan akun saataville markkinoilla jakelijoiden on toimittava asiaankuuluvaa huolellisuutta noudattaen tämän asetuksen vaatimusten suhteen.
2. Ennen akun asettamista saataville markkinoilla jakelijoiden on tarkistettava, että
 - (a) valmistaja, valmistajan valtuutettu edustaja, maahantuoja tai muut jakelijat on rekisteröity jonkin jäsenvaltion alueella 46 artiklan mukaisesti,
 - (b) akuissa on CE-merkintä,
 - (c) akun mukana on vaaditut asiakirjat kielellä, jota kuluttajat ja muut loppukäyttäjät helposti ymmärtävät siinä jäsenvaltiossa, jossa akku on tarkoitettu asettaa saataville markkinoilla, sekä ohjeet ja turvallisuustiedot ja
 - (d) valmistaja ja maahantuoja ovat noudattaneet 38 artiklan 7, 9 ja 10 kohdassa ja 41 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.
3. Jos jakelija katsoo tai sillä on syytä uskoa, että akku ei ole II ja III luvussa asetettujen vaatimusten mukainen, jakelija ei saa asettaa sitä saataville markkinoilla ennen kuin se on saatettu sovellettavien vaatimusten mukaiseksi. Jos akkuun liittyy riski, jakelijan on ilmoitettava siitä valmistajalle tai maahantuojalle ja asiaankuuluville markkinavalvontaviranomaisille.
4. Jakelijoiden on varmistettava, että sinä aikana, jona akku on heidän vastuullaan, varastointi- tai kuljetusolosuhteet eivät vaaranna sen vaatimustenmukaisuutta II ja III luvussa säädettyjen vaatimusten suhteen.
5. Jakelijoiden, jotka katsovat tai joilla on syytä uskoa, että akku, jonka ne ovat asettaneet saataville markkinoilla, ei ole II ja III luvussa säädettyjen vaatimusten mukainen, on varmistettava tarvittavien korjaavien toimien toteuttaminen kyseisen akun saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi tai sen poistamiseksi markkinoilta tai palautusmenettelyn järjestämiseksi tarpeen mukaan. Mikäli akku aiheuttaa riskin, jakelijoiden on välittömästi tiedotettava asiasta niiden jäsenvaltioiden kansallisille viranomaisille, joissa ne ovat asettaneet akun saataville markkinoilla, ja ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot erityisesti vaatimustenvastaisuudesta ja toteutetuista korjaavista toimista.
6. Jakelijoiden on kansallisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä annettava tälle kaikki tiedot ja tekniset asiakirjat, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että akku on II ja III luvussa säädettyjen vaatimusten mukainen, kielellä, jota kyseinen viranomainen voi helposti ymmärtää. Tällaiset tiedot ja tekniset asiakirjat voidaan antaa joko paperiversiona tai sähköisesti. Jakelijoiden on tehtävä kansallisen viranomaisen kanssa tämän pyynnöstä yhteistyötä toimissa, joilla pyritään poistamaan niiden markkinoilla saataville asettamien akkujen aiheuttamat riskit.

43 artikla
Huolintapalvelujen tarjoajien velvollisuudet

Huolintapalvelujen tarjoajien on varmistettava, että niiden käsittelemien akkujen varastoinnin, pakkaamisen, edelleenohjaamisen tai lähettämisen aikaiset olosuhteet eivät vaaranna akkujen vaatimustenmukaisuutta II ja III luvussa säädettyjen vaatimusten suhteen.

44 artikla

Tapaukset, joissa valmistajien velvollisuuksia sovelletaan maahantuojiin ja jakelijoihin

Maahantuoja tai jakelijaa pidetään tätä asetusta sovellettaessa valmistajana ja sitä koskevat samat velvoitteet kuin valmistajaa 40 artiklan mukaisesti seuraavissa tapauksissa:

- (a) akku saatetaan markkinoille tai otetaan käyttöön kyseisen maahantuojan tai jakelijan omalla nimellä tai tavaramerkillä;
- (b) kyseinen maahantuoja tai jakelija muuttaa jo markkinoille saatettua tai käyttöön otettua akkua tavalla, joka voi vaikuttaa tämän asetuksen vaatimusten täyttymiseen;
- (c) kyseinen maahantuoja tai jakelija muuttaa jo markkinoille saatetun tai käyttöön otetun akun käyttötarkoitusta.

45 artikla

Talouden toimijoiden tunnistetiedot

Talouden toimijoiden on markkinavalvontaviranomaisen tai kansallisen viranomaisen pyynnöstä annettava 10 vuoden ajan akun markkinoille saattamisen jälkeen tiedot seuraavista:

- (a) niille akun toimittaneiden talouden toimijoiden tunnistetiedot;
- (b) niiden talouden toimijoiden tunnistetiedot, joille ne ovat toimittaneet akun, sekä määrä ja tarkat mallit.

VII luku

Akkujen käsittely elinkaaren päättyessä

46 artikla

Tuottajarekisteri

1. Jäsenvaltioiden on perustettava tuottajarekisteri palvelemaan seurantaan siitä, että tuottajat noudattavat tämän luvun vaatimuksia. Rekisteriä hallinnoi toimivaltainen viranomainen.
2. Tuottajat on veloitettava rekisteröitymään. Tätä varten niiden on toimitettava hakemus sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa ne asettavat akun saataville markkinoilla ensimmäisen kerran. Jos tuottaja on nimennyt tuottajavastuujärjestön 47 artiklan 2 kohdan mukaisesti, tämän artiklan mukaiset velvoitteet täyttää soveltuvien osin kyseinen järjestö, jollei toisin säädetä.

Tuottajan on rekisteröintihakemuksessaan toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavat tiedot:

- (a) tuottajan nimi ja osoite, mukaan lukien postinumero ja paikkakunta, katuosoite, maa, puhelin- ja faksinumero (jos on), internetosoite ja sähköpostiosoite;
- (b) tuottajan kansallinen tunnistuskoodi, mukaan lukien sen kaupparekisterinumero tai vastaava virallinen rekisterinumero, sekä eurooppalainen tai kansallinen veronumero;
- (c) 47 artiklan 2 kohdan mukaisen valtuutuksen tapauksessa tuottajavastuujärjestön on a ja b alakohdassa vaadittujen tietojen lisäksi toimitettava

- i) edustamansa tuottajan nimi ja yhteystiedot, mukaan lukien postinumero ja paikkakunta, katuosoite, maa, puhelin- ja faksinumerot, internetosoite ja sähköpostiosoite;
 - ii) edustamansa tuottajan toimeksianto;
 - iii) jos valtuutettu edustaja edustaa useampaa kuin yhtä tuottajaa, kunkin edustetun tuottajan nimi ja yhteystiedot erikseen ilmoitettuina.
- (d) niiden akkujen tyyppi, jotka tuottaja aikoo asettaa ensimmäistä kertaa saataville markkinoilla jäsenvaltion alueella, eli irtoakku, teollisuusakku, sähköajoneuvoakku tai autonakku;
- (e) tavaramerkki, jolla tuottaja aikoo tarjota akkuja jäsenvaltiossa;
- (f) tiedot siitä, miten tuottaja täyttää 47 artiklassa säädetyt velvollisuutensa sekä 48 artiklassa ja 49 artiklassa säädetyt vaatimukset:
- i) irtoakkujen osalta tämän f alakohdan vaatimukset on täytettävä antamalla
 - ilmoitus osoitukseksi toimenpiteistä, jotka tuottaja on toteuttanut 47 artiklassa säädettyjen tuottajavastuuta koskevien velvoitteiden täyttämiseksi, toimenpiteistä, jotka on toteutettu 48 artiklan 1 kohdassa säädettyjen erilliskeräysvelvoitteiden täyttämiseksi tuottajan toimittamien akkujen määrän osalta, sekä järjestelmästä, jolla varmistetaan toimivaltaisille viranomaisille ilmoitettujen tietojen luotettavuus;
 - tapauksen mukaan tuottajavastuujärjestön, jonka tuottaja on valtuuttanut täyttämään laajennettua tuottajavastuuta koskevat velvoitteensa 47 artiklan 2 kohdan mukaisesti, nimi ja yhteystiedot, mukaan lukien postinumero ja paikkakunta, katuosoite, maa, puhelin- ja faksinumerot, internetosoite, sähköpostiosoite sekä kansallinen tunnistuskoodi, mukaan lukien tuottajavastuujärjestön kaupparekisterinumero tai vastaava virallinen rekisterinumero, sekä eurooppalainen tai kansallinen veronumero ja tuottajavastuujärjestön edustaman tuottajan toimeksianto;
 - ii) autonakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvoakkujen osalta tämän f alakohdan vaatimukset on täytettävä antamalla
 - ilmoitus toimenpiteistä, jotka tuottaja on toteuttanut 47 artiklassa säädettyjen tuottajavastuuta koskevien velvoitteiden täyttämiseksi, toimenpiteistä, jotka on toteutettu 49 artiklan 1 kohdassa säädettyjen keräysvelvoitteiden täyttämiseksi tuottajan toimittamien akkujen määrän osalta, sekä järjestelmästä, jolla varmistetaan toimivaltaisille viranomaisille ilmoitettujen tietojen luotettavuus;
 - tapauksen mukaan tuottajavastuujärjestön, jonka tuottaja on valtuuttanut täyttämään laajennettua tuottajavastuuta koskevat velvoitteensa 47 artiklan 2 ja 4 kohdan mukaisesti, kansallinen tunnistuskoodi, mukaan lukien tuottajavastuujärjestön kaupparekisterinumero tai vastaava virallinen rekisterinumero, sekä eurooppalainen tai kansallinen veronumero ja tuottajavastuujärjestön edustaman tuottajan toimeksianto;

- jos tuottajavastuujärjestö edustaa useampaa kuin yhtä tuottajaa, sen on ilmoitettava erikseen, miten kukin sen edustamista tuottajista täyttää 47 artiklassa vahvistetut velvollisuudet.
- (g) tuottajan tai 47 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimetyn tuottajavastuujärjestön ilmoitus siitä, että annetut tiedot pitävät paikkansa.
3. Toimivaltainen viranomainen
- (a) vastaanottaa 2 kohdassa tarkoitettujen tuottajien rekisteröintihakemukset sähköisen tietojenkäsittelyjärjestelmän kautta, jonka yksityiskohtaiset tiedot ovat saatavilla toimivaltaisten viranomaisten verkkosivustolla;
 - (b) myöntää rekisteröinnin ja antaa rekisteröintinumeron kuuden viikon kuluessa siitä, kun kaikki 2 kohdassa säädetyt tiedot on toimitettu;
 - (c) voi vahvistaa rekisteröintivaatimuksiin ja -prosessiin liittyviä sääntöjä lisäämättä olennaisia vaatimuksia 2 kohdassa säädettyihin vaatimuksiin;
 - (d) voi periä tuottajilta kustannuksiin perustuvia ja oikeasuhteisia maksuja 2 kohdassa tarkoitettujen hakemusten käsittelystä.
4. Tuottajan tai tapauksen mukaan tuottajavastuujärjestön, joka on nimetty 47 artiklan 2 kohdan mukaisesti edustamiensa tuottajien puolesta, on ilman aiheutonta viivytystä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista rekisteröintinsä tietojen muutoksista ja mahdollisesta akkujen, joihin sen rekisteröinnissä 1 kohdan d alakohdan mukaisesti viitataan, markkinoilla saataville asettamisen pysyvästä lopettamisesta jäsenvaltion alueella.

47 artikla

Laajennettu tuottajavastuu

1. Akkujen tuottajilla on oltava laajennettu tuottajavastuu akuista, jotka ne asettavat ensimmäistä kertaa saataville markkinoilla jäsenvaltion alueella, jotta varmistetaan tässä luvussa säädettyjen jätehuoltovelvoitteiden täyttäminen. Tähän vastuuseen kuuluu velvollisuus
- (a) järjestää käytettyjen akkujen erilliskeräys 48 artiklan ja 49 artiklan mukaisesti ja tätä seuraava kuljetus ja valmistelu käyttötarkoituksen muuttamiseen ja uudelleenvalmistukseen sekä käytettyjen akkujen käsittely ja kierrätys 56 artiklan mukaisesti, mukaan lukien tarvittavat turvallisuustoimenpiteet;
 - (b) raportoida jäsenvaltion alueella ensimmäistä kertaa markkinoilla saataville asetettaviin akkuihin liittyvistä velvollisuuksista 61 artiklan mukaisesti;
 - (c) edistää akkujen erilliskeräystä, myös kattamalla kustannukset kartoituksista, joiden tarkoituksena on tunnistaa loppukäyttäjien epäasianmukaisesti käytöstä poistamat akut 48 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 - (d) antaa tietoja, mukaan lukien akkujen elinkaaren loppuvaiheen tiedot 60 artiklan mukaisesti;
 - (e) rahoittaa a–d alakohdassa tarkoitettut toimet.
2. Tuottajat voivat antaa 6 kohdan mukaisesti valtuutetun tuottajavastuujärjestön tehtäväksi täyttää laajennettua tuottajavastuuta koskevat velvoitteet puolestaan.
3. Tuottajien ja niiden puolesta toimivien tuottajavastuujärjestöjen, jos sellaiset on nimetty 2 kohdan mukaisesti, on

- (a) oltava sellaisia, että niillä on tarvittavat organisatoriset ja taloudelliset resurssit 1 kohdassa tarkoitettujen laajennettua tuottajavastuuta koskevien velvoitteiden täyttämiseksi;
 - (b) otettava käyttöön riittävät omavalvontamekanismit tukeaan säännölliset riippumattomat tarkastukset, joiden kohteena ovat
 - i) niiden varainhoito, mukaan lukien 1 kohdan e alakohdassa ja tämän kohdan a alakohdassa säädettyjen vaatimusten noudattaminen;
 - ii) tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen (EY) N:o 1013/2006 vaatimusten mukaisesti kerättyjen ja toimitettujen tietojen laatu;
4. Jos laajennettu tuottajavastuu toteutetaan kollektiivisesti, tuottajavastuujärjestöjen on varmistettava, että tuottajien niille maksamat maksuosuudet
- (a) mukautetaan vähintään akkutyypin ja -kemian mukaan ja ottaen tarvittaessa huomioon akun ladattavuus ja kierrätetyn sisällön aste akkujen valmistuksessa;
 - (b) mukautetaan siten, että otetaan huomioon mahdolliset tulot, joita tuottajavastuujärjestöt saavat akkujen ja käytettyjen akkujen uusioraaka-aineiden uudelleenkäytöstä ja myynnistä;
 - (c) takaavat tuottajien tasapuolisen kohtelun riippumatta näiden alkuperästä tai koosta aiheuttamatta kohtuutonta sääntelytaakkaa akkuja pieniä määriä tuottaville tuottajille, mukaan lukien pienet ja keskisuuret yritykset.
5. Jos jokin kolmas osapuoli, joka ei ole tuottaja tai tuottajavastuujärjestö, toteuttaa 48 artiklan 2 kohdan, 49 artiklan 3 kohdan, 53 artiklan 1 kohdan, 56 artiklan 1 kohdan ja 61 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti toimia 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettujen velvoitteiden täyttämiseksi, tuottajien kattamat kustannukset eivät saa ylittää kustannuksia, joita kyseisten toimien kustannustehokas suorittaminen edellyttää. Tällaiset kustannukset on vahvistettava avoimesti asianomaisten tuottajien ja kolmansien osapuolten välillä, ja niitä on mukautettava akuista ja käytetyistä akuista peräisin olevien uusioraaka-aineiden uudelleenkäytöstä ja myynnistä saatavien tulojen huomioon ottamiseksi.
6. Tuottajavastuujärjestöjen on haettava lupaa toimivaltaiselta viranomaiselta. Lupa voidaan myöntää ainoastaan, jos osoitetaan, että tuottajavastuujärjestön käyttöön ottamat toimenpiteet riittävät täyttämään tässä artiklassa säädettyt velvoitteet niiden akkujen määrän osalta, jotka tuottajat, joiden puolesta se toimii, asettavat ensimmäistä kertaa saataville markkinoilla jäsenvaltion alueella. Toimivaltaisen viranomaisen on säännöllisin väliajoin tarkistettava, täyttyvätkö 1, 3, 4 ja 5 kohdassa säädettyt luvan myöntämisen edellytykset edelleen. Toimivaltaisten viranomaisten on vahvistettava lupamenettelyn yksityiskohdat ja säännöt, jotta voidaan todentaa edellytysten noudattaminen, mukaan lukien tiedot, jotka tuottajien on toimitettava tätä varten.
- Tuottajavastuujärjestöjen on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle ilman aiheutonta viivytystä kaikista lupahakemukseen sisältyvien tietojen muutoksista, kaikista luvan ehtoja koskevista muutoksista sekä toiminnan pysyvästä lopettamisesta.
- Jos useille tuottajavastuujärjestöille on jäsenvaltion alueella annettu lupa täyttää laajennettua tuottajavastuuta koskevat velvoitteet tuottajien puolesta, niiden on täytettävä laajennettua tuottajavastuuta koskevat velvoitteensa koordinoitusti siten, että varmistetaan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen toimien kattavuus koko

jäsenvaltion alueella. Jäsenvaltioiden on annettava toimivaltaisen viranomaisen tehtäväksi valvoa tai nimettävä riippumaton kolmas osapuoli valvomaan, että tuottajavastuujärjestöt täyttävät koordinoitvelvoitteensa edellisen virkkeen mukaisesti.

7. Edellä olevan 3 kohdan a alakohdan noudattamisen osoittamiseksi tuottajien tai niiden puolesta toimivien tuottajavastuujärjestöjen, jos sellaisia on nimetty 2 kohdan mukaisesti, on annettava vakuus, joka voi olla muodoltaan kierrätysvakuutus tai sulkutili tai tuottajan osallistuminen tuottajavastuujärjestöön.
8. Tuottajavastuujärjestöjen on varmistettava hallussaan olevien tietojen luottamuksellisuus, kun on kyse yritysten sisäisistä tiedoista tai yksittäisiin tuottajiin tai niiden valtuutettuihin edustajiin suoraan liittyvistä tiedoista.
9. Tuottajavastuujärjestöjen on julkaistava verkkosivustoillaan kunkin vuoden loppuun mennessä seuraavat tiedot, jollei liikesalaisuudesta muuta johdu:
 - (a) tuottajavastuujärjestön omistus;
 - (b) luettelo tuottajista, jotka ovat antaneet tuottajavastuujärjestön tehtäväksi täyttää laajennettua tuottajavastuuta koskevat velvoitteensa niiden puolesta;
 - (c) akkujen määrässä, jotka tuottajavastuujärjestöjen jäsentuottajat ovat asettaneet ensimmäistä kertaa saataville markkinoilla jäsenvaltiossa, saavutettu käytettyjen akkujen erilliskeräysaste, kierrätysaste ja kierrätystehokkuudet;
 - (d) jäsentuottajien akkua kohden tai akkupainon mukaan maksamat maksuosuudet sekä 4 kohdan a alakohdan mukaisesti sovelletut maksujen mukauttamislakat.
10. Toimivaltainen viranomaisten on varmistettava, että tuottajat, mukaan lukien akkuja etäsovimusten perusteella toimittavat tuottajat, ja niiden puolesta toimivat tuottajavastuujärjestöt, jos sellaiset on nimetty 2 kohdan mukaisesti, noudattavat tässä artiklassa säädettyjä velvoitteita.
11. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön mekanismi säännölliselle vuoropuhelulle asianomaisten sidosryhmien välillä, jotka osallistuvat laajennettua tuottajavastuuta koskevien velvoitteiden täytäntöönpanoon akkujen osalta, mukaan lukien tuottajat ja jakelijat, yksityiset tai julkiset jätehuoltotoimijat, paikallisviranomaiset, kansalaisyhteiskunnan järjestöt ja soveltuvin osin yhteisötalouden toimijat, uudelleenkäyttö- ja korjausverkostot sekä uudelleenkäyttöön valmistelevat toiminnanharjoittajat.
12. Siirretään komissiolle sisämarkkinoiden vääristymisen välttämiseksi tarvittaessa valta antaa täytäntöönpanosäädös, jossa vahvistetaan perusteet 4 kohdan a alakohdan soveltamiselle. Tämä täytäntöönpanosäädös ei voi koskea maksuosuuksien tason täsmällistä määrittämistä. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 74 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
13. Direktiivin 2008/98/EY 8 ja 8 a artiklaa ei sovelleta akkuihin.

48 artikla

Käytettyjen irtoakkujen keräys

1. Tuottajien tai niiden puolesta toimivien tuottajavastuujärjestöjen, jos sellaisia on nimetty 47 artiklan 2 kohdan mukaisesti, on varmistettava kaikkien käytettyjen irtoakkujen keräys niiden luonteesta, tavaramerkistä tai alkuperästä riippumatta sen

jäsenvaltion alueella, jossa ne asettavat akkuja ensimmäistä kertaa saataville markkinoilla. Tätä varten niiden on

- (a) perustettava käytettyjen irtoakkujen keräyspisteitä;
- (b) tarjottava käytettyjen irtoakkujen keräystä maksutta 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuille tahoille ja huolehdittava käytettyjen irtoakkujen keräyksestä kaikilta tahoilta, jotka ovat hyödyntäneet tätä mahdollisuutta, jäljempänä 'keräysverkostoon liitetyt keräyspisteet';
- (c) huolehdittava tarvittavista käytännön järjestelyistä keräystä ja kuljetusta varten, mukaan lukien sopivien direktiivin 2008/98/EY vaatimukset täyttävien keräys- ja kuljetussäiliöiden tarjoaminen maksutta keräysverkostoon liitetyille keräyspisteille;
- (d) varmistettava, että keräysverkostoon liitettyihin keräyspisteisiin kerätyt käytetyt irtoakut kerätään maksutta ja sopivan tiheästi suhteessa keräyspisteiden kattamaan alueeseen ja niiden kautta yleensä kerättävien käytettyjen irtoparistojen määrään ja vaarallisuuteen;
- (e) varmistettava, että jätehuoltotoimija käsittelee ja kierrättää keräysverkostoon liitetyistä keräyspisteistä kerätyt käytetyt irtoakut luvan saaneessa laitoksessa 56 artiklan mukaisesti.

2. Tuottajien tai niiden puolesta toimivien tuottajavastuujärjestöjen, jos sellaisia on nimetty 47 artiklan 2 kohdan mukaisesti, on varmistettava, että keräysverkosto

- (a) muodostuu keräyspisteistä, joita ne tarjoavat yhteistyössä
 - i) jakelijoiden kanssa 50 artiklan mukaisesti;
 - ii) sähkö- ja elektroniikkalaiteromun ja romuajoneuvojen käsittely- ja kierrätyslaitosten kanssa 52 artiklan mukaisesti;
 - iii) viranomaisten tai jätehuollosta niiden puolesta huolehtivien kolmansien osapuolten kanssa 53 artiklan mukaisesti;
 - iv) vapaaehtoisten keräyspisteiden kanssa 54 artiklan mukaisesti;
- (b) kattaa jäsenvaltion koko alueen ottaen huomioon väestön koko, käytettyjen irtoakkujen odotettu määrä sekä käytettävyys ja läheisyys loppukäyttäjien kannalta, rajoittumatta alueisiin, joilla käytettyjen irtoakkujen keräys ja sen jälkeinen jätehuolto on kannattavaa.

3. Kun loppukäyttäjät jättävät käytettyjä irtoakkuja 2 kohdassa tarkoitettuihin keräyspisteisiin, heiltä ei saa periä maksua eikä heitä saa velvoittaa ostamaan uutta akkua.

4. Tuottajien tai niiden puolesta toimivien tuottajavastuujärjestöjen, jos sellaisia on nimetty 47 artiklan 2 kohdan mukaisesti, on saavutettava vähintään seuraavat käytettyjen irtoakkujen keräystavoitteet laskettuna prosenttiosuuksina irtoakuista, jotka yksittäinen tuottaja tai kollektiivisesti tuottajavastuujärjestön kattamat tuottajat ovat ensimmäistä kertaa asettaneet saataville markkinoilla jäsenvaltiossa, pois lukien kevyiden kulkuneuvojen akut, ja ylläpidettävä samoja keräystavoitteita pysyvästi:

- (a) 45 prosenttia viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023;
- (b) 65 prosenttia viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025;
- (c) 70 prosenttia viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030.

Tuottajien tai niiden puolesta toimivien tuottajavastuujärjestöjen, jos sellaisia on nimetty 47 artiklan 2 kohdan mukaisesti, on laskettava tässä kohdassa tarkoitettu keräysaste liitteen XI mukaisesti.

5. Edellä 1 kohdan ja 2 kohdan a alakohdan mukaisesti perustettuihin keräyspisteisiin ei sovelleta direktiivin 2008/98/EY rekisteröinti- tai lupavaatimuksia.
6. Tuottajien tai tuottajavastuujärjestöjen, jos sellaisia on nimetty 47 artiklan 2 kohdan mukaisesti, on pyydettävä lupa toimivaltaiselta viranomaiselta, jonka on varmistettava, että käyttöön otetuissa järjestelyissä noudatetaan tämän artiklan vaatimuksia. Jos lupaa hakee tuottajavastuujärjestö, lupahakemuksessa on selkeästi mainittava sen edustamat aktiiviset jäsentuottajat.
7. Tuottajavastuujärjestön on varmistettava hallussaan olevien tietojen luottamuksellisuus, kun on kyse yritysten sisäisistä tiedoista tai yksittäisiin tuottajiin suoraan liittyvistä tiedoista. Toimivaltainen viranomainen voi luvassa asettaa tätä varten täytettävät edellytykset.
8. Edellä olevan 6 kohdan mukainen lupa voidaan myöntää ainoastaan, jos asiakirjatodisteilla osoitetaan, että tämän artiklan 1–3 kohdan vaatimukset täyttyvät ja että käyttöön on otettu kaikki järjestelyt vähintään 4 kohdassa tarkoitettun keräystavoitteen saavuttamiseksi ja ylläpitämiseksi pysyvästi. Jos lupaa hakee tuottajavastuujärjestö, se on saatava osana 47 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua lupaa.
9. Toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava yksityiskohtaisesti menettely, jossa 6 kohdan mukainen lupa myönnetään, jotta voidaan varmistaa 1–4 kohdassa ja 56 artiklassa säädettyjen vaatimusten noudattaminen. Tähän sisältyy vaatimus riippumattomien asiantuntijoiden laatimasta selvityksestä tämän artiklan mukaisten keräysjärjestelyjen tarkistamiseksi etukäteen siten, että varmistetaan tämän artiklan vaatimusten noudattaminen. Siihen sisältyvät myös kulloistenkin toimenpiteiden tarkistamista ja toimivaltaisen viranomaisen tekemää päätöstä koskevat määräajat, jotka eivät saa ylittää kuutta viikkoa täydellisen hakemusaineiston toimittamisesta.
10. Toimivaltaisen viranomaisen on tarkasteltava säännöllisesti ja vähintään kolmen vuoden välein, täytyvätkö 6 kohdassa tarkoitettujen luvan myöntämisen edellytykset edelleen. Lupa voidaan peruuttaa, jos 4 kohdassa asetettua keräystavoitetta ei saavuteta tai tuottaja tai tuottajavastuujärjestö rikkoo olennaisesti 1–3 kohdan mukaisia velvoitteitaan.
11. Tuottajan tai sen puolesta toimivan tuottajavastuujärjestön, jos sellainen on nimetty 47 artiklan 2 kohdan mukaisesti, on välittömästi ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista muutoksista 7 kohdassa tarkoitetuissa lupahakemuksen edellytyksissä, kaikista 8 kohdassa tarkoitettuja luvan ehtoja koskevista muutoksista sekä toiminnan pysyvistä lopettamisesta.
12. Jäsenvaltioiden on viiden vuoden välein tehtävä vähintään NUTS 2 -tasolla jätekoostumuksen kartoitus kerätystä sekalaisesta yhdyskuntajätteestä ja sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta, jotta voidaan määrittää käytettyjen irtoakkujen osuus näissä jätevirroissa. Ensimmäinen kartoitus on tehtävä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023. Myöntäessään lupaa 6 kohdan mukaisesti tai tarkastellessaan sitä uudelleen 10 kohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat saamiensa tietojen perusteella vaatia, että irtoakkujen tuottajat tai tuottajavastuujärjestöt ryhtyvät korjaaviin toimiin lisätäkseen keräysverkostoon liitettyjen keräyspisteiden määrää ja toteuttavat 60 artiklan 1 kohdan mukaisesti tiedotuskampanjoita suhteessa

kartoituksessa todettuun käytettyjen irtoakkujen osuuteen sekalaisen yhdyskuntajätteen ja sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätevirroissa.

49 artikla

Käytettyjen autonakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvoakkujen keräys

1. Autonakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvoakkujen tuottajien tai tuottajavastuujärjestöjen, jos sellaisia on nimetty 47 artiklan 2 kohdan mukaisesti, on otettava takaisin maksutta ja velvoittamatta loppukäyttäjää ostamaan uusi akku ja edellyttämättä, että akun on oltava ostettu niiltä, kaikki kulloistakin tyyppiä edustavat käytetyt autonakut, teollisuusakut ja sähköajoneuvoakut, jotka ne ovat asettaneet ensimmäistä kertaa saataville markkinoilla kyseisen jäsenvaltion alueella. Tätä varten niiden on suostuttava ottamaan käytetyt autonakut, teollisuusakut ja sähköajoneuvoakut takaisin loppukäyttäjiltä tai keräyspisteistä, jotka on perustettu yhteistyössä
 - (a) autonakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen akkujen jakelijoiden kanssa 50 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 - (b) 52 artiklassa tarkoitettujen sähkö- ja elektroniikkalaiteromun ja romuajoneuvojen käsittely- ja kierrätyslaitosten kanssa niiden toiminnasta peräisin olevien käytettyjen autonakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvoakkujen osalta;
 - (c) viranomaisten tai jätehuollosta niiden puolesta huolehtivien kolmansien osapuolten kanssa 53 artiklan mukaisesti.

Jos käytetyt teollisuusakut on purettava etukäteen yksityisten, ei-kaupallisten käyttäjien tiloissa, tuottajan velvollisuuteen ottaa kyseiset akut takaisin kuuluu myös velvollisuus kattaa kustannukset, jotka aiheutuvat käytettyjen akkujen purkamisesta ja keräämisestä kyseisten käyttäjien tiloissa.

2. Edellä 1 kohdan mukaisesti käyttöön otettujen takaisinottojärjestelyjen on katettava jäsenvaltion koko alue ottaen huomioon väestön koko ja väestötiheys, käytettyjen autonakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen odotettu määrä sekä käytettävyyden ja läheisyys loppukäyttäjien kannalta, eikä niitä saa rajoittaa alueisiin, joilla käytettyjen autonakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen keräys ja sen jälkeinen jätehuolto on kannattavinta.
3. Autonakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvoakkujen tuottajien tai tuottajavastuujärjestöjen, jos sellaisia on nimetty 47 artiklan 2 kohdan mukaisesti, on
 - (a) tarjottava 1 kohdassa tarkoitetuille keräyspisteille soveltuva keräysinfrastruktuuri käytettyjen autonakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvoakkujen, jotka täyttävät sovellettavat turvallisuusvaatimukset, erilliskeräystä varten ja katettava tarvittavat kyseisille keräyspisteille takaisinotosta aiheutuvat kustannukset. Keräyspisteessä on oltava riittävät säiliöt tällaisten akkujen keräystä ja tilapäistä varastointia varten, jotta voidaan ottaa huomioon näiden keräyspisteiden kautta todennäköisesti kerättävien käytettyjen autonakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvoakkujen määrä ja vaarallisuus;
 - (b) kerättävä käytetyt autonakut, teollisuusakut ja sähköajoneuvoakut 1 kohdassa tarkoitetuista keräyspisteistä sopivan tiheästi suhteessa

erilliskeräysinfrastruktuurin varastointikapasiteettiin ja näiden keräyspisteiden kautta yleensä kerättävien käytettyjen akkujen määrään ja vaarallisuuteen;

- (c) huolehdittava loppukäyttäjiltä ja 1 kohdassa tarkoitetuista keräyspisteistä kerättyjen käytettyjen autonakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvoakkujen toimittamisesta käsittely- ja kierrätyslaitoksiin 56 artiklan mukaisesti.
4. Edellä 3 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettut tahot voivat luovuttaa kerätyt käytetyt autonakut, teollisuusakut ja sähköajoneuvoakut luvan saaneille jätehuoltotoimijoille käsittelyä ja kierrätystä varten 56 artiklan mukaisesti. Tällöin 3 kohdan c alakohdan mukainen tuottajan velvoite katsotaan täytetyksi.

50 artikla *Jakelijan velvollisuudet*

1. Jakelijoiden on otettava käytetyt akut takaisin loppukäyttäjältä maksutta ja ilman velvoitetta ostaa uusi akku niiden kemiallisesta koostumuksesta tai alkuperästä riippumatta. Irtoakut on otettava takaisin niiden vähittäismyyntipaikassa tai sen välittömässä läheisyydessä. Käytetyt autonakut, teollisuusakut ja sähköajoneuvoakut on otettava takaisin niiden vähittäismyyntipaikassa tai sen läheisyydessä. Tämä velvoite rajoittuu sellaisiin käytettyjen akkujen tyyppeihin, jotka sisältyvät tai sisältyvät jakelijan tarjontaan uusina akkuina, ja irtoakkujen osalta siihen määrään, jonka muut loppukäyttäjät kuin ammattikäyttäjät yleensä poistavat käytöstä.
2. Edellä 1 kohdassa säädettyä takaisinottovelvollisuutta ei sovelleta akkuja sisältäviin jätteisiin. Sitä sovelletaan direktiiveissä 2000/53/EY ja 2012/19/EU säädetyn romuajoneuvojen ja laiteromun erilliskeräysvelvoitteen lisäksi.
3. Jakelijoiden on luovutettava takaisin ottamansa käytetyt akut tuottajille tai tuottajavastuujärjestöille, jotka vastaavat kyseisten akkujen keräyksestä 48 ja 49 artiklojen mukaisesti, tai jätehuoltotoimijalle niiden käsittelyä ja kierrätystä varten 56 artiklan mukaisesti.
4. Tämän artiklan mukaisia velvoitteita sovelletaan soveltuvin osin toimijoihin, jotka toimittavat akkuja loppukäyttäjille etäsopimuksin. Näiden toimijoiden on tarjottava riittävä määrä keräyspisteitä, jotka kattavat jäsenvaltion koko alueen ja ottaen huomioon väestön koko ja väestötiheys, käytettyjen autonakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvoakkujen odotettu määrä sekä käytettävyys ja läheisyys loppukäyttäjien kannalta, jotta loppukäyttäjät voivat palauttaa akkuja.

51 artikla *Loppukäyttäjien velvollisuudet*

1. Loppukäyttäjien on poistettava käytetyt akut käytöstä erillään muista jätevirroista, myös sekalaisesta yhdyskuntajätteestä.
2. Loppukäyttäjien on jätettävä käytetyt akut niille osoitettuihin erilliskeräyspisteisiin, jotka tuottaja tai tuottajavastuujärjestö on perustanut tai jotka on perustettu tuottajan tai tuottajavastuujärjestön kanssa sovittujen erityisjärjestelyjen mukaisesti 48 ja 49 artiklassa säädetysti.
3. Loppukäyttäjien on irrotettava laitteisiin sisältyvät käytetyt irtoparistot, jotka loppukäyttäjä voi helposti irrottaa ilman ammattityökaluja, ja poistettava ne käytöstä 1 kohdan mukaisesti.

4. Loppukäyttäjän on soveltuvin osin poistettava käytöstä ajoneuvoihin tai laitteisiin sisältyvät käytetyt akut, joita loppukäyttäjä ei voi helposti irrottaa, direktiivien 2000/53/EY ja 2012/19/EU mukaisesti.

52 artikla

Käsittelylaitosten velvollisuudet

Direktiivien 2000/53/EY ja 2012/19/EU soveltamisalaan kuuluvien jätteenkäsittelylaitosten toiminnanharjoittajien on luovutettava romuajoneuvojen ja sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelystä peräisin olevat käytetyt akut asianomaisten akkujen tuottajille tai niiden puolesta toimiville tuottajavastuujärjestöille, jos sellaisia on nimetty tämän asetuksen 47 artiklan 2 kohdan mukaisesti, tai jätehuoltotoimijoille niiden käsittelyä ja kierrätystä varten tämän asetuksen 56 artiklan vaatimusten mukaisesti. Jätteenkäsittelylaitosten toiminnanharjoittajien on pidettävä kirjaa näistä luovutuksista.

53 artikla

Jätehuoltoviranomaisten osallistuminen

1. Yksityisiltä, ei-kaupallisilta käyttäjiltä peräisin olevat käytetyt akut voidaan jättää jätehuoltoviranomaisten perustamiin erilliskeräyspisteisiin.
2. Jätehuoltoviranomaisten on luovutettava kerätyt käytetyt akut tuottajille tai niiden puolesta toimiville tuottajavastuujärjestöille, jos sellaisia on nimetty 47 artiklan 2 kohdan mukaisesti, tai jätehuoltotoimijoille kyseisten käytettyjen akkujen käsittelemiseksi ja kierrättämiseksi 56 artiklan vaatimusten mukaisesti, tai huolehdittava niiden käsittelystä tai kierrätyksestä itse 56 artiklan vaatimusten mukaisesti.

54 artikla

Vapaaehtoisten keräyspisteiden osallistuminen

Käytettyjen irtoakkujen vapaaehtoisten keräyspisteiden on luovutettava käytetyt irtoakut irtoakkujen tuottajille tai niiden puolesta toimiville kolmansille osapuolille, mukaan lukien tuottajavastuujärjestöt, tai jätehuoltotoimijoille niiden käsittelyä ja kierrätystä varten 56 artiklan vaatimusten mukaisesti.

55 artikla

Käytettyjen irtoakkujen keräysasteet

1. Jäsenvaltioiden on saavutettava seuraavat vähimmäiskeräystavoitteet käytettyjen irtoakkujen osalta, pois lukien kevyiden kulkuneuvojen käytetyt akut:
 - (a) 45 prosenttia viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023;
 - (b) 65 prosenttia viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025;
 - (c) 70 prosenttia viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030.
2. Jäsenvaltioiden on laskettava 1 kohdassa vahvistetut keräysasteet liitteessä XI esitetyn menetelmän mukaisesti.
3. Komissio tarkastelee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030 uudelleen 1 kohdan c alakohdassa säädettyä tavoitetta ja harkitsee tämän tarkastelun yhteydessä keräystavoitteen asettamista kevyiden kulkuvälineiden akuille markkinaosuuden kehityksen mukaan joko erillisenä tavoitteena tai osana 1 kohdan c alakohdassa ja 48

artiklan 4 kohdassa säädetyn tavoitteen tarkistamista. Tässä uudelleentarkastelussa voidaan myös harkita laskentamenetelmän käyttöönottoa erilliskeräysasteen laskentaa varten keräykseen käytettävissä olevien käytettyjen akkujen määrän perusteella. Tätä varten komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen uudelleentarkastelun tuloksista ja liittää siihen tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen.

4. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 73 artiklan mukaisesti liitteessä XI vahvistetun irtoakkujen keräysasteen laskentamenetelmän muuttamiseksi.

56 artikla

Käsittely ja kierrätys

1. Kerättyjä käytettyjä akkuja ei saa sijoittaa kaatopaikalle eikä polttaa.
2. Luvan saaneiden laitosten on varmistettava, että kaikissa käytettyjen akkujen käsittely- ja kierrätysprosesseissa noudatetaan vähintään liitteessä XII olevaa A osaa ja direktiivin 2010/75/EU 3 artiklan 10 kohdassa määriteltyä parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2010/75/EU soveltamista.
3. Sen lisäksi, mitä 51 artiklan 3 kohdassa säädetään, jos akut kerätään yhä laiteromuun sisältyvinä, ne on poistettava kerätyistä laiteromusta direktiivissä 2012/19/EU esitettyjen vaatimusten mukaisesti.
4. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 73 artiklan mukaisesti liitteessä XII olevassa A osassa vahvistettujen käsittely- ja kierrätysvaatimusten muuttamiseksi teknisen ja tieteellisen kehityksen sekä jätehuollon uusien teknologioiden perusteella.

57 artikla

Kierrätystehokkuudet ja materiaalien hyödyntämistavoitteet

1. Kaikki kerätyt käytetyt akut on kierrätettävä.
2. Kierrättäjien on varmistettava, että kussakin kierrätysprosessissa saavutetaan vähintään liitteessä XII olevassa B osassa säädetty kierrätystehokkuudet ja liitteessä XII olevassa C osassa säädetty talteen otetun materiaalin osuudet.
3. Liitteessä XII olevassa B ja C osassa esitetyt kierrätystehokkuudet ja talteen otetun materiaalin osuudet on laskettava 4 kohdan nojalla annettavassa täytäntöönpanosäädöksessä vahvistettuja sääntöjä noudattaen.
4. Komissio hyväksyy 31 päivään joulukuuta 2023 mennessä täytäntöönpanosäädöksen, jossa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt kierrätystehokkuuksien ja materiaalien talteenoton laskentaa ja todentamista varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 74 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
5. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 73 artiklan mukaisesti liitteessä XII olevassa B ja C osassa vahvistettujen talteen otetun materiaalin vähimmäisosuuksien muuttamiseksi teknisen ja tieteellisen kehityksen sekä jätehuollon uusien teknologioiden perusteella.

58 artikla
Käytettyjen akkujen siirrot

1. Käsittely ja kierrätys voidaan suorittaa asianomaisen jäsenvaltion tai unionin ulkopuolella edellyttäen, että käytettyjen akkujen siirrossa noudatetaan asetusta (EY) N:o 1013/2006 ja asetusta (EY) N:o 1418/2007.
2. Unionin ulkopuolelle 1 kohdan mukaisesti viedyt käytetyt akut voidaan ottaa huomioon 56 ja 57 artiklassa asetettujen velvoitteiden, tehokkuuksien ja tavoitteiden täyttämiseksi ainoastaan, jos kierrättäjä tai muu jätteen haltija, joka vie käytettyjä akkuja käsiteltäväksi ja kierrätettäväksi, voi osoittaa, että käsittely tapahtui tämän asetuksen vaatimuksia vastaavissa olosuhteissa.
3. Siirretään komissiolle valta antaa 73 artiklan mukaisesti delegoitu säädös, jolla annetaan yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan 2 kohdan sääntöjen täydentämiseksi vahvistamalla perusteet vastaavien olosuhteiden arvioimiseksi.

59 artikla
Teollisuus- ja sähköajoneuvoakkujen käyttötarkoituksen muuttamiseen ja uudelleenvalmistukseen liittyvät vaatimukset

1. Riippumattomilla toimijoilla on oltava pääsy sisäisesti varastoivien ladattavien teollisuusakkujen ja sähköajoneuvoakkujen, joiden teho on yli 2 kWh, akunhallintajärjestelmään yhtäläisin ehdoin ja edellytyksin akkujen toimintakunnon ja jäljellä olevan käyttöiän arvioimista ja määrittämistä varten liitteessä VII esitettyjen muuttujien perusteella.
2. Käyttötarkoituksen muuttamista tai uudelleenvalmistusta suorittavilla riippumattomilla toimijoilla on oltava yhtäläisin ehdoin ja edellytyksin riittävä pääsy ladattavien teollisuusakkujen ja sähköajoneuvoakkujen sekä laitteiden ja ajoneuvojen, joihin kyseiset akut on sisällytetty, sekä tällaisten akkujen, laitteiden tai ajoneuvojen osien käsittelyn ja testauksen kannalta olennaisiin tietoihin, mukaan lukien turvallisuusnäkökohdat.
3. Akkujen käyttötarkoituksen muuttamisesta tai uudelleenvalmistuksesta huolehtivien toimijoiden on varmistettava, että akkujen ja niiden osien tarkastus, suorituskyvyn testaus, pakkaaminen ja siirto suoritetaan asianmukaisia laadunvalvonta- ja turvallisuusohjeita noudattaen.
4. Akkujen käyttötarkoituksen muuttamista tai uudelleenvalmistusta suorittavien toimijoiden on varmistettava, että käyttötarkoitukseltaan muutettu tai uudelleenvalmistettu akku on tämän asetuksen, muun lainsäädännön nojalla sovellettavien tuotevaatimusten, ympäristön ja ihmisten terveyden suojelua koskevien vaatimusten ja teknisten vaatimusten mukainen erityisen käyttötarkoituksensa osalta, kun se saatetaan markkinoille.

Käyttötarkoitukseltaan muutettuun tai uudelleenvalmistettuun akkuun ei sovelleta 7 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan, 8 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan, 10 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 39 artiklan 1 kohdan velvoitteita, jos talouden toimija, joka saattaa käyttötarkoitukseltaan muutetun tai uudelleenvalmistetun akun markkinoille, voi osoittaa, että akku oli ennen käyttötarkoituksensa muuttamista tai uudelleenvalmistustaan saatettu markkinoille ennen päivämääriä, joista alkaen kyseisiä velvoitteita aletaan soveltaa kyseisten artiklojen mukaisesti.

5. Osoittaakseen, että käytetty akku, jonka käyttötarkoitusta on muutettu tai joka on uudelleenvalmistettu, ei ole enää jätettä, akun haltijan on toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä esitettävä todisteet
 - (a) jäsenvaltiossa suoritetusta toimintakunnon arvioinnista tai testauksesta esittämällä jäljennös tuloksista, jotka vahvistavat, että käyttötarkoitukseltaan muutetulla tai uudelleenvalmistetulla akulla on sen käyttöön tarvittava suorituskyky;
 - (b) akun käytöstä käyttötarkoituksen muuttamisen tai uudelleenvalmistuksen jälkeen esittämällä todisteena lasku tai sopimus akun myynnistä tai omistusoikeuden siirrosta;
 - (c) asianmukaisesta suojasta vahingoittumista vastaan kuljetuksen, lastauksen ja purkamisen aikana, mukaan lukien riittävä pakkausmateriaali ja kuorman asianmukainen lastaaminen.
6. Edellä 4 kohdassa ja 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tietojen on oltava yhtäläisin ehdoin ja edellytyksin loppukäyttäjien ja näiden puolesta toimivien kolmansien osapuolten saatavilla osana käyttötarkoitukseltaan muutettuun tai uudelleenvalmistettuun akkuun liitettäviä teknisiä asiakirjoja, kun akku saatetaan markkinoille tai otetaan käyttöön.
7. Tietojen antaminen käyttöön 1, 2, 5 ja 6 kohdan mukaisesti ei estä käsittelemästä kaupallisesti arkaluonteisia tietoja luottamuksellisina sovellettavan unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
8. Siirretään komissiolle valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan yksityiskohtaiset tekniset vaatimukset sille, ettei akkuja enää katsota jätteeksi, sekä vaatimukset akkujen toimintakunnon arviointiin tarvittavista tiedoista ja menetelmistä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 74 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

60 artikla

Elinkaaren loppuvaiheen tiedot

1. Tuottajien tai niiden puolesta toimivien tuottajavastuujärjestöjen, jos sellaisia on nimetty 47 artiklan 2 kohdan mukaisesti, on asetettava loppukäyttäjien ja jakelijoiden saataville seuraavat tiedot akkujätteen syntymisen ehkäisemisestä ja jätehuollosta niiden akkutyypin osalta, joita tuottajat tarjoavat jäsenvaltion alueella:
 - (a) loppukäyttäjien osallistaminen jätteen syntymisen ehkäisemiseen muun muassa tiedottamalla akkujen käyttöä koskevista hyvistä käytännöistä, joilla pyritään pidentämään akkujen käyttövaihetta ja parantamaan mahdollisuuksia valmistella ne uudelleenkäyttöön;
 - (b) loppukäyttäjien rooli käytettyjen akkujen erilliskeräyksen edistämiseksi niille 51 artiklan nojalla kuuluvien velvoitteiden mukaisesti akkujen käsittelyn ja kierrätyksen mahdollistamiseksi;
 - (c) käytettyjen akkujen erilliskeräys- ja kierrätysjärjestelmät ja uudelleenkäyttöön valmistelua palvelevat järjestelmät;
 - (d) tarvittavat turvallisuusohjeet käytettyjen akkujen käsittelyä varten, mukaan lukien litiumia sisältäviin akkuihin ja niiden käsittelyyn liittyvät riskit;
 - (e) akkuihin tai niiden pakkauksiin painettujen merkintöjen ja tunnusten merkitys;

- (f) akkujen sisältämien aineiden vaikutus ympäristöön ja ihmisten terveyteen, mukaan lukien käytettyjen akkujen epäasianmukainen hävittäminen esimerkiksi roskaamisen muodossa tai lajittelemattomana yhdyskuntajätteenä.

Nämä tiedot on asetettava saataville

- (a) säännöllisin väliajoin kunkin mallin osalta alkaen siitä, kun kyseinen akkumalli asetetaan ensimmäistä kertaa saataville markkinoilla jäsenvaltiossa, vähintään myyntipisteessä näkyvästi sekä verkossa toimivien markkinapaikkojen kautta;
- (b) kuluttajien ja muiden loppukäyttäjien helposti ymmärtämällä, kyseisen jäsenvaltion määräämällä kielellä.
2. Tuottajien on asetettava 50, 52 ja 53 artiklassa tarkoitettujen jakelijoiden ja toimijoiden sekä muiden korjausta, uudelleenvalmistusta, uudelleenkäyttöön valmistelua, käsittelyä ja kierrätystä suorittavien jätehuoltotoimijoiden saataville tiedot käytettyjen akkujen varastointiin ja keräämiseen sovellettavista turvallisuus- ja suojatoimenpiteistä, työturvallisuus mukaan lukien.
3. Siitä alkaen, kun akkumalli toimitetaan jäsenvaltion alueelle, tuottajien on pyynnöstä asetettava korjauksesta, uudelleenvalmistuksesta, uudelleenkäyttöön valmistelusta, käsittelystä ja kierrätyksestä huolehtivien jätehuoltotoimijoiden saataville sähköisessä muodossa seuraavat akkumallikohtaiset tiedot käytettyjen akkujen asianmukaisesta ja ympäristön kannalta järkevästä käsittelystä, siltä osin kuin nämä toimijat niitä tarvitsevat kyseisten toimien suorittamiseksi:
- (a) prosessit ajoneuvojen ja laitteiden purkamiseksi siten, että niihin sisältyvät akut voidaan poistaa;
- (b) käytettyjen akkujen varastointi-, kuljetus-, käsittely- ja kierrätysprosesseihin sovellettavat turvallisuus- ja suojatoimenpiteet, työturvallisuus mukaan lukien.

Näissä tiedoissa on yksilöitävä osat ja materiaalit sekä kaikkien vaarallisten aineiden sijainti akussa siltä osin kuin korjausta, uudelleenvalmistusta, uudelleenkäyttöön valmistelua, käsittelyä ja kierrätystä suorittavat toimijat tarvitsevat niitä voidakseen noudattaa tämän asetuksen vaatimuksia.

Nämä tiedot on asetettava saataville asianomaisen jäsenvaltion määräämällä kielellä, jota ensimmäisessä alakohdassa mainitut toimijat helposti ymmärtävät.

4. Jakelijoiden, jotka toimittavat akkuja loppukäyttäjille, on annettava vähittäismyyntitiloissaan näkyvällä tavalla ja verkossa toimivien markkinapaikkojensa kautta 1 ja 2 kohdassa mainitut tiedot sekä tiedot siitä, miten loppukäyttäjät voivat palauttaa käytetyt akut maksutta vastaaviin keräyspisteisiin, jotka on perustettu vähittäismyymälöihin tai markkinapaikan puolesta. Tämä velvollisuus rajoittuu sellaisiin akkujen tyypeihin, jotka sisältyvät tai sisältyvät jakelijan tai vähittäismyyjän tarjontaan uusina akkuina.
5. Tuottajan 47 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti kattamat kustannukset on esitettävä erikseen loppukäyttäjälle uuden akun myyntipisteessä. Mainitut kustannukset eivät saa ylittää mahdollisimman tarkkaa arviota todellisista kustannuksista.
6. Kun tietoja annetaan loppukäyttäjille julkisesti tämän artiklan mukaisesti, kaupallisesti arkaluonteisten tietojen luottamuksellisuus on säilytettävä sovellettavan unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

61 artikla

Raportoiminen toimivaltaisille viranomaisille

1. Irtoakkujen tuottajien tai niiden puolesta toimivien tuottajavastuujärjestöjen, jos sellaisia on nimetty 47 artiklan 2 kohdan mukaisesti, on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kultakin kalenterivuodelta seuraavat tiedot akkukemian mukaan eriteltyinä ja ilmoittaen erikseen kevyiden kulkuneuvojen akkujen määrät:
 - (a) jäsenvaltion alueella ensimmäistä kertaa markkinoilla saataville asetettujen irtoakkujen määrä, lukuun ottamatta irtoakkuja, jotka on kyseisenä vuotena viety jäsenvaltion alueen ulkopuolelle ennen niiden myymistä loppukäyttäjille;
 - (b) 48 artiklan mukaisesti kerättyjen käytettyjen irtoakkujen määrä liitteessä XI esitetyn menetelmän mukaisesti laskettuna;
 - (c) tuottajan tai jäsentensä puolesta toimivan tuottajavastuujärjestön saavuttama keräystavoite;
 - (d) käytettyjen irtoakkujen määrä, joka on kerätty ja toimitettu käsiteltäväksi ja kierrätettäväksi luvan saaneisiin laitoksiin.

Jos muut jätehuoltotoimijat kuin tuottajat tai niiden puolesta toimivat tuottajavastuujärjestöt, jos sellaisia on nimetty 47 artiklan 2 kohdan mukaisesti, keräävät käytettyjä irtoakkuja jakelijoilta tai muista käytettyjen irtoakkujen keräyspisteistä, niiden on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kultakin kalenterivuodelta kerättyjen käytettyjen irtoakkujen määrä akkukemian mukaan eriteltyinä ja ilmoittaen erikseen kevyiden kulkuneuvojen akkujen määrät.

Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettujen toimijoiden on toimitettava nämä tiedot 4 kuukauden kuluessa sen raportointivuoden päättymisestä, jolta tiedot on kerätty. Ensimmäinen raportointikausi on ensimmäinen täysi kalenterivuosi sen täytäntöönpanosäädöksen hyväksymisen jälkeen, jossa vahvistetaan komissiolle raportoinnin muoto 62 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten on vahvistettava muoto ja menettelyt, joiden mukaisesti tiedot toimitetaan niille.

2. Autonakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvoakkujen tuottajien tai niiden puolesta toimivien tuottajavastuujärjestöjen, jos sellaisia on nimetty 47 artiklan 2 kohdan mukaisesti, on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kultakin kalenterivuodelta seuraavat tiedot akkukemian ja -tyypin mukaan eriteltyinä:
 - (a) jäsenvaltiossa ensimmäistä kertaa markkinoilla saataville asetettujen autonakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvoakkujen määrä, lukuun ottamatta akkuja, jotka on kyseisenä vuotena viety jäsenvaltion alueen ulkopuolelle ennen niiden myymistä loppukäyttäjille;
 - (b) käytettyjen autonakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvoakkujen määrä, joka on kerätty ja toimitettu käsiteltäväksi ja kierrätettäväksi luvan saaneisiin laitoksiin.
3. Jos jätehuoltotoimijat keräävät käytettyjä akkuja jakelijoilta tai muista käytettyjen autonakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvoakkujen keräyspisteistä tai loppukäyttäjiltä, niiden on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kultakin kalenterivuodelta seuraavat tiedot akkukemian ja -tyypin mukaan eriteltyinä:
 - (a) kerättyjen käytettyjen autonakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvoakkujen määrä;

- (b) käytettyjen autonakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvoakkujen määrä, joka on toimitettu käsiteltäväksi ja kierrätettäväksi luvan saaneisiin laitoksiin.

Tässä kohdassa tarkoitettujen toimijoiden on toimitettava nämä tiedot neljän kuukauden kuluessa sen raportointivuoden päättymisestä, jolta tiedot on kerätty. Ensimmäinen raportointikausi on ensimmäinen täysi kalenterivuosi sen täytäntöönpanosäädöksen hyväksymisen jälkeen, jossa komissiolle raportoinnin muoto vahvistetaan 62 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten on otettava käyttöön sähköiset järjestelmät, joiden kautta tiedot on toimitettava niille, ja täsmennettävä käytettävät muodot. Toimivaltaisten viranomaisten käyttöön ottamien sähköisten raportointijärjestelmien on oltava yhteensopivia ja yhteentoimivia 64 artiklan mukaisesti perustetun tiedonvaihtojärjestelmän kanssa.

4. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin on sisällyttävä tiedot ajoneuvojen ja laitteiden sisältämistä akuista ja niistä 52 artiklan mukaisesti poistetuista käytetyistä akuista.
5. Käsittelyä suorittavien jätehuoltotoimijoiden ja kierrättäjien on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kultakin kalenterivuodelta seuraavat tiedot:
- (a) käsittelyä ja kierrätystä varten vastaanotettujen käytettyjen akkujen määrä;
- (b) kierrätettävien käytettyjen akkujen määrä;
- (c) tiedot käytettyjen akkujen kierrätystehokkuuksista ja talteen otetun materiaalin osuuksista.

Kierrätystehokkuutta ja talteen otetun materiaalin osuuksia koskevaan raportointiin on sisällytettävä kaikki kierrätyksen yksittäiset vaiheet ja kaikki vastaavat kierrätysprosessista saatavat jakeet. Jos kierrätysprosessi suoritetaan useammassa kuin yhdessä laitoksessa, on ensimmäinen kierrättäjä vastuussa tietojen keräämisestä ja toimittamisesta toimivaltaisille viranomaisille.

Kierrättäjien on toimitettava nämä tiedot neljän kuukauden kuluessa sen raportointivuoden päättymisestä, jolta tiedot on kerätty. Ensimmäinen raportointikausi on ensimmäinen täysi kalenterivuosi sen täytäntöönpanosäädöksen hyväksymisen jälkeen, jossa vahvistetaan komissiolle raportoinnin muoto 62 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

6. Jos muut kuin 4 kohdassa tarkoitetut jätteen haltijat vievät akkuja käsiteltäväksi ja kierrätettäväksi, niiden on toimitettava tiedot käsiteltäväksi ja kierrätettäväksi vietyjen erilliskerättyjen käytettyjen akkujen määrästä sekä 4 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetut tiedot toimivaltaisille viranomaisille neljän kuukauden kuluessa sen raportointivuoden päättymisestä, jolta tiedot on kerätty.

62 artikla

Raportointi komissiolle

1. Jäsenvaltioiden on asetettava julkisesti saataville kultakin kalenterivuodelta kootussa muodossa seuraavat tiedot irtoakuista, autonakuista, teollisuusakuista ja sähköajoneuvoakuista akkutyypin ja -kemian mukaan eriteltyinä ja ilmoittaen irtoakkujen osalta erikseen kevyiden kulkuneuvojen akut:

- (a) jäsenvaltiossa ensimmäistä kertaa markkinoilla saataville asetettujen akkujen määrä, lukuun ottamatta akkuja, jotka on kyseisenä vuotena viety jäsenvaltion alueen ulkopuolelle ennen niiden myymistä loppukäyttäjille;
- (b) 48 ja 49 artiklan mukaisesti kerättyjen käytettyjen akkujen määrä liitteessä XI esitetyn menetelmän mukaisesti laskettuna;
- (c) liitteessä XII olevassa B osassa tarkoitettujen kierrätystehokkuuksien saavutetut arvot ja liitteessä XII olevassa C osassa tarkoitettujen talteen otetun materiaalin osuuksien saavutetut arvot.

Jäsenvaltioiden on asetettava nämä tiedot saataville 18 kuukauden kuluessa sen raportointivuoden päättymisestä, jolta tiedot on kerätty. Niiden on julkistettava nämä tiedot sähköisesti komission 6 kohdan mukaisesti vahvistamassa muodossa käyttäen helposti saatavilla olevia datapalveluja, jotka ovat yhteentoimivia 64 artiklan mukaisesti perustetun järjestelmän kanssa. Tietojen on oltava luettavissa koneellisesti, niitä on voitava lajitella ja niistä on voitava suorittaa hakuja noudattaen kolmansien osapuolten käytön avoimia standardeja. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, kun ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tiedot asetetaan saataville.

Ensimmäinen raportointikausi on ensimmäinen täysi kalenterivuosi sen täytäntöönpanosäädöksen hyväksymisen jälkeen, jossa vahvistetaan raportoinnin muoto 6 kohdan mukaisesti.

Sen lisäksi, että sovelletaan direktiiveissä 2000/53/EY ja 2012/19/EY säädetyjä velvoitteita, edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin on sisällyttävä tiedot ajoneuvoihin ja laitteisiin sisältyvistä akuista ja niistä 52 artiklan mukaisesti poistetuista käytetyistä akuista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun kierrätystehokkuutta ja talteen otetun materiaalin osuuksia koskevaan raportointiin on sisällytettävä kaikki kierrätyksen yksittäiset vaiheet ja kaikki vastaavat kierrätysprosessista saatavat jakeet.
3. Jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti saataville asettamiin tietoihin on liitettävä laaduntarkastusraportti. Tiedot on esitettävä komission 6 kohdan mukaisesti vahvistamassa muodossa.
4. Komissio kokoaa ja tarkastelee tämän artiklan mukaisesti saataville asetettuja tietoja. Komissio julkaisee kertomuksen, jossa arvioidaan tietojenkeruun järjestämistä, jäsenvaltioissa käytettyjä tietolähteitä ja menetelmiä sekä kyseisten tietojen täydellisyyttä, luotettavuutta, oikea-aikaisuutta ja johdonmukaisuutta. Arviointiin voi sisältyä erityisiä parannussuosituksia. Kertomus laaditaan sen jälkeen, kun jäsenvaltiot ovat ensimmäisen kerran toimittaneet tiedot, ja tämän jälkeen neljän vuoden välein.
5. Komissio hyväksyy 31 päivään joulukuuta 2023 mennessä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan komissiolle toimitettavien tietojen muoto sekä todentamismenetelmät ja toiminnalliset edellytykset 1 ja 4 kohdan soveltamiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 74 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

63 artikla

VII luvun soveltaminen

Asetuksen VII lukua sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2023.

VIII luku

Sähköinen tiedonvaihto

64 artikla

Sähköinen tiedonvaihtojärjestelmä

1. Komissio perustaa 1 päivään tammikuuta 2026 mennessä sähköisen tiedonvaihtojärjestelmän akkutietoja varten, jäljempänä 'järjestelmä'.
2. Järjestelmän on sisällettävä liitteessä XIII säädetyt tiedot sisäisesti varastoivista ladattavista teollisuusakuista ja sähköajoneuvoakuista, joiden teho on yli 2 kWh. Tietoja on voitava lajitella ja niistä on voitava suorittaa hakuja noudattaen kolmansien osapuolten käytön avoimia standardeja.
3. Talouden toimijoiden, jotka saattavat ladattavan sisäisesti varastoivan teollisuus- tai sähköajoneuvoakun markkinoille, on asetettava 2 kohdassa tarkoitettut tiedot sähköisesti saataville koneellisesti luettavassa muodossa käyttäen yhteentoimivia ja helposti saatavilla olevia datapalveluja 5 kohdan mukaisesti vahvistetussa muodossa.
4. Komissio julkaisee järjestelmän välityksellä 62 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot sekä 62 artiklan 5 kohdassa tarkoitettun arvioinnin tarkasteltuaan tietoja 62 artiklan 5 kohdan mukaisesti.
5. Komissio hyväksyy 31 päivään joulukuuta 2024 mennessä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan
 - (a) järjestelmän arkkitehtuuri;
 - (b) muoto, jossa 2 kohdassa tarkoitettut tiedot on asetettava saataville;
 - (c) säännöt, jotka koskevat järjestelmässä olevien tietojen käyttöä, jakamista, hallintaa, tutkimista, julkaisemista ja uudelleenkäyttöä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 74 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

65 artikla

Akkupassi

1. Jokaisesta markkinoille saatetusta tai käyttöön otetusta teollisuus- ja sähköajoneuvoakusta, jonka teho on yli 2 kWh, on viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2026 oltava käytössä sähköinen tietue, jäljempänä 'akkupassi'.
2. Akkupassin on oltava yksilöllinen kullekin 1 kohdassa tarkoitettulle yksittäiselle akulle, ja sillä on oltava yksilöllinen tunniste, jonka akun markkinoille saattavan talouden toimijan on annettava akulle ja joka on painettava tai kaiverrettava akkuun.
3. Akkupassin avulla on päästävä kunkin akkutyypin ja -mallin perusominaisuuksia koskeviin tietoihin, jotka on tallennettu 64 artiklan nojalla perustetun järjestelmän tietolähteisiin. Talouden toimijan, joka saattaa teollisuus- tai sähköajoneuvoakun markkinoille, on varmistettava, että akkupassin sisältämät tiedot ovat tarkkoja, täydellisiä ja ajantasaisia.
4. Akkupassin on oltava saatavilla verkossa 64 artiklan nojalla perustetun järjestelmän kanssa yhteentoimivien sähköisten järjestelmien kautta.

5. Akkupassin on mahdollistettava pääsy tietoihin 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista suorituskyvyn ja keston muuttujien arvoista, kun akku saatetaan markkinoille ja kun sen luokitus muuttuu.
6. Jos luokituksen muutos johtuu akun korjauksesta tai käyttötarkoituksen muuttamisesta, vastuu akkupassin sisältämästä akkutietueesta siirtyy sille talouden toimijalle, jonka katsotaan saattavan teollisuus- tai sähköajoneuvoakun markkinoille tai joka ottaa sen käyttöön.
7. Siirretään komissiolle valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan akkupassin kautta saatavilla olevien tietojen käyttöä, jakamista, hallintaa, tutkimista, julkaisemista ja uudelleenkäyttöä koskevat säännöt.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 74 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

IX luku

Unionin markkinavalvonta, unionin markkinoille tuleville akuille tehtävät tarkastukset sekä unionin suojamenettelyt

66 artikla

Kansallisen tason menettely riskin aiheuttavien akkujen käsittelemiseksi

1. Kun jonkin jäsenvaltion markkinavalvontaviranomaisilla on riittävä syy uskoa, että tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluva akku aiheuttaa riskin ihmisten terveydelle tai turvallisuudelle, omaisuudelle tai ympäristölle, niiden on suoritettava asianomaista akkua koskeva arviointi, joka kattaa kaikki tässä asetuksessa säädetty asiaankuuluvat vaatimukset.

Kun markkinavalvontaviranomaiset havaitsevat ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun arvioinnin yhteydessä, ettei akku täytä tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia, niiden on vaadittava viipymättä asianomaista talouden toimijaa ryhtymään kaikkiin tarvittaviin korjaaviin toimiin akun saattamiseksi vastaamaan kyseisiä vaatimuksia tai sen poistamiseksi markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi kohtuullisessa ajassa, joka on oikeassa suhteessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun riskin luonteeseen.

Markkinavalvontaviranomaisten on ilmoitettava tästä asianomaiselle ilmoitetulle laitokselle.

2. Kun markkinavalvontaviranomaiset katsovat, että vaatimustenvastaisuus ei rajoitu kansalliselle alueelle, niiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille arvioinnin tuloksista ja toimenpiteistä, jotka ne ovat vaatineet talouden toimijaa toteuttamaan.
3. Talouden toimijan on varmistettava, että kaikki aiheelliset korjaavat toimet toteutetaan kaikkien asianomaisten akkujen osalta, jotka talouden toimija on asettanut saataville markkinoilla eri puolilla unionia.
4. Jos asianomainen talouden toimija ei 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun ajanjakson kuluessa toteuta riittäviä korjaavia toimia, markkinavalvontaviranomaisten on toteutettava kaikki tarvittavat väliaikaiset toimenpiteet, joilla kielletään akkujen asettaminen saataville kansallisilla markkinoilla tai rajoitetaan sitä taikka akku poistetaan markkinoilta tai järjestetään sitä koskeva palautusmenettely.

Markkinavalvontaviranomaisten on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille näistä toimenpiteistä.

5. Edellä 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen on sisällyttävä kaikki saatavilla olevat yksityiskohtaiset tiedot, erityisesti tiedot, jotka ovat tarpeen vaatimustenvastaisen akun tunnistamista varten, akun alkuperä, siihen liittyvän väitetyn vaatimustenvastaisuuden ja riskin luonne, toteutettujen kansallisten toimenpiteiden luonne ja kesto sekä asianomaisen talouden toimijan esittämät perustelut. Markkinavalvontaviranomaisten on erityisesti ilmoitettava, johtuuko vaatimustenvastaisuus jostakin seuraavista:
 - (a) akku ei täytä tämän asetuksen II tai III luvussa esitettyjä vaatimuksia;
 - (b) 15 artiklassa tarkoitetuissa yhdenmukaistetuissa standardeissa on puutteita;
 - (c) 16 artiklassa tarkoitetuissa yhteisissä eritelmissä on puutteita.
6. Muiden jäsenvaltioiden kuin tämän artiklan mukaisen menettelyn aloittaneen jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kaikki toteutetut toimenpiteet ja kaikki niiden hallussa olevat lisätiedot, jotka liittyvät asianomaisen akun vaatimustenvastaisuuteen, sekä vastalauseensa siinä tapauksessa, että toteutetusta kansallisesta toimenpiteestä on erimielisyyttä.
7. Jos kolmen kuukauden kuluessa 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta mikään jäsenvaltio tai komissio ei ole esittänyt vastalauseita jäsenvaltion toteuttamasta väliaikaisesta toimenpiteestä, toimenpiteen katsotaan olevan oikeutettu.
8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että akkua koskeviin asianmukaisiin rajoittaviin toimenpiteisiin, kuten asianomaisen akun poistamiseen markkinoilta, ryhdytään viipymättä.

67 artikla

Unionin suojamenettely

1. Jos 66 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädetyn menettelyn päätyttyä esitetään vastalauseita jonkin jäsenvaltion toteuttaman toimenpiteen johdosta tai jos komissio katsoo, että kansallinen toimenpide on unionin lainsäädännön vastainen, komissio ryhtyy viipymättä kuulemaan jäsenvaltioita ja asianomaista talouden toimijaa tai asianomaisia talouden toimijoita ja arvioi kansallisen toimenpiteen. Komissio tekee tämän arvioinnin tulosten perusteella täytäntöönpanopäätöksen siitä, onko kansallinen toimenpide perusteltu.

Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 74 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
2. Komissio osoittaa päätöksensä kaikille jäsenvaltioille ja antaa sen viipymättä tiedoksi niille ja asianomaiselle talouden toimijalle tai asianomaisille talouden toimijoille.

Jos kansallinen toimenpide katsotaan oikeutetuksi, kaikkien jäsenvaltioiden on ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että vaatimustenvastainen akku poistetaan niiden markkinoilta, ja niiden on ilmoitettava asiasta komissiolle.

Jos kansallista toimenpidettä ei katsota oikeutetuksi, kyseisen jäsenvaltion on peruutettava toimenpide.

3. Jos kansallinen toimenpide katsotaan oikeutetuksi ja akun vaatimustenvastaisuuden katsotaan johtuvan puutteista tämän asetuksen 15 artiklassa tarkoitetuissa yhdenmukaistetuissa standardeissa, komissio soveltaa asetuksen (EU) N:o 1025/2012 11 artiklassa säädettyä menettelyä.

68 artikla

Vaatimustenmukaiset akut, jotka aiheuttavat riskin

1. Jos jäsenvaltio havaitsee 67 artiklan 1 kohdan mukaisesti tekemänsä arvioinnin jälkeen, että akku siitä huolimatta, että se on II ja III luvussa esitettyjen vaatimusten mukainen, aiheuttaa riskin ihmisten terveydelle tai turvallisuudelle, omaisuudelle tai ympäristölle, sen on vaadittava asianomaista talouden toimijaa ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, ettei akku markkinoille saatettaessa enää aiheuta kyseistä riskiä, tai akun poistamiseksi markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi kohtuullisessa ajassa, joka on oikeassa suhteessa riskin luonteeseen.
2. Talouden toimijan on varmistettava, että korjaavat toimet toteutetaan kaikkien asianomaisten akkujen osalta, jotka talouden toimija on asettanut saataville markkinoilla eri puolilla unionia.
3. Jäsenvaltion on välittömästi ilmoitettava asiasta komissiolle ja muille jäsenvaltioille. Ilmoitukseen on sisällyttävä kaikki saatavilla olevat tiedot, erityisesti tiedot, jotka ovat tarpeen kyseisen akun tunnistamista sekä sen alkuperän ja toimitusketjun, siihen liittyvän riskin luonteen ja toteutettujen kansallisten toimenpiteiden luonteen ja keston määrittämistä varten.
4. Komissio ryhtyy viipymättä kuulemaan jäsenvaltioita ja asianomaista talouden toimijaa tai asianomaisia talouden toimijoita ja arvioi toteutetut kansalliset toimenpiteet. Tämän arvioinnin tulosten perusteella komissio hyväksyy täytäntöönpanopäätöksen, jossa määritetään, onko kansallinen toimenpide oikeutettu vai ei, ja määrätään tarvittaessa toteuttamaan asianmukaisia toimenpiteitä.
5. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 74 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
6. Komissio hyväksyy 74 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavan täytäntöönpanosäädöksen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät ihmisten terveyden ja turvallisuuden suojelemiseen ja omaisuuden tai ympäristön suojeluun.
7. Komissio osoittaa päätöksensä kaikille jäsenvaltioille ja antaa sen välittömästi tiedoksi niille ja asianomaiselle talouden toimijalle tai asianomaisille talouden toimijoille.

69 artikla

Muu vaatimustenvastaisuus

1. Jos jäsenvaltio toteaa, että 68 artiklan soveltamisalaan kuulumaton akku ei ole tämän asetuksen mukainen tai talouden toimija on rikkonut jotakin tässä asetuksessa asetettua velvoitetta, sen on vaadittava asianomaista talouden toimijaa korjaamaan kyseinen vaatimustenvastaisuus, sanotun kuitenkin rajoittamatta 66 artiklan soveltamista. Tällaisia noudattamatta jättämisistä ovat muun muassa seuraavat:

- (a) CE-merkintä on kiinnitetty asetuksen (EY) N:o 765/2008 30 artiklan tai tämän asetuksen 20 artiklan vastaisesti;
 - (b) CE-merkintää ei ole kiinnitetty;
 - (c) tuotannon tarkastusvaiheessa mukana olevan ilmoitetun laitoksen tunnusnumero on kiinnitetty 20 artiklan vastaisesti tai sitä ei ole kiinnitetty;
 - (d) EU-vaatimustenmukaisuusvakuutusta ei ole laadittu tai sitä ei ole laadittu oikein;
 - (e) EU-vaatimustenmukaisuusvakuutukseen ei pääse akun QR-koodin kautta;
 - (f) tekniset asiakirjat eivät ole saatavilla, ne eivät ole täydellisiä tai niissä on virheitä;
 - (g) 38 artiklan 7, 9 ja 10 kohdassa tai 41 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut tiedot puuttuvat, ovat virheellisiä tai epätäydellisiä tai käyttöohjeiden tapauksessa niitä ei ole käännetty sen jäsenvaltion hyväksymälle kielelle, jossa akku saatetaan markkinoille tai asetetaan saataville;
 - (h) mitä tahansa muuta 38 artiklassa tai 40 artiklassa säädettyä hallinnollista vaatimusta ei ole täytetty;
 - (i) edellä 12 artiklassa vahvistettuja kiinteiden akkusähkövarastojen turvallista toimintaa ja käyttöä koskevia vaatimuksia ei ole noudatettu;
 - (j) II luvun 6–12 artiklassa vahvistetut kestävyys- ja turvallisuusvaatimukset ja III luvun 13 ja 14 artiklassa vahvistetut merkintä- ja tietovaatimukset eivät täyty;
 - (k) hankintaketjun selvityseriaatteita koskevat 39 artiklan vaatimukset eivät täyty.
2. Jos talouden toimija ei korjaa 1 kohdan k alakohdassa tarkoitettua vaatimustenvastaisuutta, on annettava korjaavia toimia koskeva ilmoitus.
3. Jos 1 kohdassa tarkoitettu vaatimustenvastaisuus jatkuu, asianomaisen jäsenvaltion on ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin akun markkinoilla saataville asettamisen rajoittamiseksi tai kieltämiseksi tai sen varmistamiseksi, että sitä koskeva palautusmenettely järjestetään tai se poistetaan markkinoilta. Jos kyseessä on 1 kohdan k alakohdassa tarkoitettu vaatimustenvastaisuus, tätä kohtaa sovelletaan viimeisenä keinona, jos vaatimustenvastaisuus on vakava ja jos se jatkuu sen jälkeen, kun 2 kohdassa tarkoitettu korjaavia toimia koskeva ilmoitus on annettu.

X luku

Ympäristöä säästävät julkiset hankinnat, menettely vaarallisia aineita koskevien rajoitusten muuttamiseksi ja komission suorittama hankintaketjun selvitysjärjestelyjen tunnustaminen

70 artikla

Ympäristöä säästävät julkiset hankinnat

1. Kun direktiivin 2014/24/EU 2 artiklan 1 kohdassa tai direktiivin 2014/25/EU 3 artiklan 1 kohdassa määritellyt hankintaviranomaiset tai direktiivin 2014/25/EU 4 artiklan 1 kohdassa määritellyt hankintayksiköt hankkivat akkuja tai akuilla varustettuja tuotteita mainittujen direktiivien soveltamisalaan kuuluvissa tilanteissa, niiden on otettava huomioon akkujen koko elinkaaren aikaiset ympäristövaikutukset,

jotta voidaan varmistaa, että tällaiset hankittujen akkujen vaikutukset pidetään mahdollisimman vähäisinä.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyä velvoitetta sovelletaan kaikkiin hankintaviranomaisten tai hankintayksiköiden tekemiin akkujen tai akkuja sisältävien tuotteiden ostosopimuksiin, ja se edellyttää, että nämä hankintaviranomaiset ja hankintayksiköt soveltavat 7–10 artiklaan perustuvia teknisiä eritelmiä ja sopimuksetekoperusteita varmistaakseen, että tuote valitaan tuotteista, joiden elinkaarenaikaiset ympäristövaikutukset ovat merkittävästi vähäisemmät.
3. Komissio antaa 73 artiklan mukaisesti 31 päivään joulukuuta 2026 mennessä delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla pakolliset vähimmäiskriteerit tai -tavoitteet ympäristöä säästäville julkisille hankinnoille 7–10 artiklassa esitettyjen vaatimusten perusteella.

71 artikla

Menettely vaarallisia aineita koskevien rajoitusten muuttamiseksi

1. Jos komissio katsoo, että tietyn aineen käyttö akkujen valmistuksessa, tällaista ainetta sisältävien akkujen saattaminen markkinoille tai tällainen aine akkujen elinkaaren myöhemmissä vaiheissa, kuten jätevaiheessa, aiheuttaa ihmisten terveydelle tai ympäristölle riskin, jota ei hallita riittävästi ja johon on puuttuttava unionin laajuisesti, se pyytää Euroopan kemikaalivirastoa, jäljempänä 'virasto', laatimaan asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteessä XV olevan II osan 3 kohdan mukaisen asiakirja-aineiston, jäljempänä 'rajoituksia koskeva asiakirja-aineisto'. Rajoituksia koskevaan asiakirja-aineistoon on sisällyttävä sosioekonominen arviointi, mukaan lukien analyysi vaihtoehtoista.
2. Kemikaalivirasto julkaisee viipymättä komission aikomuksen käynnistää tällainen aineen rajoitusmenettely ja ilmoittaa asiasta asianomaisille sidosryhmille.
3. Jos kemikaaliviraston 1 kohdan mukaisesti laatima rajoituksia koskeva asiakirja-aineisto osoittaa, että unionin laajuiset toimet ovat tarpeen, kemikaaliviraston on 12 kuukauden kuluessa komission 1 kohdassa tarkoitetun pyynnön vastaanottamisesta ehdotettava rajoituksia 4–14 kohdassa kuvatun rajoitusmenettelyn aloittamiseksi.
4. Kemikaaliviraston on asetettava rajoituksia koskeva asiakirja-aineisto, mukaan lukien 3 kohdan nojalla ehdotetut rajoitukset, viipymättä julkisesti saataville verkkosivustollaan ja ilmoitettava selvästi julkaisupäivä. Kemikaalivirasto pyytää kaikkia asianomaisia osapuolia esittämään yksittäin tai yhdessä neljän kuukauden kuluessa julkaisupäivästä huomautuksensa rajoituksia koskevasta asiakirja-aineistosta.
5. Asetuksen (EY) N:o 1907/2006 76 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla perustettu riskinarviointikomitea antaa 12 kuukauden kuluessa 4 kohdassa tarkoitetusta julkaisemispäivästä asiakirja-aineiston olennaisten osien tarkastelun perusteella lausunnon siitä, ovatko ehdotetut rajoitukset tarkoituksenmukaisia ihmisten terveyden ja/tai ympäristöön kohdistuvan riskin vähentämiseksi. Lausunnossa on otettava huomioon kemikaaliviraston komission pyynnöstä laatima rajoituksia koskeva asiakirja-aineisto ja 4 kohdassa tarkoitetut asianomaisten osapuolten näkemykset.
6. Asetuksen (EY) N:o 1907/2006 76 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla perustettu sosioekonomisesta analyysistä vastaava komitea antaa 15 kuukauden kuluessa 4 kohdassa tarkoitetusta julkaisupäivästä ehdotettuja rajoituksia koskevan lausunnon,

joka perustuu asiakirja-aineiston olennaisten osien ja sosioekonomisten vaikutusten tarkasteluun. Tätä ennen se valmistelee lausuntoluonnoksen ehdotetuista rajoituksista ja niihin liittyvistä sosioekonomisista vaikutuksista ottaen huomioon 4 kohdassa tarkoitetut analyysit tai tiedot, jos niitä on esitetty.

7. Kemikaalivirasto julkaisee sosioekonomisesta analyysista vastaavan komitean lausuntoluonnoksen viipymättä verkkosivustollaan ja pyytää asianomaisia osapuolia esittämään lausuntoluonnoksesta huomautuksensa 60 päivän kuluessa sen julkaisemisesta.
8. Sosioekonomisesta analyysista vastaava komitea antaa lausuntonsa viipymättä ottaen tarvittaessa huomioon 7 kohdassa asetetun määräajan kuluessa saadun lisäpalautteen. Lausunnossa otetaan huomioon asianomaisten osapuolten 4 ja 7 kohdan mukaisesti esittämät huomautukset.
9. Jos riskinarviointikomitean lausunto poikkeaa merkittävästi ehdotetuista rajoituksista, kemikaalivirasto jatkaa sosioekonomisesta analyysista vastaavan komitean lausunnolle asetettua määräaikaa enintään 90 päivällä.
10. Kemikaalivirasto toimittaa komissiolle viipymättä riskinarviointikomitean ja sosioekonomisesta analyysista vastaavan komitean lausunnot rajoituksista, joita komission 1 kohdan mukaisesti esittämän pyynnön perusteella on ehdotettu. Jos riskinarviointikomitean ja sosioekonomisesta analyysista vastaavan komitean lausunnot poikkeavat merkittävästi 3 kohdan mukaisesti ehdotetuista rajoituksista, kemikaalivirasto toimittaa komissiolle selventävän muistion, jossa selitetään yksityiskohtaisesti tällaisten erojen syyt. Jos toinen tai kumpikaan komiteoista ei anna lausuntoa 5 ja 6 kohdassa vahvistetussa määräajassa, kemikaalivirasto ilmoittaa asiasta komissiolle ja esittää lausunnon puuttumisen syyt.
11. Kemikaalivirasto julkaisee viipymättä kummankin komitean lausunnot verkkosivuillaan.
12. Kemikaalivirasto antaa pyynnöstä komissiolle kaikki sille toimitetut tai sen tutkimat asiakirjat ja todisteet.
13. Jos komissio katsoo, että 6 artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, se antaa delegoidun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tämä delegoitu säädös hyväksytään ilman aiheetonta viivytystä 8 kohdassa tarkoitetun sosioekonomisesta analyysista vastaavan komitean lausunnon vastaanottamisen jälkeen tai 6 kohdassa ja tapauksen mukaan 9 kohdassa säädetyin määräajan jälkeen, jos mainittu komitea ei anna lausuntoa.
14. Kun riskinarviointikomitea ja sosioekonomisesta analyysista vastaava komitea antavat lausunnon 5 ja 6 kohdan mukaisesti, niiden on käytettävä esittelijöitä asetuksen (EY) N:o 1907/2006 87 artiklan mukaisesti. Kemikaalivirasto suorittaa esittelijöille ja esittelijöiden avustajille tai heidän työnantajalleen palkkion maksutaulukon perusteella, joka sisältyy asetuksen (EY) N:o 1907/2006 76 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla perustetun hallintoneuvoston antamiin rahoitusta koskeviin sääntöihin rajoitusten osalta. Jos kyseiset henkilöt eivät suorita tehtäviään, kemikaaliviraston pääjohtajalla on oikeus lopettaa tai keskeyttää sopimuksen voimassaolo taikka jättää palkkio suorittamatta.

72 artikla
Hankintaketjun selvitysjärjestelyt

1. Hallinnot, toimialajärjestöt ja etujärjestöjen ryhmittymät, jotka ovat kehittäneet ja jotka valvovat selvitysjärjestelyjä, jäljempänä 'järjestelyn omistajat', voivat esittää komissiolle hakemuksen hankintaketjun selvitysjärjestelyjensä tunnustamisesta. Siirretään komissiolle valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan vaatimukset tiedoista, jotka komissiolle toimitettavan hakemuksen on sisällettävä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 74 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
2. Jos komissio toteaa 1 kohdan mukaisesti toimitettujen todisteiden ja tietojen perusteella, että 1 kohdassa tarkoitettu hankintaketjun selvitysjärjestely on sellainen, että talouden toimijat voivat noudattaa tämän asetuksen 39 artiklassa säädettyjä vaatimuksia, se hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jolla tunnustetaan järjestelmän vastaavuus tämän asetuksen vaatimusten kanssa. OECD:n sihteeristöä kuullaan tarpeen mukaan ennen tällaisten täytäntöönpanosäädösten antamista. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 74 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Päätessään selvitysjärjestelyn tunnustamisesta komissio ottaa huomioon kyseisen järjestelyn kattamat erilaiset toimialan käytännöt ja kiinnittää huomiota riskipohjaiseen lähestymistapaan ja menetelmään, joita kyseisessä järjestelyssä käytetään riskien määrittämiseksi.
3. Siirretään komissiolle valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä kriteereistä ja menetelmistä, joita noudattaen komissio määrittää 2 kohdan mukaisesti, varmistavatko tietyt hankintaketjun selvitysjärjestelyt sen, että talouden toimijat täyttävät tämän asetuksen 39 artiklassa säädettyt vaatimukset. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 74 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Komissio tarkastaa myös tarpeen mukaan säännöllisesti, että tunnustetut hankintaketjun selvitysjärjestelyt täyttävät edelleen kriteerit, jotka johtivat 2 kohdan nojalla hyväksytyyn päätökseen vastaavuuden tunnustamisesta.
4. Sellaisen hankintaketjun selvitysjärjestelyn, jonka vastaavuus on tunnustettu 2 kohdan mukaisesti, omistajan on viipymättä ilmoitettava komissiolle kyseiseen järjestelyyn tehdyistä mahdollisista muutoksista tai päivityksistä.
5. Jos ilmenee toistuvia tai merkittäviä tapauksia, joissa talouden toimijat eivät ole 2 kohdan mukaisesti tunnustettua järjestelyä toteuttaessaan täyttäneet tämän asetuksen 39 artiklassa säädettyjä vaatimuksia, komissio tutkii tunnustetun järjestelyn omistajaa kuullen, osoittavatko kyseiset tapaukset puutteita järjestelyssä.
6. Jos komissio havaitsee, ettei tämän asetuksen 39 artiklassa säädettyjä vaatimuksia ole noudatettu tai että tunnustetussa hankintaketjun selvitysjärjestelyssä on puutteita, se voi antaa järjestelyn omistajalle kohtuullisesti aikaa korjaavien toimien toteuttamiseen.
7. Jos järjestelyn omistaja laiminlyö tarvittavien korjaavien toimien toteuttamisen tai kieltäytyy niiden toteuttamisesta ja jos komissio on määrittänyt, että laiminlyönti tai 6 kohdassa tarkoitettujen puutteiden vaarantavat järjestelyä toteuttavan 39 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen talouden toimijain kyvyn noudattaa tämän asetuksen 39 artiklassa säädettyjä vaatimuksia, tai jos järjestelyä toteuttavien talouden toimijain toistuvat tai merkittävät laiminlyönnit johtuvat järjestelyssä olevista puutteista,

komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jossa järjestelyn tunnustaminen perutaan. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 74 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

8. Komissio perustaa rekisterin tunnustetuista hankintaketjun selvitysjärjestelyistä ja pitää rekisterin ajan tasalla. Rekisteri asetetaan julkisesti saataville internetissä.

XI luku

Säädösvallan siirtäminen ja komiteamenettely

73 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.
2. Siirretään komissiolle [tämän asetuksen voimaantulopäivästä] viiden vuoden ajaksi valta antaa 6 artiklan 2 kohdassa, 7 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa, 9 artiklan 2 kohdassa, 10 artiklan 3 kohdassa, 12 artiklan 2 kohdassa, 17 artiklan 4 kohdassa, 27 artiklan 3 kohdassa, 39 artiklan 8 kohdassa, 55 artiklan 4 kohdassa, 56 artiklan 4 kohdassa, 57 artiklan 6 kohdassa, 58 artiklan 3 kohdassa ja 70 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 6 artiklan 2 kohdassa, 7 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa, 9 artiklan 2 kohdassa, 10 artiklan 3 kohdassa, 12 artiklan 2 kohdassa, 17 artiklan 4 kohdassa, 27 artiklan 3 kohdassa, 39 artiklan 8 kohdassa, 55 artiklan 4 kohdassa, 56 artiklan 4 kohdassa, 57 artiklan 6 kohdassa, 58 artiklan 3 kohdassa ja 70 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä 6 artiklan 2 kohdan, 7 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan, 9 artiklan 2 kohdan, 10 artiklan 3 kohdan, 12 artiklan 2 kohdan, 17 artiklan 4 kohdan, 27 artiklan 3 kohdan, 39 artiklan 8 kohdan, 55 artiklan 4 kohdan, 56 artiklan 4 kohdan, 57 artiklan 6 kohdan, 58 artiklan 3 kohdan ja 70 artiklan 2 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

74 artikla
Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 2008/98/EY 39 artiklalla perustettu komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.
3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.
Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.
4. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.

XII luku **Muutokset**

75 artikla
Asetuksen (EU) N:o 2109/1020 muuttaminen

Muutetaan asetukset (EU) 2019/1020 seuraavasti:

- (1) korvataan 4 artiklan 5 kohdassa ilmaisu ”(EU) 2016/425⁽³⁵⁾ ja (EU) 2016/426⁽³⁶⁾” seuraavasti:
”(EU) 2016/425 (*), (EU) 2016/426 (**) ja [(EU) 2020/...(***)]

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2016/425, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2016, henkilönsuojaimista ja neuvoston direktiivin 89/686/ETY kumoamisesta (EUVL L 81, 31.3.2016, s. 51).

** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2016/426, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2016, kaasumaisia polttoaineita polttavista laitteista ja direktiivin 2009/142/EY kumoamisesta (EUVL L 81, 31.3.2016, s. 99).

*** [Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset akuista ja käytetyistä akuista sekä asetuksen (EU) 2019/1020 muuttamisesta ja direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta (Julkaisutoimisto täyttää EUVL-julkaisutiedot)];

- (2) lisätään liitteessä I olevaan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön luetteloon 71 kohta seuraavasti:
”71. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset akuista ja käytetyistä akuista sekä asetuksen (EU) 2019/1020 muuttamisesta ja direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta (Julkaisutoimisto täyttää EUVL-julkaisutiedot);

XIII luku **Loppusäännökset**

76 artikla
Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä säännökset ja toimenpiteet komissiolle viipymättä, ja jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki niitä koskevat myöhemmät muutokset viipymättä.

77 artikla
Uudelleentarkastelu

1. Komissio laatii 31 päivään joulukuuta 2030 mennessä kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta sekä sen vaikutuksista ympäristöön ja sisämarkkinoiden toimintaan.
2. Ottaen huomioon tekniikan kehityksen ja jäsenvaltioissa saadut käytännön kokemukset komissio sisällyttää kertomukseensa arvion seuraavista tämän asetuksen näkökohdista:
 - (a) II luvussa esitetyt kestävästä kehityksestä ja turvallisuudesta koskevat vaatimukset;
 - (b) III luvussa esitetyt merkintöjä koskevat vaatimukset ja tietovaatimukset;
 - (c) 39 ja 72 artiklassa esitetyt hankintaketjun selvitysvaatimukset;
 - (d) VII luvussa esitetyt toimenpiteet, jotka koskevat akkujen käsittelyä elinkaaren päättyessä.

Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus tämän asetuksen asiaankuuluvien säännösten muuttamiseksi.

78 artikla
Kumoaminen ja siirtymäsäännökset

Kumotaan direktiivi 2006/66/EY 1 päivästä heinäkuuta 2023; sen

- (a) 10 artiklan 3 kohtaa ja 12 artiklan 4 ja 5 kohtaa sovelletaan kuitenkin 31 päivään joulukuuta 2023, paitsi kun on kyse tietojen toimittamisesta komissiolle, minkä osalta sitä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2025;
- (b) 21 artiklan 2 kohtaa sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2026.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän asetukseen.

79 artikla
Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2022.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

- 1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi
- 1.2. Toimintalohko(t) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä (ABM/ABB)
- 1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne
- 1.4. Tavoite (Tavoitteet)
- 1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut
- 1.6. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto
- 1.7. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)

2. HALLINNOINTI

- 2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt
- 2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä
- 2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

- 3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat
- 3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin
 - 3.2.1. *Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista menoihin*
 - 3.2.2. *Arvioidut vaikutukset toimintamäärärahoihin*
 - 3.3.2. *Arvioidut vaikutukset hallintomäärärahoihin*
 - 4.3.2. *Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen kanssa*
 - 5.3.2. *Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet*
- 3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi akuista ja käytetyistä akuista sekä asetuksen (EU) 2019/1020 muuttamisesta ja direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta.

1.2. Toimintalohko(t)

Toimintalohko: 09 Ympäristö
Toiminto: 09 02 02 Ympäristön ja ilmastotoimien ohjelma (LIFE) – Kiertotalous ja elämänlaatu
09 10 01 – Euroopan kemikaalivirasto – Vaarallisten kemikaalien tuontia ja vientiä koskevaan lainsäädäntöön ja kiertotalouteen liittyvät toimet
03.020101 – Tavaroiden ja palvelujen sisämarkkinoiden toiminta ja kehittäminen

1.3. Ehdotus liittyy

uuteen toimeen

uuteen toimeen, joka perustuu pilottihankkeeseen tai valmistelutoimeen¹

käynnissä olevan toimen jatkamiseen

yhden tai useamman toimen sulauttamiseen tai uudelleen suuntaamiseen johonkin toiseen/uuteen toimeen

1.4. Tavoite (Tavoitteet)

1.4.1. Yleistavoite (Yleistavoitteet)

Akkujen ympäristökestävyyden parantaminen niiden koko elinkaaren ajan vahvistamalla EU:n sisämarkkinoille saatettaville akuille kestävän kehityksen periaatteita koskevat vähimmäisvaatimukset.

EU:n akkualan hankintaketjun häiriönsietokyvyn parantaminen sulkemalla materiaalikierto.

Akkujen koko elinkaaren aikaisten sosiaalisten ja ympäristövaikutusten vähentäminen.

1.4.2. Erityistavoite (Erityistavoitteet)

Vahvistetaan ympäristökestävyyttä

- Edistetään korkealaatuisten ja suorituskykyisten akkujen tuotantoa ja EU:n markkinoille saattamista.
- Kehitetään ja hyödynnetään EU:n akkuraaka-aineiden – sekä ensiö- että kierrätysmateriaalien – potentiaalia varmistamalla, että ne tuotetaan tehokkaasti ja kestävän kehityksen periaatteiden mukaisesti.

¹ Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 58 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa.

- Turvataan kierrätetyille raaka-aineille toimivat markkinat ja asiaan liittyvät teolliset prosessit.
- Edistetään innovointia ja EU:n teknologisen osaamisen kehitystä ja käyttöä.

Häiriönsietokyvyn parantaminen ja materiaalikiertojen sulkeminen

- Vähennetään EU:n riippuvuutta strategisesti tärkeiden materiaalien tuonnista.
- Varmistetaan kaikkien käytettyjen akkujen asianmukainen keräys ja kierrätys.

Sosiaalisten ja ympäristövaikutusten vähentäminen

- Tuetaan vastuullisia hankintakäytäntöjä.
- Pyritään raaka-aineiden ja kierrätysmateriaalien tehokkaaseen käyttöön.
- Vähennetään akkujen koko elinkaaren aikaisia kasvihuonekaasupäästöjä.
- Pienennetään ihmisten terveydelle ja ympäristön laadulle aiheutuvia riskejä ja parannetaan paikallisyhteisöjen sosiaalisia oloja.

1.4.3. Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset

Selvitys siitä, miten ehdotuksella/aloitteella on tarkoitus vaikuttaa edunsaajien/kohderyhmän tilanteeseen

Ehdotetulla asetuksella kehitystä viedään paremmin kohti materiaalien ja jätteen kestävä hallintaa koskevia EU:n nykyperiaatteita, joissa keskitytään tuotteiden ja tuotantoprosessien optimointiin. Sen tarkoituksena on luoda EU-puitteet, jotka kattavat akkujen koko elinkaaren sekä luovat yhdenmukaistetut ja entistä kunnianhimoisemmat säännöt akuille, komponenteille, käytetyille akuille ja kierrätysmateriaaleille. Näin pyritään luomaan yhteiset säännöt, joilla turvataan akuille ja niiden valmistuksessa käytettäville ensiö- ja uusiomateriaaleille toimivat EU:n sisämarkkinat samalla kun edistetään kestävä kehityksen periaatteita EU:n markkinoilla.

1.4.4. Tuloksellisuusindikaattorit

Selvitys siitä, millaisin indikaattorein ehdotuksen/aloitteen etenemistä ja tuloksia seurataan.

Etenemistä ja tavoitteiden saavuttamista seurataan seuraavilla indikaattoreilla:

- markkinoille saatettujen akkujen laadun parantuminen,
- nikkelin, koboltin, litiumin ja kuparin parempi kierrätystehokkuus ja talteenotto,
- kierrätysmateriaalien suurempi osuus akuissa,
- kerättyjen ja kierrätettyjen akkujen suurempi määrä,
- teollisuus- ja sähköajoneuvoakut lasketaan, jäljitetään ja raportoidaan,
- kaikki kerätyt akut kierrätetään, kierrätysprosessit ovat suorituskykyisiä ja ne aiheuttavat nykyistä vähemmän työterveys- ja turvallisuusriskejä,
- loppukäyttäjät saavat paremmin ja helpommin tietoa akkujen sisältämistä materiaaleista, oletetusta käyttöiästä ja siitä, miten niiden tuotannossa on noudatettu sosiaalisia ja ympäristönormeja,
- kaikkien teollisuus- ja sähköajoneuvoakkujen hiilijalanjälki lasketaan,

- teollisuus- ja sähköajoneuvoakkujen valmistajat antavat tietoa myös siitä, miten niin materiaalihankinnassa sovelletaan yhteiskuntavastuullisuuden kriteerejä,
- akkuvalmistajilla on selkeä ja ennakoitava EU:n sääntelykehys, joka auttaa niitä innovoimaan ja pysymään kilpailukykyisinä kasvavilla markkinoilla.

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.5.1. *Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä sekä aloitteen yksityiskohtainen toteutusaikataulu*

Yksityiskohtaisemmat vaatimukset olisi vahvistettava täytäntöönpanosäädöksillä/delegoituilla säädöksillä 3–8 vuoden aikajänteellä.

Tämä asetusehdotus tulee poikimaan myös joukon toimeksiantoja, delegoituja tai täytäntöönpanopäätöksiä ja vaikutustenarviointiraportteja.

Nämä koskevat kestävyysvaatimusten noudattamisen tarkastamista, vaatimustenmukaisuuden tarkastusjärjestelmää, kestäväan kehitykseen liittyviä vaatimuksia sekä tiedonantovelvollisuuksia ja tuotemerkintöjä. Alla on lueteltu oletetut tällaiset lisätoimenpiteet:

- seurataan CEN/CENELECin standardointityötä,
- luodaan yhteiset suorituskyky- ja kestovaatimukset yleiskäyttöisille irtoakuille,
- luodaan yhteiset suorituskyky- ja kestovaatimukset ladattaville akuille (teollisuusakut/ajoneuvoakut),
- luodaan yhteiset turvallisuusvaatimukset kiinteille akkusähkövarastoille,
- luodaan yhdenmukaistetut laskentasäännöt irtoakkujen erilliskeräystä varten,
- luodaan yhdenmukaistetut laskentasäännöt hiilijalanjälki-ilmoitusta varten (mukaan luettuna akkujen ympäristöjalanjälkeä koskevien tuoteryhmäsääntöjen tarkistus), akkujen hiili-intensiteettiluokan laskentaa varten, akkujen kierrätysisällön laskentaa varten sekä kierrätystehokkuuksien (litium ja lyijy) ja materiaalien talteenoton laskentaa varten,
- laaditaan ohjeistusta irtoakkujen irrotettavuudesta ja korvattavuudesta,
- luodaan avoin järjestelmä akkuja koskevan tiedon keruuta varten,
- kehitetään kriteerejä ympäristöä säästäville akkujen julkisille hankinnoille,
- hiilijalanjälkeä koskeva delegoitu säädös – pakolliset kynnysarvot,
- jäteluettelon päivitys,
- akuissa käytettävien aineiden riskinarviointi ja -hallinta ja
- raportointivelvollisuuksien päivitys.

1.5.2. *EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo (joka voi olla seurausta eri tekijöistä, kuten koordinoinnin paranemisesta, oikeusvarmuudesta tai toiminnan vaikuttavuuden tai täydentävyyden paranemisesta). EU:n osallistumisesta saatavalla lisäarvolla tarkoitetaan tässä kohdassa arvoa, jonka EU:n osallistuminen tuottaa sen arvon lisäksi, joka olisi saatu aikaan pelkillä jäsenvaltioiden toimilla.*

Syyt siihen, miksi toimi toteutetaan EU:n tasolla (ennen toteutusta):

EU:n laajuista lainsäädäntöä tarvitaan, jotta valmistajiin, maahantuojiin ja talouden toimijoihin laajemminkin sovelletaan samoja vaatimuksia, kun on kyse akkujen saattamisesta EU:n markkinoille ja saataville asetettavasta tiedosta.

Lisäksi paristodirektiivin arvioinnissa kävi ilmi, että lainsäädäntökehystä on nykyaikaistettava, jotta se auttaa edistämään kiertotaloutta ja vähähiilisyttä ja kykenee vastaamaan akkumarkkinoilla tapahtuneeseen teknologiseen ja talouden kehitykseen.

Akkujen arvoketju on pääomavaltainen ja edellyttää siksi mittakaavaetuja. Tämä taas edellyttää koko elinkaaren kattavia yhdenmukaistettuja vaatimuksia ja hyvin toimivia EU:n sisämarkkinoita.

1.5.3. Vastaavista toimista saadut kokemukset

1.5.4. Yhteensopivuus monivuotisen rahoituskehityksen kanssa ja mahdolliset synergiaedut suhteessa muihin kyseeseen tuleviin välineisiin

Euroopan komissio on ehdottanut mittavaa elpymissuunnitelmaa, joka perustuu vahvistettuun monivuotiseen rahoituskehitykseen ja uuteen elvytysvälineeseen, eli Next Generation EU -ohjelmaan.

EU:n elpymisstrategian perustana tulee olemaan Euroopan vihreän kehityksen ohjelma. Yksi sen tavoitteista on puhtaampi liikenne ja logistiikka, myös liikenteen sähköistäminen. Nämä tekijät ovat tärkeimpiä akkujen kysynnän eksponentiaalisen kasvun vetureita. Nykysuuntaukset viittaavat siihen, että sähköisen liikenteen merkitys lisääntyy ja se on tullut jäädäkseen Covid-19-pandemian jälkeisiin yhteiskuntiin.

Euroopan komission tuki ja sitoutuminen akkualan tutkimukseen näkyy Horisontti 2020 -puiteohjelmasta rahoitettujen alan hankkeiden määrässä (yli 100 hanketta) ja niille myönnettyssä rahoituksessa (500 miljoonan euron luokkaa). Hankkeet kattavat erityyppisten akkujen koko arvoketjun ja niissä keskitytään ratkomaan nykyisiä ja tulevia haasteita, joita liittyy materiaalien (ja niiden ympäristövaikutusten), akkukierrätyksen (joka edistää materiaalien talteenottotehokkuutta Euroopassa), uusien akkujärjestelmien ja jopa nykyakkujen vaihtoehtojen kehittämiseen ja parantamiseen. Hankkeiden tulokset tulevat tukemaan ja edistämään Euroopan akkuteollisuuden innovointia. Tuloksena odotetaan uusia ja parempia materiaaleja ja akkujärjestelmiä sekä parempia ominaisuuksia varastointikapasiteetin, käyttöiän, turvallisuuden, ympäristövaikutusten ja kustannustehokkuuden suhteen. Nämä näkökohdat otetaan huomioon nyt käsillä olevassa asetusehdotuksessa.

Edellä esitetyt näkökohdat ovat hyvin tärkeällä sijalla turvattaessa kestävästä kehityksestä Euroopan kilpailukykyä tällä alalla sekä tuettaessa Euroopan taloutta, kasvua ja hyvinvointia.

Oletuksena on, että EU tukee alan ja liitännäisalojen tutkimusta myös seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä.

Uudessa asetuksessa tehdään selväksi, että tulevaisuudessa akuissa käytettävien aineiden rajoitustoimenpiteistä tehdään ensin Euroopan kemikaaliviraston ECHAN arvioinnit toisin kuin tähän asti, jolloin ne ovat olleet yksittäisiä ympäristöasioiden pääosaston (DG ENV) työohjelman kohtia. Vaikka ECHAlla onkin suurelta osin tehtävän vaatima osaaminen, nämä arvioinnit aiheuttavat virastolle lisätyötä.

1.5.5. *Arvio käytettävissä olevista rahoitusvaihtoehdoista, mukaan lukien mahdollisuudet määrärahojen uudelleen kohdentamiseen*

ECHAN osaaminen (aineiden riskiarvioinnit) ja yhteisen tutkimuskeskuksen JRC:n osaaminen (menetelmien ja menettelyjen määrittely) muodostavat tarkoituksenmukaisimman yhdistelmän, jolla voidaan varmistaa ehdotetun lähestymistavan nopea toteutus.

ECHAlta saadut jäteluetteloon liittyvää tehtävää koskevat arvioidut henkilöstö- ja resurssitarpeet kuvastavat ECHAN tarvetta vahvistaa osaamistaan tätä tehtävää varten. Siksi ympäristöasioiden pääosasto (DG ENV) selvitti myös muita vaihtoehtoja. JRC on antanut arvion, jossa resursseja tarvitaan vähemmän (0,9 miljoonaa euroa verrattuna ECHAN 2,2 miljoonaan euroon). Siksi ehdotamme, että tämä tehtävä lisätään JRC:n tehtäväluetteloon.

Akkuja koskevan avoimen tiedonkeruualustan luomisen osalta ECHAN toimittamat henkilöstö- ja resurssitarpeet kuvastavat poliittista kunnianhimoa ja voivat hyödyntää ECHAN jo olemassa olevia rakenteita ja prosesseja. ECHAN arvion mukaan tiedonkeruujärjestelmän kehittämiseen tarvitaan noin 10 miljoonaa euroa rahoitusta lähes 10 miljoonan euron henkilöstökustannusten lisäksi. Komission yksiköt ovat olleet yhteydessä myös täytäntöönpanovirastoihin, mutta niiden ei ole oikeudellisesti mahdollista ottaa hoitaakseen tiedonkeruualustaan liittyvää komission tehtävää.

Näin ollen komissio ehdottaa, että asiassa edetään teettämällä toteutettavuustutkimus, jossa arvioidaan yksityiskohtaisesti eri toimintoja varten tarjolla olevat vaihtoehdot ja myös se, kuka soveltuisi parhaiten kehittämään järjestelmän. Tiedonkeruu- ja tiedotusjärjestelmän kehitystä vetää sisämarkkinoiden, teollisuuden, yrittäjyyden ja pk-yritystoiminnan pääosasto DG GROW yhdessä viestintäverkkojen, sisältöjen ja teknologian pääosasto DG CNECTin ja sen European Dataspace -aloitteen kanssa.

Toinen vaihtoehto on kehittää tiedonkeruu- ja data-avaruusalusta itse. DG ENV ja DG GROW ovat yhteydessä verotuksen ja tulliliiton pääosastoon (DG TAXUD, joka on tehnyt vastaavaa työtä arvonlisäverotukseen liittyen) ja DG CNECTiin mahdollisten synergioiden kartoittamiseksi. DG TAXUDissa näitä asioita hoitavaa henkilöstöä löytyy kolmesta eri yksiköstä. DG GROW:n tietotekniikkayksikkö on laatinut hyvin alustavan arvion akkupassitietojärjestelmän toteutuksen edellyttämästä teknisestä työmäärästä ja budjetista. Keskitettyyn tietokanta-arkkitehtuuriin perustuvan avoimen data-avaruuden rahoitustarpeeksi arvioidaan noin 10,5 miljoonaa euroa. Tämä kattaa IT-infrastruktuurin sekä IT-kehityksen henkilöstötarpeet. Kustannukset on tarkoitus kattaa DG GROW:n sisämarkkinoiden toiminnan ja kehittämisen budjettikohdasta. Eri yksiköiden suorittamaa työtä koskevista yksityiskohtaisista toimintatavoista on sovittava sitä mukaa kun toteutettavuustutkimus etenee.

1.6. Ehdotetun toimen/aloitteen kesto ja rahoitusvaikutukset

kesto on rajattu

- Ehdotuksen/aloitteen mukainen toiminta alkaa [PP/KK]VVVV ja päättyy [PP/KK]VVVV.
- Rahoitusvaikutukset alkavat vuonna VVVV ja päättyvät vuonna VVVV.

kesto ei ole rajattu

- Käynnistysvaihe alkaa vuonna 2023 ja päättyy vuonna 2028,
- minkä jälkeen toteutus täydessä laajuudessa.

1.7. **Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)**

- Suora hallinnointi**, jonka komissio toteuttaa käyttämällä
 - toimeenpanovirastoja
- Hallinnointi yhteistyössä** jäsenvaltioiden kanssa
- Välillinen hallinnointi**, jossa täytäntöönpanotehtäviä on siirretty
 - kansainvälisille järjestöille ja niiden erityisjärjestöille (tarkennettava)
 - Euroopan investointipankille tai Euroopan investointirahastolle
- 70 ja 71 artiklassa tarkoitetuille elimille
 - julkisoikeudellisille yhteisöille
 - sellaisille julkisen palvelun tehtäviä hoitaville yksityisoikeudellisille elimille, jotka antavat riittävät rahoitustakuut
 - sellaisille jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaisille elimille, joille on annettu tehtäväksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden täytäntöönpano ja jotka antavat riittävät rahoitustakuut
 - henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia ja jotka nimetään asiaa koskevassa perussäädöksessä.

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

Ilmoitetaan sovellettavat aikavälit ja edellytykset.

Sovelletaan tavanomaisia seuranta- ja raportointisääntöjä, jotka koskevat perinteisille virastoille myönnettävää EU-tukea.

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä(t)

2.2.1. *Perustelut ehdotetu(i)lle hallinnointitavalle(/-tavoille), rahoituksen toteutusmekanismille(/-mekanismeille), maksujärjestelyille sekä valvontastrategialle*

Sovelletaan tavanomaisia seuranta- ja raportointisääntöjä, jotka koskevat perinteisille virastoille myönnettävää EU-tukea.

2.2.2. *Tiedot todetuista riskeistä ja niiden vähentämiseksi käyttöön otetuista sisäisistä valvontajärjestelmistä*

Ei sovelleta

2.2.3. *Valvonnan kustannustehokkuutta (valvontakustannusten suhde hallinnoitujen varojen arvoon) koskevat arviot ja perustelut sekä arviot maksujen suoritusajankohdan ja toimen päättämisaikajankohdan odotetuista virheriskitasoista*

Ei sovelleta

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

Ilmoitetaan käytössä olevat ja suunnitellut ehkäisy- ja suoja-toimenpiteet, esimerkiksi petostentorjuntastrategian pohjalta

Sovelletaan tavanomaisia järjestelyjä, jotka koskevat perinteisille virastoille myönnettävää EU-tukea.

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

- Talousarviossa jo olevat budjettikohdat – Monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä

Monivuotisen rahoituskehityksen otsake	Budjettikohta	Menolaji	Rahoitusosuudet			
	Numero	JM/ EI-JM ¹	EFTA-mailta ²	Ehdokasmaailta ³	Kolmansilta mailta	Varainhoitoasetuksen 21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut rahoitusosuudet
3	09.10.01 – ECHA Euroopan kemikaalivirasto	JM	EI	EI	EI	EI
3	09.02.02 – Kiertotalous ja elämänlaatu	JM	EI	EI	EI	EI
1	03.020101 – Tavaroiden ja palvelujen sisämarkkinoiden toiminta ja kehittäminen	JM	EI	EI	EI	EI
7	20.01.02.01 – Palkat ja korvaukset	EI-JM	EI	EI	EI	EI
7	20 02 01 01 - Sopimussuhteinen henkilöstö	EI-JM	EI	EI	EI	EI
7	20 02 01 03 - Kansalliset virkamiehet, jotka on väliaikaisesti siirretty toimitilien palvelukseen	EI-JM	EI	EI	EI	EI

- Uudet perustettaviksi esitetyt budjettikohdat

¹ JM = jaksotetut määrärahat / EI-JM = jaksottamattomat määrärahat.

² EFTA: Euroopan vapaakauppaliitto.

³ Ehdokasmaat ja soveltuvin osin Länsi-Balkanin mahdolliset ehdokasmaat.

Ei sovelleta

3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin

3.2.1. Yhteenveto arvioituista vaikutuksista menoihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskehiksen otsake	3	Luonnonvarat ja ympäristö
---	----------	----------------------------------

Euroopan kemikaalivirasto	09.10.01		Vuosi 2023	Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027	Vuosi 2028	Vuosi 2029	Yhteensä
Osasto 1: Henkilöstömenot	Sitoumukset	(1)	0,358	0,365	0,372	0,306	0,312	0,319	0,325	2,357
	Maksut	(2)	0,358	0,365	0,372	0,306	0,312	0,319	0,325	2,357
Osasto 2: Infrastruktuuri	Sitoumukset	(1 a)	0,086	0,088	0,089	0,074	0,075	0,076	0,078	0,566
	Maksut	(2 a)	0,086	0,088	0,089	0,074	0,075	0,076	0,078	0,566
Osasto 3: Toimintamenot	Sitoumukset	(3 a)	0,158	0,158	0,158	0,025	0,025	0,025	0,025	0,575
	Maksut	(3b)	0,158	0,158	0,158	0,025	0,025	0,025	0,025	0,575
Määrärahat YHTEENSÄ Euroopan kemikaaliviraston osalta	Sitoumukset	= 1 + 1 a + 3 a	0,602	0,611	0,620	0,405	0,412	0,420	0,428	3,498
	Maksut	= 2 + 2 a +3 b	0,602	0,611	0,620	0,405	0,412	0,420	0,428	3,498

ECHAlle vaadittava EU:n lisärahoitus kompensoidaan vastaavalla vähennyksellä LIFE-ohjelman määrärahoissa.

Akkuaineiden hallinnointi: ECHAan tarvitaan yhteensä kaksi tilapäistyöntekijää (AD 5–7) kokoaikaiseksi muutettuna (keskikustannus 144 000 euroa/vuosi, seitsemän vuoden aikana ja sen jälkeen), jotta akuissa käytettävien aineiden sääntelyyn riittää resursseja kilpailematta REACH-asetuksen painopisteisiin liittyvien tehtävien hoidon kanssa. Tämä kattaa vuositasolla keskimäärin yhden lisärajoituksen (tai muun riskinhallintatoimenpiteen). Lisäksi tarvitaan kokoaikaiseksi muutettuna yksi sopimussuhteinen työntekijä (CA FG III, keskikustannus 69 000 euroa/vuosi kolmen vuoden ajan) kasvattamaan osaamispohjaa, helpottamaan priorisointia ja tukemaan työsuunnitelman laadintaa. Tämä perustuisi selvitykseen siitä, miten ECHAN nykyistä tietämystä akkuteollisuuden tavoista hallita käyttämiään vaarallisia kemikaaleja voitaisiin vahvistaa tarkoituksena tunnistaa sääntelyllisen riskinhallinnan piiriin tulevaisuudessa otettavia aineita. Selvityksen kustannukseksi arvioidaan 400 000 euroa (jakautuen kahdelle vuodelle) ja sillä voidaan ulkoistaa osa asiaan liittyvistä selvitystarpeista. Selvitys tukisi myös komission työtä sen päivittäessä jäteluetteloa akkujen osalta.

Lisäksi tarvitaan 22 000 euroa esittelijöitä varten (jäsenvaltioiden asiantuntijoita, jotka vievät asiakirja-aineiston mielipiteenmuodostusprosessin läpi riskinarviointikomiteassa ja sosioekonomisesta analyysistä vastaavassa komiteassa) kutakin rajoitusta kohti sekä 43 000 euroa, jolla katetaan suhteellinen osuus komiteakokousten järjestelykuluista (matka- ja majoituskulut ja päivärahat: laskentaperusteena yhdelle rajoitukselle keskimäärin molemmissa komiteoissa tarvittava keskimääräinen aika/työmäärä).

Edellä mainittujen resurssien laskentamallissa otetaan huomioon ECHAN muiden sääntelyjärjestelmien (esim. REACH, CLP, BPR) puitteissa hoidetuista tehtävistä ja kansallisista lähestymistavoista, siltä osin kuin niitä on, saamat kokemukset. Yllä kuvataan resurssit, jotka ECHA tarvitsee kaavailtujen tehtävien hoitamiseksi kaudella 2021–2029.

Tämän aloitteen rahoitusvaikutukset eivät kasvata otsakkeiden 1 ja 3 suunniteltua varainkäyttöä. Tarvittavat varat vähennetään LIFE-ohjelman talousarviosta ja GROWn varoista hallinnollisessa sopimuksessa esitetyn tehtävänjaon mukaisesti: DG ENVille aiheutuu kustannuksia noin 4 miljoonaa euroa ja DG GROWlle noin 1,6 miljoonaa euroa. Lisäksi DG GROWn varoista katetaan avoimen data-avaruuden kustannukset ja molemmista lähteistä rahoitetaan joitakin selvityksiä ja datankeruuhankkeita, jotta komission yksiköt pystyvät asianmukaisesti valmistelemaan delegoituja ja täytäntöönpanosäädöksiä.

Monivuotisen rahoituskehityksen otsake	1	XXX
---	----------	-----

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		Vuosi 2021	Vuosi 2022	Vuosi 2023	Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027	YHTEENSÄ 2021-2027
Pääosasto: GROW									
03.020101 – Tavaroiden ja palvelujen sisämarkkinoiden toiminta ja kehittäminen	Maksusitoumusmäärärahat	1,026	1,774	2,075	2,083	2,150	0,928	0,688	10,723
	Maksumäärärahat	1,026	1,774	2,075	2,083	2,150	0,928	0,688	10,723

Edellä budjettikohdassa 03.020101 ilmoitettu määrä tarvitaan rahoittamaan osa DG ENVin/DG GROWn ja JRC:n välisistä hallinnollisista järjestelyistä sekä DG GROWn selvitysten ja perusdatan hankintaan. Hallinnollisten järjestelyjen kustannusten suuruudeksi DG GROWlle arvioidaan noin 2, 669 miljoonaa euroa. Vuonna 2023 DG GROW käyttää 50 000 euroa teknisen lausunnon hankintaan CEN/CENELECin standardointityöstä.

Kokonaiskustannus sisältää myös avoimesta data-avaruudesta tehtävän toteutettavuustutkimuksen edellyttämään *intra muros* -tukeen budjetoidut kustannukset. Tämän ensimmäisen kehitysvaiheen jälkeen saatetaan tarvita lisäresursseja.

DG GROWn oletetaan kattavan akkutietojen vaihtoa koskevan sähköisen järjestelmän tietotekniset kehityskustannukset.

Monivuotisen rahoituskehityksen otsake	3	Luonnonvarat ja ympäristö
---	----------	---------------------------

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		Vuosi 2021	Vuosi 2022	Vuosi 2023	Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027	YHTEENSÄ 2021-2027
Pääosasto: ENV									
09.02.02 – Kiertotalous ja elämänlaatu	Maksusitoumusmäärärahat	1,053	0,982	1,835	1,286	0,948	0,622	0,530	7,256
	Maksumäärärahat	1,053	0,982	1,835	1,286	0,948	0,622	0,530	7,256

Edellä budjettikohdassa 09.02.02 ilmoitettu määrä kattaa LIFE-määrärahoista tarvittavan lisäyksen, jolla kustannetaan ECHAN tarvitsemat lisäresurssit. Määrällä kasvatetaan ECHAN tukea ja sitä tarvitaan myös DG ENVin/DG GROWn ja JRC:n välisten hallinnollisten järjestelyjen sekä DG ENVin tehtäviin liittyvien selvitysten ja datan hankintaan.

JRC tulee tarjoamaan komissiolle keskeisen tärkeää tukea tarvittavassa teknisessä työssä. JRC on toimittanut parhaan mahdollisen arvionsa tarvittavista resursseista perustuen JRC:n nykytietämykseen ja DG ENVin ja DG GROWn toimittamaan tehtäväluetteloon. Arviot saattavatkin tarkentua esimerkiksi hallinnollista sopimusta koskevien neuvottelujen aikana. Erityisesti yleiskäyttöisten irtoakkujen yhteisen eritelmän osalta on todettava, että asetusehdotuksen viimeisimmässä versiossa soveltamisalaa laajennettiin, joten myös tarvittavia resursseja on tarkistettava vastaavasti. Hallinnollisten järjestelyjen kustannusten suuruudeksi DG ENVille arvioidaan noin 3,935 miljoonaa euroa. JRC voi tukea komissiota monissa tehtävissä, esimerkiksi kun

- luodaan yhteiset suorituskyky- ja kestovaatimukset yleiskäyttöisille akuille ja teollisuusakuille/ajoneuvoakuille,
- laaditaan yhdenmukaistettuja laskentasääntöjä ladattavien teollisuus-/sähköajoneuvoakkujen hiilijalanjälki-ilmoitusta varten,
- laaditaan yhdenmukaistettuja laskentasääntöjä akkujen kierrätetyn sisällön osuuksille, kierrätystehokkuuksille ja talteen otetun materiaalin määrille,
- analysoidaan ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevia kriteerejä (mukaan luettuna julkisten hankintojen sidosryhmien kuuleminen ja ehdotettujen hankintasääntöjen oikeudellinen tarkastus),
- laaditaan irtoakkujen irrotettavuutta ja vaihdettavuutta koskevaa ohjeistusta.

Hankintoihin kuuluu akkuja koskeva datahankinta vuonna 2021 akkujen ympäristöjalanjälkeä koskevien tuoteryhmäsääntöjen tarkistusta varten, tuoteryhmäsääntöjä koskevan verkkotyökalun kehityksen alihankinta vuonna 2022, teknisen lausunnon pyytäminen standardointityöstä CENissä/CENELECissä vuonna 2023 ja markkinaselvitys uusiomateriaalien saavuudesta vuonna 2027. Nämä kustannukset ovat 300 000 euroa vuonna 2021, 80 000 euroa vuonna 2022 and EUR 100 000 euroa vuonna 2027.

Monivuotisen rahoituskehyn otsake	7	EU:n yleinen hallinto
--	----------	-----------------------

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi 2021	Vuosi 2022	Vuosi 2023	Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027	YHTEENSÄ 2021-2027
Pääosasto: DG ENV, DG GROW ja EUROSTAT								
• Henkilöresurssit	0,475	0,515	0,515	0,555	0,555	0,230	0,230	3,075
• Muut hallintomenot								
DG ENV, DG GROW ja EUROSTAT YHTEENSÄ	0,475	0,515	0,515	0,555	0,555	0,230	0,230	3,075

Määrärahat YHTEENSÄ OTSAKE 7 monivuotisessa rahoituskehyksessä	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)	0,475	0,515	0,515	0,555	0,555	0,230	0,230	3,075
--	---	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

Henkilöresursseja ja muita hallintomenoja koskeva määrärahatarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetuilla pääosaston määrärahoilla ja/tai pääosastossa toteutettujen uudelleenjärjestelyjen tuloksena saaduilla määrärahoilla sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimeen hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

<i>Vuosi</i> <i>2021</i>	<i>Vuosi</i> <i>2022</i>	<i>Vuosi</i> <i>2023</i>	<i>Vuosi</i> <i>2024</i>	<i>Vuosi</i> <i>2025</i>	<i>Vuosi</i> <i>2026</i>	<i>Vuosi</i> <i>2027</i>	<i>Vuosi</i> <i>2028</i>	<i>Vuosi</i> <i>2029</i>	<i>YHTEENSÄ</i> <i>2021-2029</i>
-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------	---

Määrärahat YHTEENSÄ OTSAKKEISSA 1–7 monivuotisessa rahoituskehyksessä	Sitoumukset	2,554	3,271	4,476	3,924	3,653	1,780	1,447	0,420	0,428	21,953
	Maksut	2,554	3,271	4,476	3,924	3,653	1,780	1,447	0,420	0,428	21,953

3.2.2. Arvioidut vaikutukset ECHAN määrärahoihin

- Ehdotus/aloite ei edellytä toimintamäärärahoja.
- Ehdotus/aloite edellyttää toimintamäärärahoja seuraavasti:

maksusitoumusmäärärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tavoitteet ja tuotokset ↓			Vuosi N		Vuosi N+1		Vuosi N+2		Vuosi N+3		Ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen vaikutukset ulottuvat (ks. kohta 1.6)						YHTEENSÄ		
	TUOTOKSET																		
	Tyyppi ¹	Keskimääräiset kustannukset	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lukumäärä yhteensä
ERITYISTAVOITE 1 ² ...																			
- Tuotos																			
- Tuotos																			
- Tuotos																			
Välisumma, erityistavoite 1																			
ERITYISTAVOITE 2...																			
- Tuotos																			
Välisumma, erityistavoite 2																			
KOKONAISKUSTANNUKSET																			

¹ Tuotokset ovat tuloksena olevia tuotteita ja palveluita (esim. rahoitettujen opiskelijavaihtojen määrä tai rakennetut tiekilometrit).

² Kuten kuvattu kohdassa 1.4.2. ”Erityistavoite (erityistavoitteet)...”.

3.2.3. Arvioitu vaikutus henkilöstöön

3.2.3.1. Yhteenveto

- Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.
- Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:
- Henkilöstötarve ECHassa (milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella))

	Vuosi 2021	Vuosi 2022	Vuosi 2023	Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027	Vuosi 2028	Vuosi 2029	YHTEEN SÄ
--	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	----------------------

–

Väliaikaiset toimihenkilöt (AD-palkkaluokat)			0,289	0,294	0,300	0,306	0,312	0,319	0,325	2,145
Väliaikaiset toimihenkilöt (AST- palkkaluokat)										
Sopimussuhteiset toimihenkilöt			0,069	0,070	0,072					0,211
Kansalliset asiantuntijat										

–

YHTEENSÄ			0,358	0,365	0,372	0,306	0,312	0,319	0,325	2,357
-----------------	--	--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

–

Henkilöstötarve ECHAssa (kokoaikaiseksi muutettuna):

	Vuosi 2021	Vuosi 2022	Vuosi 2023	Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027	Vuosi 2028	Vuosi 2029
--	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------

Väliaikaiset toimihenkilöt (AD-palkkaluokat)	0	0	2	2	2	2	2	2	2
Väliaikaiset toimihenkilöt (AST-palkkaluokat)									
Sopimussuhteiset toimihenkilöt	0	0	1	1	1				
Kansalliset asiantuntijat									

YHTEENSÄ	0	0	3	3	3	2	2	2	2
-----------------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------

3.2.3.2. Arvioitu henkilöstötarve DG ENVissä, DG GROWssa ja EUROSTATissa

- Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöresursseja.
- Ehdotus/aloite edellyttää henkilöresursseja seuraavasti:

arvio kokonaislukuina (tai enintään yhden desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi 2021	Vuosi 2022	Vuosi 2023	Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027
• Henkilöstötaulukon sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt)							
20 01 01 01 (päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa)	1	1	1	1	1	1	1
XX 01 01 02 (EU:n ulkopuoliset edustustot)							
XX 01 05 01 (epäsuora tutkimustoiminta)							
10 01 05 01 (suora tutkimustoiminta)							
• Ulkopuolinen henkilöstö (kokoaikaiseksi muutettuna):¹							
20 02 02 01/03 (AC, END ja INT, kokonaismäärärahasta katettavat)	4,0	4,5	4,5	5,0	5,0	1,0	1,0
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT ja JPD; EU:n ulkopuolisissa edustustoissa)							

¹ AC = sopimussuhteiset toimihenkilöt; AL = paikalliset toimihenkilöt; END = kansalliset asiantuntijat; INT = vuokrahenkilöstö; JPD = nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa.

	- päätoimi paikassa ³							
	- EU:n ulkopuolisissa edustustoissa							
	XX 01 05 02 (AC, END, INT – epäsuora tutkimustoiminta)							
	10 01 05 02 (AC, END, INT – suora tutkimustoiminta)							
	Muu budjettikohta (mikä?)							
	YHTEENSÄ	5,0	5,5	5,5	6,0	6,0	2,0	2,0

Henkilöresurssien tarve katetaan toimen hallintaan jo osoitetulla pääosaston henkilöstöllä ja/tai pääosastossa toteutettujen henkilöstön uudelleenjärjestelyjen tuloksena saadulla henkilöstöllä sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimeen hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

Kuvaus henkilöstön tehtävistä:

Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt	AD-virkoja tarvitaan neuvotteluihin ja asetuksen yleiseen täytäntöönpanoon. Niitä tarvitaan myös erilaisiin valmistelutöihin ja sekundaarilainsäädännön laatimiseen akkuasetuksessa ehdotetuissa määräajoissa.
Ulkopuolinen henkilöstö	END-virka ja CA-virka tarvitaan teknisen työn suorittamiseen. Tähän kuuluvat mm. seuraavat: <ul style="list-style-type: none"> • CEN/CENELECin standardointityön seuranta, • materiaalien saatavuuden jatkuva seuranta, jotta kierrätettyä sisältöä koskevat tavoitteet pysyvät linjassa markkinakehityksen kanssa, • ladattavien ja ei-ladattavien akkujen suorituskyky- ja

² Toimintamäärärahoista katettavan ulkopuolisen henkilöstön enimmäismäärä (entiset BA-budjettikohdat).

³ Etenkin rakennerahastot, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto (maaseuturahasto) ja Euroopan kalatalousrahasto.

	<p>kestovaatimuksia sekä EU:n ulkopuolisen käsittelyn vastaavuusehtoja koskevien delegoitujen säädösten valmistelu (mukaan lukien JRC:n valmistelutyön seuranta),</p> <ul style="list-style-type: none"> • tuottajien rekisteröintilomaketta ja akkujen toimintakunnon muuttujia koskevien täytäntöönpanosäädösten valmistelu, • toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle toimitettavien raporttien muotoa koskevien täytäntöönpanosäädösten valmistelu, • raportoidun datan vastaanottamiseen ja paikkansapitävyyden ja kattavuuden analysointiin tarvittavien järjestelmien kehittäminen sekä viestintä ja tiedon levittämiseen tarvittava tietotekninen henkilöstö (Eurostat), • avoimeen datankeruuun liittyvien tietojen toimittamisessa käytettävien ohjelmistojen ja tietomuotojen määrittely, • akkujen ympäristöjalanjälkeä koskevien tuoteryhmäsääntöjen tarkistus (mukaan lukien JRC:n valmistelutyön seuranta), • irtoakkujen irrotettavuutta ja vaihdettavuutta koskevan ohjeistuksen laadinta, • asetuksen mahdollinen tarkistus erilliskeräystavoitteiden asettamiseksi.
--	--

Kokoaikaiseksi muunnetun henkilöstön kustannusten laskentamenetelmä olisi kuvattava liitteessä V olevassa 3 kohdassa.

3.2.4. *Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen kanssa*

- Ehdotus/aloite on nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen mukainen.
- Ehdotus/aloite edellyttää monivuotisen rahoituskehityksen asianomaisen otsakkeen rahoitussuunnitelman muuttamista.

Komission lisätehtävät edellyttävät lisäresursseja unionin rahoitusosuuden määrän lisäyksenä ja Euroopan kemikaaliviraston ECHAN henkilöstötaulukon lisävirjoina.

- Ehdotus/aloite edellyttää joustovälineen varojen käyttöön ottamista tai monivuotisen rahoituskehityksen tarkistamista⁴.

Selvitys tarvittavista toimenpiteistä, mainittava myös kyseeseen tulevat rahoituskehityksen otsakkeet, budjettikohdat ja määrät

3.2.5. *Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet*

- Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen ei osallistu ulkopuolisia tahoja.

⁴ Ks. vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen vahvistamisesta annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 artikla 11 ja 17.

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

- Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.
- Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:
 - vaikutukset omiin varoihin
 - vaikutukset muihin tuloihin
 - tulot on kohdennettu menopuolen budjettikohtiin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen budjettikohta:	Käytettävissä olevat määrärahat kuluvana varainhoitovuonna	Ehdotuksen/aloitteen vaikutus ⁵						
		Vuosi N	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	Ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen vaikutukset ulottuvat (ks. kohta 1.6)		
Momentti								

Vastaava(t) menopuolen budjettikohta (budjettikohdat) käyttötarkoitukseensa sidottujen sekalaisten tulojen tapauksessa.

Selvitys tuloihin kohdistuvan vaikutuksen laskentamenetelmästä.

3.4. Arvioidut vaikutukset tuloihin

- Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.
- Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:
 - vaikutukset omiin varoihin
 - vaikutukset muihin tuloihin
 - tulot on kohdennettu menopuolen budjettikohtiin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen budjettikohta:	Käytettävissä olevat määrärahat kuluvana varainhoitovuonna	Ehdotuksen/aloitteen vaikutus ⁶						
		Vuosi N	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	Ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen vaikutukset ulottuvat (ks. kohta 1.6)		
Momentti								

Vastaava(t) menopuolen budjettikohta (budjettikohdat) käyttötarkoitukseensa sidottujen sekalaisten tulojen tapauksessa.

⁵ Perinteiset omat varat (tulli- ja sokerimaksut) on ilmoitettava nettomääräisinä eli bruttomäärästä on vähennettävä kantokuluja vastaava 20 prosentin osuus.

⁶ Perinteiset omat varat (tulli- ja sokerimaksut) on ilmoitettava nettomääräisinä eli bruttomäärästä on vähennettävä kantokuluja vastaava 20 prosentin osuus.

Selvitys tuloihin kohdistuvan vaikutuksen laskentamenetelmästä.

--